

ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
Председник Јасмина ВАСОВИЋ, судија
Немањина 9
11000 Београд
uprava@vrh.sud.rs

ПРЕКО ИНТЕРНЕТА СЕ ДОСТАВЉА:

ДРЖАВЉАНИМА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ, МЕДИИМА, ПОЛИТИЧКИМ СТРАНКАМА И ПОКРЕТИМА

УПРАВНИ СУД

Председник госпођа Радојка МАРИНКОВИЋ, судија
predsednik@up.sud.rs, kabinet@up.sud.rs, portparol@up.sud.rs

УСТАВНИ СУД

Председник Уставног суда госпођа Снежана Марковић, дипл. правник, судија,
kabinet.predsednika@ustavni.sud.rs

НАРОДНА СКУПШТИНА

sekretar@parlament.rs

ПРОГЛАШЕНИ ПРЕДСЕДНИК РЕПУБЛИКЕ господин Александар ВУЧИЋ

predsednik@predsednik.rs, predstavkegradjana@predsednik.rs

РЕПУБЛИЧКА ИЗБОРНА КОМИСИЈА

rik@parlament.rs, izbori@parlament.rs

МИНИСТАРСТВО УНУТРАШЊИХ ПОСЛОВА

Министар господин Братислав ГАШИЋ, infomup@mup.gov.rs

СРПСКА ПРАВОСЛАВНА ЦРКВА

Свети Архијерејски Сабор и Свети Архијерејски Синод, kr@spc.rs, info@spc.rs,
Рашко-Призренска епархија у егзилу, uredniksrbinakup@gmail.com,

Њ.К.В. ЈУГОСЛОВЕНСКИ ПРЕСТОЛОНАСЛЕДНИК И ПРЕТЕНДЕНТ НА КРУНУ, ПРЕСТО И ТРОН

СРБИЈЕ господин Александар Петра КАРАЂОРЂЕВИЋ, pr@dvor.rs

ПРЕДМЕТ: ЗАХТЕВ ВРХОВНОМ СУДУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ ДА ЗАШТИТИ РЕПУБЛИКУ СРБИЈУ ОД ЊЕНОГ ПРОТИВУСТАВНОГ РАСТУРАЊА И ЊЕНЕ ДРЖАВЉАНЕ ОД УНИШТАВАЊА ЉУДСКИХ ПРАВА И СЛОБОДА И ОД ОДУЗИМАЊА ИМ ЊИХОВЕ СУВЕРЕНОСТИ:

1. ЗАШТИТОМ ЊЕНОГ ЈЕДИНО ВАЖЕЋЕГ УСТАВА ДОНЕТОГ 08.11.2006. Г. ОД:

- 1а) САБОТАЖЕ УСТАВА ОД НАРОДНИХ ПОСЛАНИКА И ОД ЊИХОВЕ ОПСТРУКЦИЈЕ У ПРИМЕНИ УСТАВА КРОЗ ЗАКОНЕ ДОНОШЕЊЕМ ПРОТИВУСТАВНИХ ЗАКОНА,
- 1б) ПРОТИВУСТАВНЕ ВЛАДАВИНЕ ВЛАСТИ ПОД САМОВОЉНИМ РУКОВОДСТВОМ ПРОТИВУСТАВНО ПРОГЛАШЕНОГ АЛЕКСАНДРА ВУЧИЋА ЗА ПРЕДСЕДНИКА РЕПУБЛИКЕ,

2. НЕЗАВИСНИМ РАДОМ СУДИЈА И СУДОВА:

- 2а) ПОШТОВАЊЕМ И СПРОВОЂЕЊЕМ СУДИЈСКЕ ЗАКЛЕТВЕ И ОДГОВОРНИМ САМО ДРЖАВЉАНИМА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ, И ЗАКЛЕТВЕ СУДИЈЕ УСТАВНОГ СУДА ЗА СУДИЈЕ УСТАВНОГ СУДА,
- 2б) БЕЗ ОДУГОВЛАЧЕЊА У ДОНОШЕЊУ ОДЛУКЕ СУДА ИЛИ ЊЕГОВИМ ИЗБЕГАВАЊЕМ И ПРЕПУШТАЊЕМ ДА ТО ЧИНИ АДМИНИСТРАТИВНО ЛИЦЕ СУДА.

Ми, својеручно и добровољно потписани, Силвана АРСЕНИЈЕВИЋ, из Крагујевца - Мирослава Антића 2/7, Ксенија БУНДАЛО, из Београда-Вождовац, Струмичка 76/2, Љубомир ГРУЈИЋ, из Београда – Нови Београд, Џона Кенедија 31/15, Јелена ЈОШОВИЋ, из Београда –Звездара, Билце 22, Нада КОСТИЋ из Београда - Стари град, Кнеза Милоша 16, Крунислава МАРЈАНОВИЋ, из Београда – Вождовац, Мајска 17, Душан СТОЈАНОВИЋ, из Суботице, Корзо 9, Милан ТОТАЈ, из Београд-Звездара, Олге Алкалај 3/22, свако у своје лично име, пунолетни држављани Републике Србије с бирачким правом, на основу чланова 1. – 3, 142, 1. и става 2 члана 145, ставова 2 и 3 члана 194 Устава, смо слободно и добровољно одлучили да се поднесе наш

О П Ш Т И   З А Х Т Е В

ВРХОВНОМ СУДУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ ДА ЗАШТИТИ РЕПУБЛИКУ СРБИЈУ ОД ЊЕНОГ ПРОТИВУСТАВНОГ РАСТУРАЊА И ЊЕНЕ ДРЖАВЉАНА ОД УНИШТАВАЊА ЉУДСКИХ ПРАВА И СЛОБОДА И ОД ОДУЗИМАЊА ИМ ЊИХОВЕ СУВЕРЕНОСТИ:

1. ЗАШТИТОМ ЊЕНОГ ЈЕДИНО ВАЖЕЋЕГ УСТАВА ДОНЕТОГ 08.11.2006. Г. ОД:

- 1а) САБОТАЖЕ УСТАВА ОД НАРОДНИХ ПОСЛАНИКА И ОД ЊИХОВЕ ОПСТРУКЦИЈЕ У ПРИМЕНИ УСТАВА КРОЗ ЗАКОНЕ ДОНОШЕЊЕМ ПРОТИВУСТАВНИХ ЗАКОНА,
- 1б) ПРОТИВУСТАВНЕ ВЛАДАВИНЕ ВЛАСТИ ПОД САМОВОЉНИМ РУКОВОДСТВОМ ПРОТИВУСТАВНО ПРОГЛАШЕНОГ АЛЕКСАНДРА ВУЧИЋА ЗА ПРЕДСЕДНИКА РЕПУБЛИКЕ,

2. НЕЗАВИСНИМ РАДОМ СУДИЈА И СУДОВА:

- 2а) ПОШТОВАЊЕМ И СПРОВОЂЕЊЕМ СУДИЈСКЕ ЗАКЛЕТВЕ И ОДГОВОРНИМ САМО ДРЖАВЉАНИМА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ, И ЗАКЛЕТВЕ СУДИЈЕ УСТАВНОГ СУДА ЗА СУДИЈЕ УСТАВНОГ СУДА,
- 2б) БЕЗ НЕОПРАВДАНОГ И НЕОПРАВДИВОГ ОДУГОВЛАЧЕЊА У ДОНОШЕЊУ ОДЛУКЕ СУДА ИЛИ ЊЕГОВИМ ИЗБЕГАВАЊЕМ И ПРЕПУШТАЊЕМ ДА ТО ЧИНИ АДМИНИСТРАТИВНО ЛИЦЕ СУДА.

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

Непосредан повод да се обратимо Врховном суду је Решење II-4 Ув 56/24 од 29.01.2024. године, примљено у подне 15.02. 2024. г., председника Већа судија Драгана ЈОВАНОВИЋА, судије Управног суда Одељења у Нишу (ДОДАТАК 1). То решење се заснива на тврђењу да је Александар ВУЧИЋ председник Републике Србије. У даљем тексту овог Образложења се оповргава то тврђење доказима да је противуставно. Оно се понавља у званичним гласилима и прихватају га сви државни органи и руководиоци. Неумољиво га противуставно спроводи Александар ВУЧИЋ јер Управни суд и Уставни суд још не делују у заштити Устава, љуских права и слобода. На наша обраћања Управном суду и Уставном суду или смо добили неуставне њихове одлуке или још нисмо примили њихове коначне одговоре. Република Србија нестаје у свом распадању ради остваривања визије Александра ВУЧИЋА. Управни суд и Уставни суд не доносе одлуке у складу с Уставом и на основу Устава те Република СРБИЈА НЕ СМЕ ДА СТАНЕ У СВОМ ПРОПАДАЊУ под противуставним руководством Александра ВУЧИЋА. Зауставите то уставним средствима.

СЛЕДЕ ДОКАЗИ ПРОТИВУСТАВНОГ РАСТУРАЊА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ, УНИШТАВАЊА ЉУДСКИХ ПРАВА И СЛОБОДА И ОДУЗИМАЊА СУВЕРЕНОСТИ ОД ЊЕНИХ ДРЖАВЉАНА

1. ЗАШТИТА ЈЕДИНО ВАЖЕЋЕГ УСТАВА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ ДОНЕТОГ 08.11.2006. Г.

Устав Републике Србије је њена Народна скупштина прогласила (РС број 37) 8. новембра 2006. г. на основу:

- следећа два акта: дотадашњег Устава Републике Србије (члан 133 став 3) и Закона о референдуму и народној иницијативи (Члан 25, „Службени гласник РС“, бр. 48/94 и 11/98) и
- Одлуке већине бирача (више од 50%) од укупног броја бирача Републике Србије, који су гласали, заснованој на члану 24 тог Закона о референдуму да се усваја предлог Устава изнет на референдум одржан 28. и 29. октобра 2006. г.

Тај члан Закона о референдуму је био утврдио референдум најнижег ранга постављајући најблажи услов да би гласање било пуноважно као референдумско:

Референдум је пуноважан ако је на њему гласала већина грађана који имају бирачко право и који су уписани у бирачки списак у складу с овим законом.

Став 1 члана 24 Закона о референдуму и народној иницијативи, („Службени гласник РС“, бр. 48/94 и 11/98).

Устав није игде у свом тексту променио смисао, значење и важност референдума (који се јавља у тексту чланова 2, 99, 109, 182, 188, 191 и 203 Устава) већ га је користио у свом тексту искључиво у смислу утврђеном у том Закону о референдуму и народној иницијативи, („Службени гласник РС“, бр. 48/94 и 11/98) који је у темељу Устава. Упркос томе, веома лукаво, под руководством Александра ВУЧИЋА као председника Републике, председника Српске напредне странке и лица чије име ја носила највећа изборна листа и њена посланичка група, а у заједници с Ивицом ДАЧИЋЕМ, председником Народне скупштине и Социјалистичке партије Србије, је Народна скупштина донела нови Закон о референдуму и народној иницијативи (Службени Гласник Републике Србије, број 111 од 25.11.2021. г.). Они су променили смисао, значење, важност и значај појма РЕФЕРЕНДУМ одбацујући управо цитирани став 1 члана 24 Закона о референдуму и народној иницијативи:

Одлука на обавезујућем референдуму донећна је ако је за њу гласала већина изашлих грађана на шеријорији за коју је референдум расписан.

Став 1 члана 11 новог Закона о референдуму и народној иницијативи („Службени гласник РС“, број 111/21).

Ако је на гласање на таквом референдуму изашао само један бирач и гласао ДА (да прихвата предлог) онда, по том Закону, следи да је предлог усвојен и да се проглашава да је народ прихватио предлог на референдуму! Народ ћути! Наши судови такође! У згради у Цона Кенедија 31, 11070 Београд, састанак станара се не одржава ако није присутно најмање више од 50% представника станова од укупног броја станова. Нови Закон о референдуму и народној иницијативи одређује референдумско гласање да је нижег ранга од пуноважног гласања стамбене заједнице! Држава је срозана потпуно, испод ранга стамбене заједнице једне зграде! Демократија служи за подсмех (парафразирамо): *Које је до Косова и Метохије стало нека стави Устав под мишку па нек иде на Косово!* То нам је саопштио дуготрајни државни руководилац, председник Социјалистичке партије Србије. Био је савезни посланик под председништвом Слободана МИЛОШЕВИЋА, када је прихваћен противуставни Кумановски споразум, министар унутрашњих послова, министар спољњих послова, први потпредседник Владе под председништвом Бориса ТАДИЋА, председника Демократске странке, председник Владе под председништвом Томислава НИКОЛИЋА, оснивача Српске напредне странке, председник Народне скупштине под председништвом Александра ВУЧИЋА и кандидат за председника Републике. Народ и судови ћуте пред таквим и толиким

државничко-политичким ауторитетом! Опште јединство и слога. Је ли то та слога која „само Србе спасава“?

Уставни суд није реаговао на изопачавање и срозавање референдума у новом Закону о референдуму и народној иницијативи, иако је основан да штити уставност, законитост, људска права и слободе (став 1 члана 166 Устава), а став 1 члана 168 му даје право да по сопственој иницијативи може да покрене поступак оцене уставности и законитости, на што је и обавезан кад је у питању закон или општи акт (тачка 1 члана 167 Устава).

Захтев новог Закона о референдуму и народној иницијативи за пуноважност референдума је испод најблажег захтева да би то гласање (иоле) имало карактер, и значај референдума и било мерило за став бирача. Референдум вишег ранга од оног у Закону о референдуму и народној иницијативи („Службени гласник РС“, бр. 48/94 и 11/98), који је у основи Устава, је референдум који захтева да је предлог о коме се гласа на референдуму усвојен ако је за њега гласало најмање више од 50% бирача од укупног броја бирача. То аутоматски повлачи да је референдум пуноважан тада јер је на референдуму гласало више од 50% бирача од укупног броја бирача.

Грађани се слободно изјашњавају на референдуму и слободно ојредељују о свом учешћу у народној иницијативи.

Нико не може ђозваћи грађанина на одговорности збој изјашњавања или неизјашњавања на референдуму, нији збој учесјвовања или неучесјвовања у народној иницијативи.

Члан 5 новог Закона о референдуму и народној иницијативи („Службени гласник РС“, број 111/21).

Право и слобода је бирача да својим неизласком на расписани референдум исказе свој став да није сагласан са питањем постављеним за референдум или да не жели својим учешћем да даје легитимност гласању које би могло да заузме став за који се тај бирач не залаже, не прихвата га. Став 1 члана 11 новог Закона о референдуму и народној иницијативи („Службени гласник РС“, број 111/21) обезвређује то право бирача и одузима му ту слободу супротно члановима 1 и 3 Устава који гарантују људска права и слободе и владавину права. Деградира људско достојанство бирача што је супротно члану 23 Устава.

Скупштина може донети акт супротан акту односно питању потврђеном на референдуму или изменама и допунама тог акта мењати суштину потврђеног акта односно питања тек по истеку четири године од дана одржавања референдума, уз обавезу спровођења саветодавног референдума по том питању.

Члан 3 Указа о проглашењу Закона о изменама Закона о референдуму и народној иницијативи (Службени Гласник Републике Србије од 10.12.2021. г., број119)

Скупштина која је расписала саветодавни референдум дужна је да се посебно изјасни о прихватању или неприхватању прибављеног мишљења грађана приликом доношења одлуке. .

Став 2 члана 17 новог Закона о референдуму и народној иницијативи од 25.11.2021. г.

Ове две одредбе новог Закона о референдуму и народној иницијативи илуструју како наши властодршци вешто успевају да без одговорности делују супротно Уставу. Устав по значењу

свог имена треба да спречи самовољу властодржаца. Наши водећи државни руководиоци су успели да изопаче сам Устав својом лукавошћу. Судије и судови, посебно Уставни суд, нису реаговали на то! На основу тог новог Закона је одржан лажни референдум, за који је предлог изнет на гласање био да се део Устава, који се односи на наше судство, измени; све под утицајем става Венецијанске комисије да наше судство није независно (без навођења од кога је оно зависно). Тадашњи председник Републике Александар ВУЧИЋ је подржао став Венецијанске комисије, такође без навођења од кога зависи наше судство, тврдећи да је за то крив Устав. Устав је усвојио народ. Је ли то значи да је народ крив? Такво његово тврђење је супротно члановима 3, 4, 142 и 149 Устава. Они утврђују да је наше судство независно и да је судија самосталан, слободан и независан у доношењу одлуке (под условом да поштује своју судијску заклетву)! Упркос томе, спроведен је лажни референдум по том противуставном новом закону. На њему је гласало ДА: да се усваја изнети предлог, мање од 17% бирача од укупног броја бирача, тј. више од 83 % бирача од укупног броја бирача није гласало ДА. Схвативши да је доживео потпуни дебакл, Александар ВУЧИЋ је објавио да је на том, лажном, референдуму усвојен предлог за промену Устава и тиме је прекршио чланове 109, 111, 112, 114, 115 и 200 Устава о надлежностима председника Републике. За објављивање резултата није меродаван председник Републике већ Републичка изборна комисија. Упркос томе, под руководством Александра ВУЧИЋА, као председника Републике и председника Српске напредне странке у то време и лица чије име је носила највећа изборна листа с убедљиво највише посланичких мандата, и уз одану подршку Ивице ДАЧИЋА, као председника Народне скупштине и Социјалистичке партије Србије, већина противуставно изабраних народних посланика је противуставно одлучила да усвоје и прогласе да је народ на том „референдуму“ одлучио да се промени Устав! Народ ћути. Судови такође. Општи мук! „Само слога Србе спасава“: зар таква слога?

Пошто су одлуке саветодавног референдума необавезујуће (став 2 члана 17 истог Закона) зато се, овим ставом члана 17 новог Закона о референдуму и народној иницијативи од 25.11.2021. одузима сувереност од грађана што изричито забрањује став 2 члана 2 Устава и на овај начин је доказана противуставност новог Закона о референдуму и народној иницијативи.

То је пример како народни посланици у већини спроводе саботажу Устава и доносе противуставну одлуку и противуставни закон. Уставни суд на то не реагује.

Устав може да буде промењен само на уставан начин. Устав је промењен на неуставан начин. Зато Устав од 08.11.2006. године није промењен и зато је Врховни суд уставно обавезан (чланови 1, 3, 4, 142, 149 и 194 Устава) да утврди и објави да је нови Закон о референдуму и народној иницијативи противуставан, неважећи, да се поништава (на основу члана 194 Устава) и да је Устав од 08.11.2006. године једини важећи Устав Републике Србије.

- 1а) По дефиницији, човекова заклетва је најобавезнија и најјача изјава коју човек може да исказе и даје је под пуном моралном, материјалном и правном, кривичном, одговорношћу. Заклетва народног посланика, председника Републике, члана Владе, судије и тужиоца, као и војничка заклетва, су последњи уставни и/или законски услов да изабрано лице може да ступи на дужност, да преузме положај и функције за који је изабрано. Оног тренутка када државни руководилац престане да поштује своју заклетву или чак да делује супротно њој он је изгубио право да буде на том руководећем државном положају и нема право да врши ту функцију, а остајањем на том положају и даљим вршењем дужности и функције државног руководиоца он то чини бесправно и врши кривично дело јер несавесно врши ту дужност (члан 361 Кривичног законика). Он је постао узурпатор тог положаја и те функције.

Заклињем се да ћу дужносћ народној посланика обављаћи њредано, њошњено, савесно и верно Усњаву, бранићи људска и мањинска њрава и њрађанске слободе и њо најбољем знању и умећу служићи њрађанима Србије, исњини и њравди!

Текст Заклетве коју народни посланици полагају после доношења одлуке о потврђивању њњихових мандата: Члан 17 Закона о Народној скупштини.

Народни посланици, вероватно свих сазива Народне скупштине Републике Србије од доношења њеног Устава 08.11.2006. г. до сада, у Кривичном законнику нису предвидели казне за:

- државне руководиоце који не поштују своју заклетву или чак делују супротно њој,
- држављане Републике Србије који чине или су учинили издају,
- држављане Републике Србије који чине или су учинили велеиздају.

Народни посланици су тиме уклонили одговорност сваког државног руководиоца за непоштовање своје заклетве или чак за деловање супротно њој. То им је омогућило да самовољно и некажњено делују супротно Уставу. Једна од последица је противуставни Закон о избору народних посланика.

У даљем тексту Закон се односи на Закон о избору народних посланика. Докази следе.

Други став члана 5 Закона уводи да народ бира папир назван *Изборна листа*: «народни посланици бирају на основу листа политичких странака, страначких коалиција, других политичких организација и листа које предложи групе грађана».

То је супротно члановима 1, 2 и 23 Устава да је Република Србија заснована на владавини права, социјалној правди, начелима грађанске демократије, да је достојанство човека неприкосновено (став 1 члана 23 Устава), да грађани бирају људе за своје представнике у Народној скупштини (став 1 члана 2 Устава), а не да бирају листе на којима су имена, већини грађана непознатих, људи који су представници носиоца листе, те нису представници грађана јер их народ није лично бирао.

Други став члана 5 Закона одузима слободно право бирачу да гласа за човека као кандидата за народног посланика. Закон намеће бирачу ограничење да мора, закон приморава бирача, да гласа за изборну листу у целини без обзира што бирач не подржава кандидатуру неких кандидата са листе. Тако је омогућено да за народне посланике буду изабрана лица која немају подршку народа. Они не могу да буду и нису представници народа. То је супротно члану 1 Устава и ставу 1 члана 2 Устава повезаним са ставом 1 члана 100 Устава из којих следи да су народни посланици представници народа слободно изабрани на непосредним изборима тајним гласањем.

Други став члана 5 Закона истовремено обезбеђује носиоцу изборне листе: појединцу, руководству политичке странке, и/или председнику политичке странке, да успостави своју вољу и самовољу над кандидатима с листе кад постану народни посланици. Они који не заслужују да буду народни посланици, постају посебно обавезни да спроводе ставове носиоца изборне листе и када су супротни Уставу, што се дешава већ низ година. Успоставља се противуставна владавина носиоца изборне листе (појединца или политичке странке и/или њеног председника) која има најбројнију посланичку групу. Интерес појединца, странке (и/или њеног председника) постаје важнији од интереса државе и народа супротно члану 6 Устава. Све се у стварности концентрише у вољу и интерес носиоца изборне листе. То траје деценијама достижући сада ескалацију са Александром ВУЧИЋЕМ као њеним протагонистом.. Став 1 члана 5 Закона уништава уставне темеље

наше државе утврђене у следећим члановима Устава:

Република Србија је заснована на владавини права и социјалној правди, начелима хришћанске демократије, људским и мањинским правима и слободама.

Из члана 1 Устава

Владавина права је основна прећисавака Устава и почива на неоћућивим људским правима.

Владавина права се осћварује слободним и нећосредним изборима, усћавним јемсћвима људских и мањинских права, ћогелом власћи, независном судском влашћу и ћовиновањем власћи Усћаву и закону.

Члан 3 Устава

Полицћичке сћранке не моћу нећосредно вршићи власћ, нићи је ћоћчинићи себи.

Последњи (пети) став члана 5 Устава

Људска и мањинска права зајемчена Усћавом нећосредно се ћримењују.

1. став члана 19 Устава

Пред Усћавом и законом сви су једнаки.

Став 1 члана 21 Устава

Други део става 4 члана 5 Закона утврђује да се број мандата који припада изборним листама утврђује применом система највећег количника што је у супротност с првим делом истог става који тврди да се посланички мандати расподељују изборним листама сразмерно броју добијених гласова што јесте правилно и праведно и што је изиграно применом система највећег количника. То се даље доказује.

Члан 5 Закона је противустанован.

Члан 65 Закона дозвољава да председник Републике може да буде мећу подносиоцима изборне листе што не дозвољавају чланови 6, 111 и 115 Устава.

Члан 65 Закона је противустанован.

Чланови 67, 68 и 69 Закона дозвољавају да име председника Републике буде у називу подносиоца изборне листе, у називу изборне листе или да буде име носиоца изборне листе. То је супротно члановима 6, 111 и 115 Устава да председник Републике не може да врши ни једну другу јавну функцију и да треба да изражава државно јединство.

Чланови 67, 68 и 69 Закона су противустановни

Став 1) члана 71 Закона, који утврђује која документа сваки кандидат за народног посланика треба да поднесе, не захтева да сваки кандидат поднесе јавно своју животну, радну, професионалну, друштвено-политичку и евентуално државничку биографију заједно са својом фотографијом одрећеног типа. То доказује да бирачи не бирају своје представнике – народне посланике већ бирају папир звани изборна листа. Тиме се уништава сувереност бирача и делује се супротно ставу 1 члана 2 Устава да бирачи треба да бирају човека као свог представника у Народној скупштини. Бирачи су приморани да бирају списак имена људи

углавном мало познатих на основу поверења носиоцу изборне листе и/или поверењем лицу чије име је у називу изборне листе. При томе се допушта да то име буде име председник државе или чак да председник државе може да буде носилац изборне листе чиме се делује супротно члановима 5, 6, 111, 112, 114, 115 Устава да председник Републике не може да врши ни једну другу јавну функцију и да треба да изражава државно јединство. Уз то, тиме се та изборна листа привилегује у односу на друге изборне листе које су тиме дискриминисане што је супротно цитираном ставу 1 члана 21 Устава и ставу 3 члана 21 Устава који гласи:

Забрањена је свака дискриминација, нейсредна или посредна, по било ком основу, а нарочито по основу расе, пола, националне припадности, друштвеној порекла, рођења, вероисповести, политичкој или другој уверења, имовној снази, културе, језика, старости и физичкој инвалидности.

Став 3 члана 21 Устава

Прихватање имена председника Републике за носиоца изборне листе или у њеном називу омогућава председнику Републике да овлада Народном скупштином и да је потчини себи, својој самовољи. Сведоци смо да је то постигао Борис ТАДИЋ и да је потпуну ескалацију постигао Александар ВУЧИЋ. На прикривен начин је одузео слободу, укинуо људска права и срушио демократију људима.

Став 3) члана 71 Закона одређује да је *изборна листа утврђена кад је својим потписима подржи најмање 10.000 бирача* независно од броја кандидата на листи. Ако листа има само једног кандидата онда њега треба да подржи најмање 10.000 бирача, листа са 8 кандидата треба да обезбеди подршку од 1.250 потписа по кандидату. Изборна листа са 250 кандидата треба да обезбеди у просеку подршку свега 40 бирача по кандидату. Неједнакост пред Уставом и законом је у односу 10.000 према 40, тј. 250 пута! Озакоњује се неједнакост пред Уставом и законом лица која хоће да буду кандидати за народног посланика. То је супротно члану 1 Устава и уставној одредби из става 1 члана 21 Устава.

Ставови 1) и 3) члана 71 Закона су противуставни.

Члан 102 Закона не захтева, а ни чланови 104 и 105 Закона не захтевају, ово што захтевају грађани: *да се у бирачкој списак, одмах после гласања, поред имена сваког бирача упише ДА (гласао/гласала) или НЕ (није гласао/гласала) и да бирачки одбор по упише у сваки примерак бирачкој списак од којих један примерак јавно објављује на том бирачком месту.* Тиме се доказује исправност бирачког списка, спречавају многе изборне махинације и отклањају се сумње да их је било те се знатно смањује број могућих приговора, а постиже се значајно виши степен демократије.

Члан 102 Закона треба да буде усклађен са Захтевом грађана (ДОДАТАК 2) објављеним на:

https://srbijanarodnadrzava.com/wp-content/uploads/2022/04/2020_06_26LTGizmDtmSve-1.pdf

Члан 128 Закона озакоњује цензус у процесу избора народних посланика одређујући да у расподели мандата учествују само изборне листе које су добиле најмање 3% гласова од укупног броја гласова бирача који су гласали у изборној јединици. Сваки глас бирача дат изборној листи која није прешла границу ("цензус") од 3% се унапред одбацује. Врши се кривотворење, фалсификовање изборног резултата што је и кривично дело (члан 161 Кривичног законика). Омаловажавају се право бирача и његова слобода да по свом убеђењу, опредељењу и по својој процени подржи ону изборну листу за коју се одлучује. То

уништава демократију, владавину права и социјалну правду. То је супротно основама Републике Србије утврђеним у следећим члановима Устава:

Република Србија је држава српског народа и свих грађана који у њој живе, заснована на владавини права и социјалној правди, начелима грађанске демократије, људским и мањинским правима и слободама и припадносима европским принципима и вредносима.

Члан 1 Устава.

Владавина права је основна прејављива Устава и почива на неопућивим људским правима. Владавина права се осмислила слободним и неосредним изборима, уставним јемствима људских и мањинских права, поделом власти, независном судском влашћу и поштовањем власти Устава и закону.

Члан 3 Устава.

Члан 128 Закона је противустан

Члан 129 Закона се заснива на члану 5 Закона што повлачи и његову противустаност.

Члан 140 Закона уводи привилегију бирачима националних мањина односно посланичким кандидатима изборне листе националне мањине (или националних мањина) неоснованом доделом повећања њиховог количника за произвољних 35% ако није задовољила цензус од 3%. То је кривично дело (члан 128 Кривичног законика). То се јасно види из следећег примера. Нека две изборне листе добију по 2,99% од укупног броја гласова бирача. Једна је листа националне мањине, друга није. Првој се количник повећава за 35% и добија један, можда и два или више мандата, а друга не добија ни један. Тако се повећава вредност гласова једне групе бирача, а одбацују се гласови друге групе. Кандидати са листе националне мањине (или националних мањина) за народне посланике постају привилеговани у односу на другу групу бирача и њихове посланичке кандидате! То је и кривотворење, промена, фалсификовање, изборног резултата и у том случају! Кривично дело (члан 161 Кривичног законика). Све напред наведене уставне одредбе захтевају да члан 140 Закона, у коме се повећава вредност гласова бирача датих листи националне мањине за 35%, буде избрисан. Тај део постаје и бесмислен укидањем цензуса. Још један разлог да се укину цензус и члан 140 Закона

Члан 140 Закона је противустан.

Члан 160 Закона је својом недореченошћу омогућио Републичкој изборној комисији да у рубрици ПРИГОВОРИ на њеном ипростору, тз. „веб-презентацији“, уопште не отвори страницу за приговоре на кандидатуре за избор председника Републике! Приговор који је био поднет на време на њено Решење о прихватању Александра ВУЧИЋА за председничког кандидата Републичка изборна комисија га је САКРИЛА од потписника Приговора, од осталих председничких кандидата, од свих медија – средстава јавног обавештавања, од целог народа! САКРИЛА га је у списку приговора на њена решења за народне посланике! Деловала је супротно члану 51 Устава. Зато члан 160 Закона треба јасно да утврди где Републичка изборна комисија на свом ипростору (тз. веб-презентацији) објављује своја решења и приговоре на њих како за народне посланике и одборнике тако и за председника Републике. Сакривањем нашег Приговора и њеног Решења да се Приговор одбацује Републичка изборна комисија је постигла да смо протраћили сате и дане да би смо их пронашли на њеном ипростору – „веб презентацији“. Врло ефектно! Захваљујући недоречености члана 160 Закона.

Члан 160 Закона не испуњава услов члана 51 Устава о праву човека на истинито, потпуно и благовремено обавештавање.

Члан 160 Закона треба да буде јасно, тачно и прецизно допуњен да би задовољио члан 51 Устава и да би се спречила махинација с бирачима.

Закључак о Закону о избору народних посланика:

Закон о избору народних посланика је противуставан.

Он омогућава да се спроводи воља групе људи који су противуставно проглашени за народне посланике, проглашени мимо народне воље и то у више мандата као и успостављање самовољне власти председника Републике. Сведоци смо. Овај Закон, заједно с новим Законом о референдуму и народној иницијативи, омогућава тој групи људи да потпуно одузму сувереност од народа и да тиме остварују домаћу трајнију окупацију ропског типа што изричито забрањује став 1 члана 26 Устава. То је користио и даље експлоатише Александар ВУЧИЋ у својству председника Републике својим изборним листама. Најновији пример је његово уништавање избора за народне посланике 17.12.2023. г. његовом претећом кампањом у својству председника Републике. Детаљније о томе видети у нашој тужби Управном суду објављеној на:

https://srbijanarodnadrzava.com/wp-content/uploads/2024/03/2023_11_13-Tuzba-Ukaz-pct.pdf
<https://srbijanarodnadrzava.com/актуелно/izbori-17-12-2023/>

На основу свега изложеног подносимо

П Р В И П О С Л Е Д Н И Ч К И З А Х Т Е В

да Врховни суд јавно:

А) прогласи

- а) да су нови Закон о референдуму и народној иницијативи иницијативи („Службени гласник РС”, број 111/21), и по њему одржан лажни референдум, неважећи и поништавају се,
- б) да је Устав донет 8. новембра 2006. године једини важећи Устав Републике Србије,
- в) да је Закон о избору народних посланика противуставан, неважећи и поништава се,
- г) да се Скупштина, изабрана на изборима 17.12.2023. г. за народне посланике под невероватним и недозвољеним агитовањем Александра ВУЧИЋА у својству председника Републике, распушта као противуставна и незаконита, и избори од 17.12.2023. г. се поништавају као противуставни и незаконити,

Б) наложи новој Народној скупштини која буде изабрана у складу с члановима 1-3 и 100 Устава:

- а) да допуни Кривични законик одредбама које утврђују казне за непоштовање заклетве државног руководиоца (судије, судије Уставног суда, народног посланика и одборника, председника Републике, члана Владе и њеног председника),
- б) да допуни Кривични законик одредбама које утврђују казне за издају и за велеиздају народа и државе,
- в) да утврди на шта се односи имунитет народног посланика, председника Републике и члана Владе,

г) да, после јавне дискусије од 30 дана, о њеном предлогу донесе нови Закон о избору народних посланика који ће бити у потпуном складу с члановима 1-3 и 100 Устава,

д) да донесе нови Закон о избору председника Републике који ће задовољавати одредбе чланова 1 – 3, 111 до 119 Устава што значи да је за председника Републике Србије изабрано лице за које је гласало најмање више од 50% бирача од укупног броја бирача у једном кругу, да једно лице може да буде кандидат за председника Републике само у једном кругу гласања, а ако после два круга гласања није изабран председник Републике онда Генералштаб Војске Србије именује председника Републике Србије (на основу чланова 1 до 3, 112 и 139 Устава). То лице у Дому Народне скупштине пред Народном скупштином полаже Богу и држављанима Републике Србије заклетву из става 4 члана 114 Устава.

16) ПРОТИВУСТАВНА ВЛАДАВИНА ВЛАСТИ ПОД САМОВОЉНИМ РУКОВОДСТВОМ ПРОТИВ-УСТАВНО ПРОГЛАШЕНОГ АЛЕКСАНДРА ВУЧИЋА ЗА ПРЕДСЕДНИКА РЕПУБЛИКЕ

Александар ВУЧИЋ је противуставно проглашен за председника Републике Србије из следећих разлога:

- Републичка изборна комисија је прихватила Александра ВУЧИЋА без провере кључног уставног и законског услова да једно лице, које је пунолетан држављанин Републике Србије, може да буде кандидат за председника Републике само ако је пословно способно за председника Републике (став 1 члана 52 Устава и став 1 члана 3 Закона о избору председника Републике). Она је у свом Решењу 02 број 013-6854/22 од 9. марта 2022. г., (ДОДАТАК 3) објављеном на: <https://srbijanarodnadrzava.com/wp-content/uploads/2022/03/RESENJE-O-PROGLASENIJU-KANDIDATA-ZA-PREDSEDNIKA-ALEKSANDAR-VUCIC.pdf> веома прецизно и убедљиво изнела да је прегледала све законске административне захтеве и услове и да је проверила уставне и законске захтеве да лице које се кандидује јесте пунолетно и да је држављанин Републике Србије. У Републици Србији та два услова става 1 члана 52 Устава и члана 3 Закона о избору председника Републике задовољава неколико милиона људи! Само један мали број њих може да задовољи и трећи услов става 1 члана 52 Устава и става 1 члана 3 Закона о избору председника Републике. То је услов да то лице има пословну способност за председника Републике. То је кључан услов. Републичка изборна комисија није проверила у свом Решењу да ли Александар ВУЧИЋ задовољава тај услов! То своје решење је објавила *негде и у неко време* (није навела тачно где и када) на свом ипростору: <https://www.rik.parlament.gov.rs/>. Од тог момента је почео да истиче рок од 72 сата у току кога је било једино могуће да се поднесе Управном суду жалба на њено решење. Ми, потписници овог документа, смо покушавали данима да пронађемо поново, али на другом месту (јер смо тај број електронски доставили Републичкој изборној комисији још 12.03.2022. г. у еписму, овде поновљеном у тачки 9 одељка: **УПРАВНИ СУД**) да бисмо могли да се позовемо на број тог Решења онако како је захтевала Републичка изборна комисија. Да не би смо закаснили, позвали смо се на видео снимак седнице Републичке изборне комисије на којој је једногласно Републичка изборна комисија усвојила то Решење. На основу тога и Устава поднели смо истог дана, 9. марта 2022. г. у 15:18 Приговор (ДОДАТАК 4) изложен на: <https://srbijanarodnadrzava.com/wp-content/uploads/2022/03/PRIGOVOR-090322-1.pdf> У њему је на преко 20 страница изложен делимичан списак противуставних дела и аката и неизвршавања дужности председника Републике Александра ВУЧИЋА као његов својевољан лични доказ његове пословне неспособности да буде председник Републике. Републичка изборна комисија је у одговору на наш Приговор својим Решењем 02 број 013-6854/22 од 11. марта 2022. г. (ДОДАТАК 5), објављеним на:

<https://srbijanarodnadrzava.com/wp-content/uploads/2022/03/RESENJE-PO-PRIGOVORU-110322.pdf>, одбила да размотри те доказе самог Александра ВУЧИЋА о његовој пословној неспособности да буде председник Републике већ се и прогласила немеродавном да испита да ли он задовољава услов става 1 члана 52 Устава и става 1 члана 3 Закона о избору председника Републике! Тим одбијањем она је себе декларисала немеродавном да даље спроводи процес избора за председника Републике. Није поднела оставку, већ је прогласила да је Александар ВУЧИЋ испунио све уставне и законске услове да буде кандидат за председника Републике и тим Решењем га је и прогласила! Да се не би сумњало у то њено Решење она је наш Приговор и њено друго Решење од 11. марта 2022. г. САКРИЛА У СПИСКУ ПРИГОВОРА на њена решења о избору НАРОДНИХ ПОСЛАНИКА (ДОДАТАК 6), што смо тада јавно објавили на: https://srbijanarodnadrzava.com/wp-content/uploads/2022/03/2022_03_17Strana-RIKa-Izb-Poslanika-2.pdf САКРИЛА га је не само од нас, потписника Приговора, већ од свих осталих кандидата за председника Републике, од свих средстава јавног обавештавања, кршећи члан 51 Устава о праву сваког да буде истинито, потпуно и благовремено обавештен о питањима од јавног значаја као што је и питање да ли Александар ВУЧИЋ испуњава све уставне и законске услове за председника Републике Србије.

Александар ВУЧИЋ је у свом првом интервју за РТС после објављених резултата избора за председника Републике био објавио да није било приговора на његову кандидатуру: <https://www.youtube.com/watch?v=5XOLN6bRDtk&t=1s> !

- После подношења Приговора, у коме су изложена противустварна дела која је чинио Александар ВУЧИЋ својевољно, он је наставио да делује на растурању Републике Србије, на пример прихватањем Француско – немачког споразума о јачању штиптарске окупације на Косову и Метохији. Прихватањем штиптарских регистарских таблица на аутомобилима за слободан улазак у преостали део Републике Србије и дозвољавање им слободну возњу широм Србије, док су штиптарске окупационе власти на Косову и Метохији већ биле забраниле улазак и возњу тамо аутомобила с регистарским таблицама Републике Србије, илуструју непрекидност јачања штиптарске окупације свега српског, од људи и деце до територије на Косову и Метохији и истовремено све потпуније растурање Републике Србије као велико достигнуће противустварног ВУЧИЋЕВОГ вођења политике Републике Србије засновано на компромисима с Уставом, Резолуцијом СБ УН, целом историјском заоставштином Србског / Српског / српског народа сажетом у АМАНЕТУ СРБСКОМ НАРОДУ доступном за преузимање на: https://srbijanarodnadrzava.com/wp-content/uploads/2022/02/2013_06_29Amanet_Slike.pdf

Сво ово изложено захтева да ВРХОВНИ СУД ПОНИШТИ ОБА Решења Републичке изборне комисије: од 9. и 11. марта 2022. г. и самим тим ДА ПОНИШТИ ИЗБОРЕ ЗА ПРЕДСЕДНИКА РЕПУБЛИКЕ ПРОТИВУСТАВНО СПРОВЕДЕНЕ. Одатле следи да Александар ВУЧИЋ НИЈЕ ПРЕДСЕДНИК РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ од 1. јуна 2022. г.

- Александар ВУЧИЋ је тврдио да се Резолуција Савета безбедности 1244 не односи на Републику Србију већ на Савезну Републику Југославију, чији је правни наследник била Државна Заједница Србија и Црна Гора:

У случају иступања Црне Горе из Србије и Црне Горе међународни документи који се односе на СРЈ, посебно Резолуција 1244 СБ УН, односили би се и у целости важили за Србију, као следбеника.

Став 3 члана 25 Уставне Повеље Државне Заједнице Србија и Црна Гора

Резолуција Савета безбедности је саставни део правног система Републике Србије на основу става 2 члана 16 и става 4 члана 194 Устава.

Упркос тим чињеницама, он у својству председника Републике Србије све време одбија да се код Савета безбедности ангажује да Савет безбедности одговори својој дужности да надгледа спровођење своје Резолуције 1244.

- Јадиковање Александра ВУЧИЋА, у својству председника Републике Србије, на недавној седници Савета безбедности, снимак је објављен на <https://www.youtube.com/watch?v=vt3Q5fAdgX8>, што шћиптарске власти не поштују неуставну измишљотину „Заједница српских општина“ доказује потпун дебакл његове политике коју води неовлашћено (чланови 109, 111, 112, 114, 115, 122, 123 и 200 Устава) и противуствано. Да се не заборави да „Заједница српских општина“ не постоји у Уставу, а уведена је да би се њома избрисала, укинула и отцепила аутономна покрајина Републике Србије – Косово и Метохија. Зато је „Заједница српских општина“ противуствана измишљотина! Као што је и „Српска листа“ противуствана и неприхватљива замена за Скупштину аутономне покрајине Републике Србије: Косово и Метохију.
- Шћиптарска окупаторска власт на Косову и Метохији не признаје, на пример, регистарске таблице Републике Србије на Косову и Метохији. На основу тога што је под руководством Александра ВУЧИЋА цео правни систем предат шћиптарској окупаторској власти. Заузврат, Александар ВУЧИЋ прихвата и дозвољава (супротно својој заклетви да брани Устав: став 4 члана 114 Устава) да аутомобили са шћиптарским регистарским таблицама слободно возе по целој територији Републике Србије!

И не само то.

- У својој приступној беседи на почетку свог првог мандата за председника Владе, Ана БРНАБИЋ је изјавила да ће верно наставити да спроводи политику Александра ВУЧИЋА. Под њеним руководством је Влада донела уредбу да све судије Републике Србије треба или да се пензионишу или да постану судије под заклетвом Хашиму ТАЧИЈУ као председнику противустване државе Републике Косова. Та Уредба је супротна ставу 1 члана 4, ставу 1 члана 142 и ставу 1 члана 146 Устава. Александар ВУЧИЋ није одбранио Устав, на шта је био дужан према својој заклетој обавези да га брани (став 4 члана 114 Устава), већ је дозволио да та противуствана уредба доведе наше судије на Косову и Метохији у ужасну ситуацију губитка средстава за егзистенцију ако остану одани својој заклетви датој пред Народном скупштином Републике Србије. Том уредбом Владе је судски и правни систем Републике Србије уништен у њеној аутономној покрајини Косово и Метохија.
- Александар ВУЧИЋ је, у својству председника Републике Србије, 28. фебруара 2024. године у Тирани потписао *Декларацију подршке независности, суверенитета и територијалног интегритета Украјине (ДОДАТАК 7)*. Текст је објављен на: <https://www.021.rs/story/Info/Srbija/368612/Objavljena-Deklaracija-iz-Tirane-ciji-je-tekst-menjan-na-Vucicev-zahtev-lma-12-tacaka.html>

С којим правом је Александар ВУЧИЋ потписао ту Декларацију у својству председника Републике Србије у име свих њених држављана? Посебно, пошто се

није ангажовао да се штити и спроводи Резолуција СБ УН 1244 и да се светом шири истина о Србима, Републици Србији, о отимању органа живим Србима у току НАТО агресије на СР Југославију, о шћиптарском геноциду над Србима на Косову и Метохији (као изразом шћиптарске захвалности Србима и Србији за пријатељско прихватање шћиптарских избеглица од тортуре Енвера ХОЏЕ и за отварање границе каснијим шћиптарским досељеницима из Шћиптарије – Албаније обезбеђујући им све исто што и држављанима Републике Србије?).

Тачка 1. Декларације од 28.02.2024. г. из Тиране почиње следећом тврдњом:

1. Руска ничим изазвана војна агресија на Украјину ....

Декларацију је у целости потписао Александар ВУЧИЋ у својству председника Републике Србије. Потписао је да је Руска Федерација безразложно отпочела оружану агресију на Украјину. Председник Руске Федерације Владимир Владимирович ПУТИН је био изјавио да је власт Руске Федерације указивала властима Украјине да треба да прекину терор над Руским народом у покрајинама Доњецк и Луганск Украјине, да је Украјинска власт пресију над Руским народом спроводила осам година, да су упозорења Руске Федерације остала без ефекта што је, заједно с растућим наоружавањем Украјине под руководством НАТО, приморало Руску Федерацију да поврати те покрајине. Потпис Александра ВУЧИЋА на Декларацији из Тиране значи да он тврди да је председник Руске Федерације Владимир Владимирович ПУТИН обмањивао цео свет! С обзиром на неоправдиву агресију на нашу земљу и наш народ 1999. године ми сматрамо да је за Републику Србију важно, а верујемо да је важно на само за њу, за Украјину, за Руску Федерацију и председника Путина, већ и за цело човечанство, да се утврди истина. Уз то имамо у виду да је и Пресуда Међународног суда против председника ПУТИНА заснована и на таквом тврђењу.

Зашто је значајно Александру ВУЧИЋУ да се не ангажује на одбрани Устава Републике Србије, упркос његовој двострукој заклетви по ставу 4 члана 114 Устава, на поштовању и спровођењу Резолуције СБ УН 1244, а истовремено му је веома важно да се ангажује за задовољавање интереса противуставне државе Републик Косова потписивањем Декларације из Тиране у својству председника Републике Србије? И то упркос чињеници да Републике Србија на својој територији – Аутономној покрајини Косово и Метохија - не признаје противуставну шћиптарску државу (Преамбула, члан 8, тачке 1. до 13. члана 97 и става 2 члана 182 Устава!).

Чињеница да је Александар ВУЧИЋ сам, лично, својом слободном вољом, доказивао, доказао и наставио да доказује својим противуставним делим и актима, и својим неиспуњавањем уставних дужности председника Републике, што је укратко изложено у напред наведеном Приговору, као и противуставним преузимањем функција других државних органа, на пример вођење политике Републике Србије за шта председник Републике није надлежан (чланови 109, 111, 112, 114, 115 и 200 Устава), а за шта је меродавна искључиво Влада Републике Србије (чланови 122 и 123 Устава), доказује да Александар ВУЧИЋ нема пословну способност за председника Републике Србије те да не испуњава улов става 1 члана 52 Устава и става 1 члана 3 Закона о избору председника Републике.

Из свега претходног следи

ДРУГИ ПОСЛЕДНИЧКИ ЗАХТЕВ

да ВРХОВНИ СУД:

- А) поништи изборе за председника Републике Србије одржане 3. априла 2022. године,
- Б) објави да Александар ВУЧИЋ није председник Републике Србије од 1. јуна 2022. године и да нема право да се у земљи и иностранству представља да је председник Републике Србије,
- В) да поништи сва акта и све споразуме која је од тада потписао Александар ВУЧИЋ у својству председника Републике,
- Г) обавезе одбрамбене снаге Републике Србије да обезбеде сигурност Александру ВУЧИЋУ и његовој породици у Републици Србији,
- Д) позове држављане Републике Србије и (Сербски / Србски) српски народ, као једини њен конститутиван народ (члан 1 Устава), да преузму директно вршење своје суверености (члан 2 Устава) делујући у својству суверена Републике Србије (члан 2 Устава) организовањем избора по Уставу,
- Ђ) јавно утврди да су одбрамбене снаге Републике Србије дужне (члан 139 Устава с обзиром да су стране оружане снаге, супротно Уставу Републике Србије и Резолуцији СБ УН 1244, окупирале део територије Републике Србије – њену аутономну покрајину Косово и Метохија – и поробиле тамошње држављане Републике Србије) да обезбеде мирнодопски по Уставу директно спровођење грађанске суверености тако да се на целој територији Републике Србије, утврђеној њеним Уставом и међународно признатом Резолуцијом СБ УН 1244, организују и спроведу избори по општинама и местима с више од 40.000 становника за народне посланике и за председника Републике, а пожељно је да се заврше до 28. јуна 2024. године,
- Е) одлучи да је за председника Републике изабран пунолетан пословно способан држављанин Републике Србије за кога је тајно слободно гласало на јавно спроведеном гласању више од 50% бирача од укупног броја бирача; ако ни један кандидат није добио толику подршку бирача, онда председник те нове народне Народне скупштине преузима положај, дужност и функцију председника Републике (члан 120 Устава) и предлаже Народној скупштини кандидата за председника Владе (тачка 3 члана 112, став 1 члана 120 и став 1 члана 127 Устава). Потом ће се избор за председника Републике извршити по новом Закону о избору председника Републике у року од три месеца (став 2 члана 120 Устава),
- Ж) обавести све амбасаде у Београду да се у Републици Србији одвија мирнодопски уставни процес избора нове власти и да народ очекује да ће њихове власти за то имати разумевање.

Детаљи о једном могућем таквом уставном мирнодопском решењу, за чије спровођење је потребно седам недеља, су јавно изложени и јавност обавештавана у оквиру наших скромних могућности још од 26. новембра 2020. г. на: <https://srbijanarodnadrzava.com/narod-vrsi-svoju-suverenost/>.

1. НЕЗАВИСАН РАД СУДИЈА И СУДОВА

Све судије морају судити по закону, њраведно,

онако како њише у законуику а не њо сѡраху од царсѡива ми.

Члан 172 Душановог Законика донетог 1349. године у Скопљу.

Издавач је Школа гусала Сандић, Београд, 2014. година.

СЕЛО ГОРИ А БАБА СЕ ЧЕШЉА

Видовити назив тв серије Радоша БАЈИЋА

СПРОВОЂЕЊЕ ПРАВА БЕЗ ИСТИНЕ, ПРАВДЕ И ПРАВИЧНОСТИ ЈЕСТЕ ТИРАНИЈА (Наш став)

ДА ПОНОВИМО: У народу се тихо већ годинама, можда и деценијама, све ширим шапатом јадикује због неправди, неправичности судских одлука, због зависности наших судова. Власт је била глува за тај шапат све док није добила од Венецијанске комисије акт у коме је тврдила да наше судство није независно. Тадашњи председник Републике Александар ВУЧИЋ је на то реаговао изјавом да је за то крив – УСТАВ! Народ је усвојио Устав. Народ је крив? Тако се без одговорности оптужује народ и то неосновано. Неосновано јер чланови 3,4, 142 и 149 Устава јасно утврђују да наше судство треба да буде независно и да је судија слободан и независан у доношењу своје одлуке. Александар ВУЧИЋ се није зауставио на тој изјави, већ је ту констатацију Венецијанске комисије искористио да самовољно, уз пуну подршку тадашњег председника Народне скупштине Ивице ДАЧИЋА, промени Устав. Да би то постигли, а да би избегли да то спроведу по Уставу јер би по ставу 7 члана 203 Устава били обавезни да Народна скупштина распише републички референдум по значењу и смислу референдума те по Закону о референдуму и народној иницијативи („Службени гласник РС“, бр. 48/94 и 11/98), који је један од једина два акта, поред акта о одлуци народа на референдуму од 28. и 29. октобра 2006. г. да усваја предложени Устав, на којима се заснива Одлука о проглашењу Устава од 8.ог новембра 2006. године. С обзиром да појам, значење, смисао референдума нигде у Уставу није промењен, а да би остварили свој наум, Александар ВУЧИЋ и Ивица ДАЧИЋ одлучише да мењају смисао и значај референдума, као што настоје да се промени смисао појмова: мама, мати, отац, тата, род, родитељ, породица итд. Прво донесоше нови Закон о референдуму и народној иницијативи. Срозаше референдум на најнижи ниво гласања. Закон омогућава да ако само један бирач изађе да гласа на том референдуму и он гласа ДА, онда они објављују да је то народна референдумска одлука! Уз то у члану 43 њиховог новог Закона о референдуму и народној иницијативи одузима се сва сувереност од држављана Републике Србије. Преноси се тз. Народной скупштини коју су потчинили себи преко својих изборних листи и посланичких група. Потом по том Закону расписаше лажни референдум. Упркос чињеници да је мање од 13% бирача од укупног броја бирача гласало за промену Устава, Александар ВУЧИЋ, противуставно и противзаконито, преузе надлежност Републичке изборне комисије да он објави лично да је народ на „референдуму“ усвојио да се промени део Устава о судству. Тако они „доказаше“ да наше судство није зависно. Ниједан судија или суд на то није реаговао, а ни народ. Тако вратише наше судство за најмање 675 година уназад, пре 1349 када је Цар Душан донео свој Законик.

Врховни суд, ако је иоле независан, правичан, поштује истину и правду, ако судије Врховног суда спроводе своју заклетву у дело, онда ће ВРХОВНИ СУД БЕЗ ОДЛАГАЊА ДА ПОНИШТИ НОВИ Закон о референдуму и народној иницијативи, који је Александар ВУЧИЋ противуставно прогласио за важећи, и објавиће да се поништава противуставна одлука Народне скупштине о промени Устава и да је Устав донет 08.11.2006. године једини важећи Устав Републике Србије.

- 2а) ПОШТОВАЊЕ И СПРОВОЂЕЊЕ СУДИЈСКЕ ЗАКЛЕТВЕ. ОДГОВОРНОСТ СУДИЈА И СУДОВА САМО ДРЖАВЉАНИМА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ. СПРОВОЂЕЊЕ ЗАКЛЕТВЕ СУДИЈЕ УСТАВНОГ СУДА ЗА СУДИЈЕ УСТАВНОГ СУДА

Држављанин Републике Србије, који је дипломирао на Правном факултету и положио судијски испит, стиче право да преузме положај, дужност и функцију судије пошто положи судијску заклетву:

Заклињем се својом чашћу да ћу своју функцију вршићи верно Уставу и закону, по најбољем знању и умећу и служићи само истини и правди.

Члан 61 Закона о судијама

Уз судијску заклетву, сваки судија је обавезан да поштује и спроводи у дело *Етичке принципе вршења судијске функције* одређен у члану 4 Закона о судијама.

Судија, да би постао судија Уставног суда, је обавезан да положи следећу заклетву:

Заклињем се да ћу се у свом раду придржавати Устава и закона и да ћу своју дужност обављати часно, савесно и непристрасно.

Члан 11 Закона о Уставном суду.

Ни Венецијанска комисија ни Александар ВУЧИЋ нису објаснили држављанима Републике Србије од кога зависи наше судство, ко је подчинио себи наше судство! Зашто нису објаснили? Цело наше судство, све судије и сви судови су остали неми. Нису оповргли та њихова тврђења. Сваки судија који је зависан од некога коме угађа при доношењу судијске одлуке делује супротно и својој судијској заклетви и *Етичким принципима вршења судијске функције* и истовремено губи статус судије! Више није судија и подлеже члану 361 Кривичног законика за кривично дело несавесног вршења дужности.

Пошто се пресуде наших судова доносе у име народа зато судије одговарају једино народу – држављанима Републике Србије када не поштују своју судијску заклетву.

26) ОДУГОВЛАЧЕЊА У ДОНОШЕЊУ ОДЛУКА СУДА ИЛИ ЊЕГОВИМ ИЗБЕГАВАЊЕМ И ПРЕПУШТАЊЕМ ДА ОДЛУЧУЈЕ АДМИНИСТРАТИВНО ЛИЦЕ СУДА

Да би Врховни суд био упознат с истином да се ми, потписници овог документа, не обраћамо Врховном суду пре него што смо се обратили другом суду, без икакве оптужбе или притужбе, ми упознајемо Врховни суд навођењем следећих документа, да смо правремено покушавали и код Републичке изборне комисије и код Уставног суда и код Управног суда да помогнемо да сви државни органи поштују Устав и да сваки државни руководиолац поштује и спроводи своју заклетву. Сва та документа су јавно изложена на и простору Иницијативног одбора Народне иницијативе спроведене по Уставу и закону од 8. до 14. новембра 2020. године: www.srbijanarodnadrzava.com и могу да се ту преузму у делу АКТУЕЛНО, или директно са: <https://srbijanarodnadrzava.com/актуелно/>.

РЕПУБЛИЧКА ИЗБОРНА КОМИСИЈА

У вези рада Републичке изборне комисије по предмету избора председника Републике битна су следећа акта:

1. Решење Републичке изборне комисије 02 број 013-6854/22 од 9. марта 2022. г. (ДОДАТАК 2) о прихватању Александра ВУЧИЋА за председничког кандидата

(ДОДАТАК 3):

<https://srbianarodnadrzava.com/wp-content/uploads/2022/03/RESENJE-O-PROGLASENJU-KANDIDATA-ZA-PRESEDNIKA-ALEKSANDAR-VUCIC.pdf>

2. Приговор од 9. марта 2022. г на решење Републичке изборне комисије 02 број 013-6854/22 од 9. марта 2022. г. (ДОДАТАК 4) :
<https://srbianarodnadrzava.com/wp-content/uploads/2022/03/PRIGOVOR-090322-1.pdf>
Републичка изборна комисија је тај Приговор одбила својим решењем 02 број 013-6854/22 од 11. марта 2022. г.
3. Решење Републичке изборне комисије 02 број 013-6854/22 од 11. марта 2022. г. (ДОДАТАК 5) о одбијању Приговора:
https://srbianarodnadrzava.com/wp-content/uploads/2022/04/2022_03_12Zalba.pdf
Републичка комисија нас није била обавестила о том свом Решењу нити где га је поставила на њеном ипростору <https://www.rik.parlament.gov.rs/> /. Оно је било објављено 11.03.2022. г. у 18:18. Рок за жалбу на то решење је истицао после 72 сата тј. у 18:18 у понедељак 14.03.2022. г.

Страница (ДОДАТАК 6) објављена пре избора за председника Републике на ипростору: <https://www.rik.parlament.gov.rs/> Републичке изборне комисије за приговоре на њена решења **о изборима за народне посланике** где је САКРИЛА наш Приговор и своје Решење да га одбија:

https://srbianarodnadrzava.com/wp-content/uploads/2024/03/2022_03_16-Lista-prigovora-Nar-posl-i-prds-Rp.pdf

Колико је велики успех имало то сакривање Приговора показује интервју Александра ВУЧИЋА РТСу у коме је рекао да није било приговора на његову кандидатуру: <https://www.youtube.com/watch?v=5XOLN6bRDTk&t=1s>. Зар то већ није довољно да се пониште избори за председника Републике одржани 03.04.2022. г.?

4. Страна <https://www.rik.parlament.gov.rs/tekst/42216/.php> је објављена под насловом ИЗБОРИ ЗА „НСМ“ **после** избора за председника Републике одржаних 03.04.2022. г. На њој су уписани:

„02 013-654/22 Приговор Љубомира Грујића, Душана Стојановића, Ксеније Бундало, Крунислава Марјановића, Милана Тонтаја, Јелене Јошовић, Силване Арсенијевић, Наде Костић, Миливоја Шакоте и Гордане Кангра Микулић, *примљен 9.3.2022. у 15:18.*

-02 013-654/22 Решење по приговору Љубомира Грујића, Душана Стојановића, Ксеније Бундало, Крунислава Марјановића, Милана Тонтаја, Јелене Јошовић, Силване Арсенијевић, Наде Костић, Миливоја Шакоте и Гордане Кангра Микулић, **објављено 11.3.2022. у 18:18**

- 02 013-654/22 Решење којим се одбацује жалба Љубомира Грујића, Душана Стојановића, Ксеније Бундало, Крунислава Марјановића, Милана Тонтаја, Јелене Јошовић, Силване Арсенијевић, Наде Костић, Миливоја Шакоте и Гордане Кангра Микулић од 14.3.2022, објављено 19.3.2022. у 12:10“.

То Решење трочланог судског већа донето је у понедељак 14.03.2022. г. 8 сати и 18 минута пре истицања рока од 72 сата у коме смо имали право да поднесемо жалбу Управном суду, а коју је први потписник својеручно потписао у своје име и у име свих осталих потписника по њиховим телефонским или електронским одобрењима и поднео још у суботу 12.03.2022. г. у 10:30, знатно пре истицања рока од 72 сата!

ТРЕЋИ ПОСЛЕДНИЧКИ ЗАХТЕВ

Врховни суд да:

1. распусти постојећу Републичку изборну комисију.
2. захтева од нове, народне Народне скупштина да изабере за чланове нове Републичке комисије лица која су пословно способна да успешно по Уставу и закону извршавају функције и дужности члана Републичке изборне комисије.

УПРАВНИ СУД

ДА ПОНОВИМО: Ми смо имали право да поднесемо жалбу Управном суду у року од 72 сата од Објављивања Решења Републичке изборне комисије о одбијању нашег Приговора, што је било истицало у понедељак 14.03.2022. г. у 18:18. Упркос томе, трочлано судско веће је у 10.00, понедељак, 14.03.2022. Г., ТЈ. 8 САТИ И 18 МИНУТА ПРЕ ИСТИЦАЊА РОКА ДОНЕЛО Решење да се наша жалба одбацује!. Видети даље референцу под 4.

1. Жалба Уж од 12.03.2022. г. Управном суду на Решење Републичке изборне комисије 02 број 013-6854/22, донето у петак 11. марта 2022. г., којим је одбила наш Приговор: https://srbianarodnadrzava.com/wp-content/uploads/2022/04/2022_03_12Zalba.pdf Жалба је била поднета још у суботу 12.03.2022. г. у 10:30. Рок је истицао у понедељак, 14.03.2022.г. у 18:18. Својеручно је потписао први потписник и у име осталих потписника на основу телефонски или електронски добијеног њиховог овлашћења, што су у свим следећим документима својеручно потврђивали Управном суду.
2. Решење 13 Уж 26/22 од 12.03.2022. г. судије Ксеније ИВАНОВИЋ Управног суда објављено на: https://srbianarodnadrzava.com/wp-content/uploads/2022/04/2022_03_12ResenjeUpSudNalazeSe.pdf, а примљено у суботу у 18:30. НАЛОЖЕНО нам је било да ОДМАХ, НАЈКАСНИЈЕ У РОКУ ОД 6 САТИ (значи до 00:30 у недељу 13.03.2022. Г.) ЖАЛБУ УРЕДИМО. Захтевано је да сваки потписник у том року достави Управном суду својеручни потпис са свим личним подацима, иако је један потписник из Крагујевца, а један други из Суботице тако да ни физички, ни технички ни поштом то није било остварљиво! То се видело из листе потписника. Потписи пет потписника су електронски еписмо достављени 3 (три) минута пре рока у 00:27 у недељу 13.03.2022. г. Управном суду с обавештењем да ће бити достављени у понедељак 14.03.2022. г. у оригиналу чим буду стигли из Крагујевца и Суботице. С обзиром да је рок истицао тек у понедељак 14.03.2022. г. у 18:18 поставља се питање зашто нам је нерадног дана, предвече, у 18:30, у суботу 12.03.2022. г. достављен ЗАХТЕВ да ОДМАХ ИЛИ У РОКУ ОД ШЕСТ САТИ доставимо све својеручне потписе? Зашто нам је судија Управног суда Ксенији ИВАНОВИЋ дала тако кратак рок? Зар није било праведно и довољно да нам је дала рок до понедељка, 14.03.2022. г. до 18:18 јер нам је тада истицао општи рок од 72 сата? Толико о праведности, правичности, људским правима и поштовању човековог достојанства сваког потписника Жалбе.
3. Била је поднета, најбрже физички могуће, по пријему свих потписа, штампању и повезивању у више примерака целог документа, у 20:40 у понедељак 14.03.2022. г. потпуна документација коју је захтевала судија Ксенија ИВАНОВИЋ Управног суда у свом Решењу 13 Уж 26/22 од 12.03.2022. г. Наведено је да се Жалба Уж од 12.03.2022. г. Управном суду поново потписује и у име свих потписника Народне иницијативе спроведене од 8. до 14. новембра 2020. г. и да до тада ни један потписник Приговора није добио Решење Републичке изборне комисије да се Приговор одбија. Јавно је објављено на: https://srbianarodnadrzava.com/wp-content/uploads/2022/03/2022_03_14ZalbaУпрСудSVE.pdf

Поднето најбрже, у најкраћем могућем времену као што је Управни суд био електронски обавештен у 00:27 у недељу 13.03.2022. г. с обзиром да је потписник из Суботице могао тек у понедељак ујутро 14.03.2022. г. да експрес поштом пошаље свој потпис, који је добијен касно поподне тог дана, а потом је цео документ у оригиналу однет у копирницу да се умножи у одговарајући број примерака и повеже да би се истог дана поднео Управном суду.

4. Тек у уторак 15.03.2022. г. у 13:45 смо добили Решење 13 Уж 26/22, објављено на: https://srbijanarodnadrzava.com/wp-content/uploads/2022/05/2022_03_14ResenjeUpSudOdbija.pdf, које је донело још у 10:00 у понедељак 14.03.2022. г. трочлано веће Управног суда у саставу судија: Вере МАРИНКОВИЋ, председника већа, Ксеније ИВАНОВИЋ и Тије БОШКОВИЋ, чланова већа, са судским саветником Милицом ЈОВАНОВИЋ, као записничарем, да се жалба, коју је Љубомир ГРУЈИЋ у име свих потписника поднео непосредно 12.03.2022. г. у 10.30, ОДБАЦУЈЕ. То решење је донето 8 часова и 18 минута пре истека рока за подношење жалбе упркос јасне физичке и техничке, поштанске, немогућности да се она уређена поднесе раније него што је била поднета. ЗБОГ ЧЕГА СЕ СУДСКОМ ВЕЋУ ТОЛИКО ЖУРИЛО УМЕСТО ДА СУ САЧЕКАЛИ БАРЕМ ДА ИСТЕКНЕ РОК ОД 72 САТА У ПОНЕДЕЉАК 14.03.2022. Г. У 18:18, А ИМАЈУЋИ У ВИДУ ДА ЈЕ ПРВИ ПОТПИСНИК СВОЈЕРУЧНИМ ПОТПИСОМ ПОДНЕО ЖАЛБУ ЈОШ У СУБОТУ 12.03.2022. Г. У 10:30 И ДА ЈЕ У НЕДЕЉУ У 00:27 ГАРАНТОВАО ЕЛЕКТРОНСКИ ДА ЋЕ УРЕЂЕНА ЖАЛБА БИТИ ПОДНЕТА У ПОНЕДЕЉАК 14.03.2022. Г. ЧИМ СЕ ДОБИЈУ СВИ ПОТПИСИ ИЗ УНУТРАШЊОСТИ (И ШТАМПАРСКИ КОМПЛЕТИРА ЖАЛБА)?
5. Жалба Уж 27/22 од 15.03.2022. г. на Решење 13 Уж 26/22 од 14.03.2022. г. трочланог већа Управног суда. Објављена је на: https://srbijanarodnadrzava.com/wp-content/uploads/2022/07/2022_03_15Zalb%D0%B0Sve.pdf Сваки потписник Жалбе Уж 26/22 поднете 12.03.2022. г. у 10:30 Управном суду на Решење Републичке изборне комисије да одбија Приговор и Жалбе Уж 26/22 Управном суду (на оба Решења Републичке изборне комисије) поднете 14.03.2022. г. у 20:40 је својеручним потписом потврдио своје податке у тим жалбама и да их слободном вољом потписује само у своје лично име, а да је Приговор био поднет на основу видео снимка уживо 23. Конференције Републичке изборне комисије одржане 09.03.2022. г. и завршене у 12:17. Потписници нису могли данима, на другом месту него на оном с кога су читали тражени број и проследили га еписмом Републичкој изборној комисији у недељу 13.03.2022. Г., да нађу њено Решење о прихватању Александра ВУЧИЋА за председничког кандидата јер Републичка изборна комисија није обавестила на ком месту на њеном ипростору ће то бити објављено. Морали смо сатима и данима да трагамо.
6. Решење 10 Уж 27/22 од среде 16.03.2022. г. донето у 12:00, а објављено на: https://srbijanarodnadrzava.com/wp-content/uploads/2022/03/2022_03_16ResenjeUpSudOdbija.pdf, трочланог судског већа Управног суда у саставу судија: Вере МАРИНКОВИЋ, председника већа, Ксеније ИВАНОВИЋ и Тије БОШКОВИЋ, чланова већа, са судским саветником Ксенијом ПЕТРОВИЋ, као записничарем, да се одбацује жалба Уж 27/22 од 15.03.2022. г. Управном суду. Ово решење је било примљено 17.03.2022. г. у 11:44.
7. Решење 1 Уж 28/22 од среде 16.03.2022. г. судије Управног суда Зорице КИТАНОВИЋ, примљено 17.03.2022. г. у 15:09 и објављено на: https://srbijanarodnadrzava.com/wp-content/uploads/2022/03/2022_03_16УпСдResenjeNalazeSe.pdf, да се потписницима Жалбе Уж 27/22 од уторка 15.03.2022. г. НАЛАЖЕ да ОДМАХ а најкасније у року од 12 (дванаест) часова од пријема тог решења уреде жалбу тако што ће да:
  - означе у ком својству подносе жалбу и о томе суду доставе доказ,

- означе број решења које жалбом оспоравају и исто доставе суду.
Потписници су били упозорени да ће, у случају непоступања по решењу Управног суда у остављеном року, жалба бити одбачена.

8. Уређена жалба према Решењу 1 Уж 28/22 од среде 16.03.2022. г. Управног суда, поднета Управном суду 17.03.2022. г. у 19:40, значи у прописаном року. Објављена је на:
https://srbijanarodnadrzava.com/wp-content/uploads/2022/03/2022_03_17УређенаЖалбаУпСдСве.pdf
Управни суд до данас није одговорио на ову жалбу.

9. Решење Уж 28/22 од петка 18.03.2022. г. трочланог већа Управног суда у саставу судија: Зорице КИТАНОВИЋ, председника већа, Весне ДАНИЛОВИЋ и Елене ПЕТРОВИЋ, чланова већа, са судским саветником Данијелом ПОПОВИЋ, као записничарем, да се одбија жалба Уж 27/22 од 15.03.2022. г. То Решење је било примљено у понедељак 21.03.2022. г. Објављено је на:

https://srbijanarodnadrzava.com/wp-content/uploads/2022/03/2022_03_18ResenjeUpSudOdbija.pdf.
То решење је донето после подношења у року 17.03.2022. г. у 19:40 Уређене жалбе на коју Управни суд до сад није одговорио и ако је урађена како је потписницима било наложено и била поднета у прописаном року. У свом решењу трочлано веће неистинито тврди да у року од 72 сата нисмо доставили број Решења Републичке изборне комисије у коме се одбија наш Приговор упркос томе што смо тај број били доставили Управном суду још 13.03.2022. г. еписмом које је објављено на:
<https://srbijanarodnadrzava.com/актуелно/dhdhdhdhnedh-dhdh-dhnedhudhndhudhdhdhdhdh-nedhudhn/>
испод следећег текста:

„У следећим еписмима Управном суду је доказ да је Управном суду у року достављен тражени број Решења Републичке изборне комисије; још 13.03.2022. г. У њима има очигледних штампарских грешака услед писања на брзину:“

Текст тог еписма гласи:

„----- Forwarded message -----“

Од: Љубомир Т. ГРУЈИЋ <ustav.srbije@gmail.com>

Date: нед, 13. мар 2022. у 14:07

Subject: Re: ДОКУМЕНТА С ПОТПИСИМА

To: <predsednik@up.sud.rs>, <kabinet@up.sud.rs>, <portparol@up.sud.rs>

Cc: <rik@parlament.rs>, <izbori@parlament.rs>, Silvana Arsenijević <silvanaarsenijevic@gmail.com>, Ksenija Bundalo <ksenijab555@gmail.com>, Љубомир Т. Грујић <ustav.srbije@gmail.com>, Krana Marjanovic <krunamarjanovic@gmail.com>, Душан М. Стојановић <dusanmstojanovic@yandex.ru>, “Јелена Јошовић” <jeikg34@yahoo.it>, “Миливоје Шакота” <millivoje.sakota@gmail.com>, “Гордана Кангрпа-Микулић” <gordana@komtechnologies.eu>, Nada Kostic <profnadakostic@gmail.com>

14 03 2022

УПРАВНОМ СУДУ

predsednik@up.sud.rs, kabinet@up.sud.rs, portparol@up.sud.rs

У ВЕЗИ ВАШЕГ РЕШЕЊА 13 Уж 26/22 од 12.03.2022.г. обавештавам Вас о следећем:

1. Ни један потписник Приговора није до овог момента добио Решење Републичке изборне комисије да се Приговор одбија.
2. Број Решења Републичке изборне комисије на које се односи наша Жалба је: 02 Број 013-654/22 донето у Београду 11. марта 2022. године. Ови подаци Вам се достављају према документу <https://www.rik.parlament.gov.rs/extfile/sr/107910/RESENJE%20POPO%20PRIGOVORU-110322.pdf> објављеном на иппростору <https://www.rik.parlament.gov.rs/>

Републичке изборне комисије.

3. Упркос свог нашег и мог залагања синоћ и ноћас да Вам сви потписници поднесу Изјаву и Жалбу својеручно потписану то није било нит је данас могуће остварити. Из Суботице није било могуће послати поштом или донети возом или аутобусом, а потписник из Суботице нема свој ауто. Потписник из Крагујевца и потписници из Београда који немају техничка средства нису могли да напишу и пошаљу својеручно потписана тражена документа.
4. Остали потписници су ми дотавили тражена документа лично потписана која сам Вам ноћас проследио доњим еписмом у 00:33.
5. Ја сам Вам доставио жалбу с мојим својеручним потписом у два примерка. Изјаву сам синоћ потписао електронски и послао сам Вам је. Немам боље техничке могућности. Копирница није радила ни синоћ нити ради данас.
6. Службеници Управног суда или РИКЕ су јуче телефонски проверили и утврдили и веродостојност тачност свих податак потписника Жалбе.

С обзиром на све то, сви ми потписници сматрамо да није оправдано да Управни суд Жалбу одбаци зато што су Ваши захтеви само делимично били испуњени, а били су 100% извршени у постојећим околностима.

У име свих
потписника, чије су еадресе дате под Цц, с поштовањем
Љубомир Т. Грујић“

НАПОМЕНА: Љубомир Т. ГРУЈИЋ је погрешно написао **14.03.2022.** г. као датум што се види из датума који је интернет преко рачунара уписао: **13.03.2022.** г.

10. Жалба од среде 16.05.2022. г. Управном суду на противуставност и неправедност процеса кандидовања и избора Александра ВУЧИЋА за председника Републике. **Управни суд до сад није одговорио на ту Жалбу.** Објављена је на:
https://srbijanarodnadrzava.com/wp-content/uploads/2022/05/2022_05_15ZalbaSveLTG.pdf
11. Тужба Управном суду, са исправљеним уоченим штампарским грешкама и са изостављеним Додатком 61 Управном суду од 08.06.2022. г. да утврди: противуставност позива председника Народне скупштине народним посланицима на једанаесту посебну седницу у дванаестом сазиву да на њој председник Републике положи заклетву, да Александар ВУЧИЋ нема пословну способност да буде председник Републике Србије у складу с Уставом и да није њен Председник. Објављено на:
Основни текст:
https://srbijanarodnadrzava.com/wp-content/uploads/2022/06/2022_06_08A_TuzbaDod1do3.pdf
Додаци Тужбе: 1 - 3:
https://srbijanarodnadrzava.com/wp-content/uploads/2022/06/2022_06_10A_Tuzba_I_Dod1do3.pdf
Додаци Тужбе: 4 и 5:
https://srbijanarodnadrzava.com/wp-content/uploads/2022/06/2022_06_10B_TuzbaDod4i5.pdf
Додатак Тужбе: 6/1:
https://srbijanarodnadrzava.com/wp-content/uploads/2022/06/2022_06_10C_TuzbaDod6-1.pdf
Додатак 6/2:
https://srbijanarodnadrzava.com/wp-content/uploads/2024/03/2022_06_10C_TuzbaDod6-2.pdf
Додаци Тужбе: 7 и 8:
https://srbijanarodnadrzava.com/wp-content/uploads/2022/06/2022_06_10D_TuzbaDod7i8.pdf
12. Решење 26 У 43353/22 од 17.11.2022. г. судије Весне ИКОНИЋ Управног суда да се потписницима Тужбе НАЛАЖЕ да уреде тужбу у року од 15 дана од дана достављања овог решења тако да... У случају непоступања по овом решењу у остављеном року, тужба ће бити одбачена. Решење је објављено на:
https://srbijanarodnadrzava.com/wp-content/uploads/2022/12/2022_12_19УпСудПотписницимаТужбе.pdf
Решење је било достављено тек 19.12.2022. г. у 14:40. Рок за одговор је истицао

03.01.2023. г. у 14:40. Тај рок је обухватио новогодишње празничне дане: недељу 01.01.2023. г. до уторак 03.01.2023. г. тако да смо имали свега 12 дана да уредимо тужбу.

13. Тужба од 30.12.2022. г. Управном суду уређена према одзиву из Народне скупштине и Решењу 26 У 43353/22 од 17.11.2022. г. Управног суда против Решења 02 Број 013-654/22 од 9. марта 2022. године Републичке изборне комисије, против изборне листе кандидата за председника Републике, против Решења Републичке изборне комисије о коначним резултатима избора за председника Републике, против акта председника претходног сазива Народне скупштине у Дванаестом сазиву, против одржане Једанаесте посебне седнице Народне скупштине у Дванаестом сазиву, против прихватања изјаве Александра ВУЧИЋА на тој седници за заклетву председника Републике Србије:
Основни део:
https://srbianarodnadrzava.com/wp-content/uploads/2023/01/2022_12_30TuzbaBezDodataka-1.pdf
Додаци Тужбе: 1 до 9:
https://srbianarodnadrzava.com/wp-content/uploads/2023/01/2022_12_30TuzbaSamoDodaci-1do-9.pdf
Додаци Тужбе: 10 до 12:
https://srbianarodnadrzava.com/wp-content/uploads/2023/01/2022_12_30TuzbaSamoDodaci-10-do-12.pdf
14. Уставном суду и Управном суду (примљено под У 43353/22) од 09.06.2023. г. . Предмет: Материјалне повреде Устава, истине, непристрасности и правичности у Решењу Малог већа Управног суда Број: Уж 28/22 од 18.03.2022. г. и у Решењу Малог већа Уставног суда Број: Уж – 3172/2022 од 30.05.2023. г. суштински изазваних повредама Устава, истине, непристрасности и правичности у Решењу Републичке изборне комисије 02 Број 013-654 од 11.03.2022. г. Објављено на:
https://srbianarodnadrzava.com/wp-content/uploads/2023/06/2023_06_09LTG_VVUS-pecat-bez-potpisa.pdf
15. Тужба Управном суду од 11.10.2023. г. против Решења Републичке изборне комисије, њеног незаконитог спровођења избора: ЗАХТЕВА СЕ ЊИХОВО ПОНИШТАВАЊЕ. Објављено на:
https://srbianarodnadrzava.com/wp-content/uploads/2023/10/2023_10_11-Upravnom-sudu-podneta-Tuzba-dopuna.pdf
16. Тужба Управном суду од 13.11.2023. г. против Указа Александра ВУЧИЋА у својству председника Републике за распуштање Народне скупштине и одржавање избора за народне посланике за 17.12.2023. г. Објављено на:
https://srbianarodnadrzava.com/wp-content/uploads/2023/10/2023_10_30-LTG-Skupstini-Pecat.pdf
Закаснили потпис:
https://srbianarodnadrzava.com/wp-content/uploads/2023/10/2023_10_30-LTG-Skupstini-Pecat.pdf
17. Решење од 17.11.2023. г. судије Управног суда Јасмине МИНИЋ да се ОДБИЈА тужба против Указа Александра ВУЧИЋА о распуштању Народне скупштине. Објављено на:
https://srbianarodnadrzava.com/wp-content/uploads/2024/03/2024_03_12-Up-sud-Res-Rasp-Skups.pdf
18. Приговор на Решење судије Управног суда Јасмине МИНИЋ да се ОДБИЈА тужба против Указа Александра ВУЧИЋА о распуштању Народне скупштине. Објављено на:
https://srbianarodnadrzava.com/wp-content/uploads/2024/01/2024_01_15-Prigovor-raspustanje-Skupstini-i-ISPRAVKA.pdf
19. Решење од 17.11.2023. г. судије Гордане БОГДАНОВИЋ Управног суда да се ОДБИЈА тужба против Указа Александра ВУЧИЋА о распуштању Народне скупштине. Објављено на:
https://srbianarodnadrzava.com/wp-content/uploads/2024/03/2024_03_12-Up-sud-Res-Rasp-izbora.pdf
20. Приговор на Решење судије Управног суда Гордане БОГДАНОВИЋ да се ОДБИЈА тужба против Указа Александра ВУЧИЋА о распуштању Народне скупштине. Објављено на:
https://srbianarodnadrzava.com/wp-content/uploads/2024/01/2024_01_12-Prigovor-izbori-poslanika-Pct.pdf

21. Тужба Управном суду од 04.12.2023. г. против Републичке изборне комисије и њеног Решења 02 Број 013-654/22 од 11. марта 2022. г. Објављено на:
https://srbianarodnadrzava.com/wp-content/uploads/2024/03/2023_12_04-Tuzba-RIK-Pct-Deo-1.pdf
Додатак 1:
<https://srbianarodnadrzava.com/wp-content/uploads/2024/03/PRIGOVOR-090322.pdf>
Додаци 2 до 4:
https://srbianarodnadrzava.com/wp-content/uploads/2024/03/2023_12_03-Tuzba-RIK-Dodaci-2-4.pdf
22. Захтев од 20.12.2023. г. Управном суду да поништи изборе за народне посланике одржане 17.12.2023. г. Објављено на:
https://srbianarodnadrzava.com/wp-content/uploads/2023/12/2023_12_20-Zahtev-ponist-izbora-Pct.pdf
23. Решење од 22.12.2023. г. Припремног одељења Управног суда да се НАЛАЖЕ подносиоцима поднеска-захтева од 20.12.2023. г. да у року од **3 дана** од дана пријема тог решења уреде поднети поднесак-захтев од 20.12.2023. г., тако што ће прецизно навести које правно средство прописано Законом о избору народних посланика подносе овом суду. Објављено на:
https://srbianarodnadrzava.com/wp-content/uploads/2024/03/2024_03_12-Up-sud-za-3-dana.pdf
24. Уређени захтев од 10.01.2024. г. Управном суду да поништи изборе за народне посланике одржане 17.12.2023. г. Објављено на:
https://srbianarodnadrzava.com/wp-content/uploads/2024/03/2024_01_10-Uredjen-Zhtv-pnstv-izb-Pct.pdf
25. Приговор на Решење 28 У 10933/23 од 17.11.2023. г. судије Управног суда госпође Јасмине СИМИЋ:
https://srbianarodnadrzava.com/wp-content/uploads/2024/01/2024_01_15-Prigovor-raspushtanje-Skupshtinel-i-ISPRAVKA.pdf
26. Приговор с исправком од 12.01.2024 г. на Решење 24 У 10940 судије Управног суда госпође Гордане БОГДАНОВИЋ о одбијању тужбе против Указа Александра ВУЧИЋА о расписивању избора за народне посланике. Објављено на:
https://srbianarodnadrzava.com/wp-content/uploads/2024/01/2024_01_12-Prigovor-izbori-poslanika-Pct.pdf
27. Тужба од 04.12.2023. г. Управном суду против Републичке изборне комисије и против њеног Решења 02 Број 013- 654/22 од 11. марта 2022. године. Објављено на:
1. ДЕО: https://srbianarodnadrzava.com/wp-content/uploads/2024/03/2023_12_04-Tuzba-RIK-Pct-Deo-1.pdf
2. ДЕО: <https://srbianarodnadrzava.com/wp-content/uploads/2024/03/PRIGOVOR-090322.pdf>
3. ДЕО: https://srbianarodnadrzava.com/wp-content/uploads/2024/03/2023_12_03-Tuzba-RIK-Dodaci-2-4.pdf
28. Уређен Захтев од 10.01.2024. г. Управном суду да поништи изборе за народне посланике одржане 17.12.2023. г. Објављено на:
https://srbianarodnadrzava.com/wp-content/uploads/2024/03/2024_01_10-Uredjen-Zhtv-pnstv-izb-Pct.pdf

ЧЕТВРТИ ПОСЛЕДИЧНИ ЗАХТЕВ

Врховни суд да разреши све судије Управног суда који нису поштовали своју судијску заклетву доносећи неуставне и/или противуставне одлуке, решења, пресуде

УСТАВНИ СУД

- 1УС Иницијатива од 11.02.2022. г. Уставном суду да Велико веће Уставног суда покрене и спроведе поступак оцене уставности Закона о избору народних посланика. Објављено на:
https://srbianarodnadrzava.com/wp-content/uploads/2022/04/2022_02_11A19InicijativaUstvSudu.pdf

- 2УС Петиција од 24.02.2022. г. Уставном суду да покрене и спроведе поступак оцене уставности Закона о избору народних посланика. Објављено на:
https://srbijanarodnadrzava.com/wp-content/uploads/2022/02/2022_02_24PeticijaUstSudulzbNrdPsln-1.pdf
- 3УС Великом већу Уставног суда од 03.07.2023. г. да заштити уставност аката и на њима заснованог процеса избора председника Републике Србије. Објављено на:
https://srbijanarodnadrzava.com/wp-content/uploads/2024/03/2023_07_03_LTG-VVUS-sve.pdf
- 4УС Иницијатива од 04.12.2023. г. Уставном суду да у пуном саставу хитно покрене и спроведе уставни поступак забране изборне листе „АЛЕКСАНДАР ВУЧИЋ -Србија не сме да стане“. Објављено на:
https://srbijanarodnadrzava.com/wp-content/uploads/2024/03/2023_12_04-Inicijativa-Zabrana-izb-liste-AV-Sve.pdf
- 5УС Иницијатива од 12.02.2024. г. Уставном суду да његово Велико веће покрене и спроведе поступак оцене уставности сазива председника Народне скупштине др Владимира ОРЛИЋА за Прву седницу Народне скупштине Републике Србије у Четрнаестом сазиву и њеног конституисања у уторак 6. фебруара 2024. године са почетком у 10 часова. Објављено на:
https://srbijanarodnadrzava.com/wp-content/uploads/2024/02/2024_02_11-Inicijativa-Ocn-ustvns-Knst-sdnc-Nrd-skps-7-Pct.pdf
- 6УС Одговор од 13.02.2024. године секретара Уставног суда Петра СТАЈКОВИЋА. Објављено на:
https://srbijanarodnadrzava.com/wp-content/uploads/2024/02/2024_02_13-US-Dops-Sekr-za-04_12_2023.pdf
- 7УС Иницијатива од 26.02.2024. г. Уставном суду да Суд заузме јавно став о Иницијативи од 11.12.2023. г. Објављено на:
https://srbijanarodnadrzava.com/wp-content/uploads/2024/03/2024_02_26-Inic2-Ocn-ustvns-Posl-Sps-AV-Str-1-13-1.pdf
1. Део:
https://srbijanarodnadrzava.com/wp-content/uploads/2024/03/2024_02_26-Inic2-Ocn-ustvns-Posl-Sps-AV-Str-1-13-1.pdf
2. ДЕО:
<https://srbijanarodnadrzava.com/wp-content/uploads/2024/03/PRIGOVOR-090322.pdf>
3. ДЕО:
https://srbijanarodnadrzava.com/wp-content/uploads/2024/03/2024_02_26-Inic2-Ocn-ustvns-Posl-Sps-AV-Str-52-63-3.pdf
- 8УС Иницијатива од 28.02.2024. г. да Уставни суд јавно објави свој став о Иницијативи од 04.12.2023. г. Објављено на:
https://srbijanarodnadrzava.com/wp-content/uploads/2024/03/2024_02_28-Inc-2-Ocn-lzb-liste-AV-pct-1.pdf

ПЕТИ ПОСЛЕДИЧНИ ЗАХТЕВ

Врховни суд да:

1. разреши све судије Уставног суда који нису поштовали своју судијску заклетву доносећи неуставне и/или противуставне одлуке, решења, пресуде,
2. не одбија иницијативе грађана зато што нису написане у правној форми, јер свако физичко лице (значи и малолетно) има право да Уставном суду поднесе иницијативу (став 2 члана 168 Устава) и Уставни суд (а не његово административно лице) је обавезан да одговори (став 1 члана 166 Устава),
3. не дозвољава да административно лице (на пример: секретар) суда, на пример: Уставног суда, доноси одлуке уместо суда, на пример уместо Уставног суда.

ДОДАЦИ

Додатак 1 Решење II-4 Ув 56/24 од 29.01.2024. године примљено у подне 15.02. 2024. г. председника Већа судија Драгана ЈОВАНОВИЋА, судије Управног суда Одељења у Нишу.
https://srbijanarodnadrzava.com/wp-content/uploads/2024/03/2024_01_29-UPS-odeljenje-Nish-Reshenje.pdf

Додатак 2 Захтев грађана да се код имена сваког бирача упише ДА (гласао је) или НЕ (није гласао) и објави.
https://srbijanarodnadrzava.com/wp-content/uploads/2022/04/2020_06_26LTGizmDtmSve-1.pdf

Додатак 3 Решење Републичке изборне комисије 02 број 013-6854/22 од 9. марта 2022. г. :
<https://srbijanarodnadrzava.com/wp-content/uploads/2022/03/RESENJE-O-PROGLASENJU-KANDIDATA-ZA-PRESEDNIKA-ALEKSANDAR-VUCIC.pdf>

Додатак 4 Приговор на Решење Републичке изборне комисије 02 број 013-6854/22 од 9. марта 2022. г.
<https://srbijanarodnadrzava.com/wp-content/uploads/2022/03/PRIGOVOR-090322-1.pdf>

Додатак 5 Решење Републичке изборне комисије 02 број 013-6854/22 од 11. марта 2022. г.
<https://srbijanarodnadrzava.com/wp-content/uploads/2022/03/RESENJE-PO-PRIGOVORU-110322.pdf>

Додатак 6 ЛИСТА ПРИГОВОРА на решења Републичке изборне комисије о избору народних посланика. У њему је она САКРИЛА Приговор и своје решење да одбија Приговор на њено решење да Александра ВУЧИЋА прихвата за председничког кандидата.
https://srbijanarodnadrzava.com/wp-content/uploads/2024/03/2022_03_16-Lista-prigovora-Nar-posl-i-prds-Rp.pdf

Додатак 7 Декларација из Тиране коју је потписао Александар ВУЧИЋ у својству председника Републике Србије
<https://srbijanarodnadrzava.com/wp-content/uploads/2024/03/2024-TIRANSKA-DEKLARACIJA-list-DANAS.pdf>

ПОТПИСНИЦИ

Списак потписника је овде на страници 2. Наше личне податке и изјаве да потписујемо овај документ смо својеручно потписали на страницама које следе седам Додатака.

ДОДАТАК 1

Република Србија
УПРАВНИ СУД
Одељење у Нишу
П-4 Ув 56/24
29.01.2024. године
Београд

Управни суд, у посебном већу састављеном од судија: Драгана Јовановића, председника већа, Ненада Стојановића и Стева Ђурановића, чланова већа, са судским саветником Даницом Лекић, записничарем, одлучујући по приговору Силване Арсенијевић из Крагујевца, Мирослава Антића 2/7, Љубомира Грујића из Београда, Нови Београд, Цона Кенедија 31/15, Јелене Јошовић из Београда, Билце 22, Круниславе Марјановић из Београда, Мајска 17, Душана Стојановића из Суботице, Корзо 9 и Шакота Миливоја из Београда, Липа 12, изјављеном против решења Управног суда 28 У 10933/23 од 17.11.2023. године, ради поништаја Указа о распуштању Народне Скупштине Републике Србије ПР број 162 од 01.11.2023. године, у нејавној седници већа, одржаној дана 29.01.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

Приговор **СЕ ОДБИЈА**.

Образложење

Решењем Управног суда 28 У 10933/23 од 17.11.2023. године, одбачена је тужба тужилаца Силване Арсенијевић из Крагујевца, Мирослава Антића 2/7, Ксеније Бундало из Београда, Струмичка 76/2, Љубомира Грујића из Београда, Нови Београд, Цона Кенедија 31/15, Јелене Јошовић из Београда, Билце 22, Круниславе Марјановић из Београда, Мајска 17, Наде Костић из Београда, Кнеза Милоша бр. 16, Шакота Миливоја из Београда, Липа 12, Тотај Милана из Београда, Олге Алкалај 3/22 и Душана Стојановића из Суботице, Корзо 9, поднета ради поништаја Указа о распуштању Народне Скупштине Републике Србије ПР број 162 од 01.11.2023. године, применом одредбе члана 26. став 1. тачка 2. Закона о управним споровима, са разлога што акт који се тужбом оспорава не представља акт о чијој законитости се одлучује у управном спору (члан 3).

Подносиоци су Управном суду поднели приговор 12.01.2024. године, којим су оспорили решење 28 У 10933/23 од 17.11.2023. године. Указују да су у тужби поднели доказе о вишеструком кршењу Устава од стране Александра Вучића, у току изборне кампање за избор народних посланика да је Александар Вучић лично, својом слободном вољом, чинио а и сада чини противуставна дела и не извршава основне уставне дужности Председника Републике, да не испуњава битан услов из става 1. члана 52. Устава и да зато није легитиман Председник Републике Србије. Истакли су захтев за обештећење и предложили да Управни суд огласи неважећим Указ о распуштању Народне Скупштине, да Управни суд на основу Устава и у складу са Уставом заузме став о уређеној тужби Ур 70/23 од 04.12.2023. године, да забрани Александру Вучићу да у земљи и иностранству иступа у својству Председника Републике Србије, да наложи председнику Народне скупштине да преузме дужност и функције Председника Републике, на основу члана 120. Устава, да наложи Народној скупштини да са Уставом усклади Закон о народној скупштини и Закон о избору народних посланика, да наложи Народној скупштини да са Уставом усклади Закон о председнику Републике Србије, те наложи одбрамбеним снагама Републике Србије да осигурају безбедност Александру Вучићу и његовој породици.

Оцењујући законитост оспореног решења Управног суда 28 У 10933/23 од 17.11.2023. године и наводе подносиоцаз приговора, сагласно одредби члана 27. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС”, бр. 111/09), Посебно веће Управног суда је нашло да приговор није основан.

Из списка предмета Управног суда, 28 У 10933/23 произлази да су иницијалним актом означеним као тужба, поднетим непосредно Управном суду дана 13.11.2023. године, уређеним поднеском од 15.11.2023. године, тужиоци покренули управни спор против Председника Републике Србије, ради поништаја Указа о распуштању Народне Скупштине Републике Србије ПР број 162 од 01.11.2023. године. Оспореним Указом о распуштању Народне Скупштине Републике Србије, донетим на основу члана 109. ст. 1. и 5. Устава Републике Србије (“Службени гласник РС”, бр. 98/06, 115/21 и 16/22), члана 21. став 1. Закона о председнику Републике (“Службени гласник РС”, бр. 111/07), на образложени предлог Владе Републике Србије број: 020-00-1/2023-01 од 30.10.2023. године, Председник Републике је тачком 1. распустио Народну Скупштину Републике Србије изабрану 03. априла 2022. године, док је у тачки 2. одређено да овај указ ступа на снагу даном објављивања у Службеном гласнику Републике Србије.

Одредбом члана 109. став 1. Устава Републике Србије (“Службени гласник РС”, 98/2006, 115/2021, 16/22), прописано је да председник Републике може, на образложени предлог Владе, распустити Народну скупштину.

Одредбом члана 21. став 1. Закона о председнику Републике (“Службени гласник РС”, бр. 111/07), прописано је да је Председник Републике дужан да у року од 72 сата донесе указ којим на образложени предлог Владе распушта Народну скупштину или да Владу и јавност обавести о томе да не прихвата предлог Владе.

Одредбом члана 3. став 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр. 111/09), прописано је да у управном спору суд одлучује о законитости коначних управних аката, осим оних у погледу којих је предвиђена другачија судска заштита. Одредбом става 2. истог члана, прописано је да у управном спору суд одлучује и о законитости коначних појединачних аката којима се решава о праву, обавези или на закону заснованом интересу, у погледу којих у одређеном случају законом није предвиђена другачија судска заштита. Према ставу 3. наведеног члана, суд у управном спору одлучује и о законитости других коначних појединачних аката када је то законом предвиђено.

Одредбом члана 4. наведеног закона, прописано је да управни акт, у смислу овог закона, јесте појединачни правни акт којим надлежни орган, непосредном применом прописа, решава о одређеном праву или обавези физичког или правног лица, односно друге странке у управној ствари.

Одредбом члана 5. истог закона, прописано је да, управна ствар, у смислу овог закона, јесте појединачна неспорна ситуација од јавног интереса у којој непосредно из правних прописа произлази потреба да се будуће понашање странке ауторитативно правно одреди.

Одредбом члана 26. став 1. тачка 2) истог закона прописано је да ће судија појединац решењем одбацили тужбу и ако утврди да акт који се тужбом оспорава не представља акт о чијој законитости се одлучује у управном спору (члан 3).

По оцени посебног већа Управног суда, правилно је решењем судије појединца одбачена тужба подносилаца приговора применом одредбе члана 26. став 1. тачка 2. Закона о управним споровима. Ово јер оспорени Указ о распуштању Народне Скупштине Републике Србије од 01.11.2023. године не представља акт из цитираних чланова 3, 4. и 5. Закона о управним споровима који се може оспоравати у управном спору, јер указ није управни, односно појединачни правни акт решавајућег карактера, којим орган, непосредно примењујући прописе, решава о праву, обавези или правном интересу странке или о процесном питању у каквој управној ствари. Како је Указ о распуштању Народне Скупштине Републике Србије донео Председник Републике у вршењу својих овлашћења прописаних Уставом Републике Србије и Законом о председнику Републике, та одлука не ужива заштиту у управном спору, због чега су наводи подносилаца приговора без утицаја на другачију одлуку суда о законитости решења Управног суда 28 У 10933/23 од 17.11.2023. године које је, са датих разлога донето правилном применом одредбе члана 26. став 1. тачка 2. Закона о управним споровима.

Посебно веће Управног суда указује подносиоцима да Закон о управним споровима не прописује могућност да Веће по поднетом приговору одлучује у спору пуне јурисдикције, будући да се по поднетом приговору не оцењује законитост тужбом оспореног управног акта, већ законитост решења судије појединца којим се одбацује тужба по члану 25. и 26. овог закона, па зависно од одлуке посебног већа, решење судије појединца постаје правноснажно или се поступак пред судом, а не пред посебним већем суда, наставља.

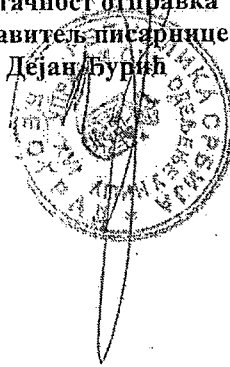
Сагласно наведеном, Управни суд је одлучио као у диспозитиву решења, применом одредбе члана 27. став 3. Закона о управним споровима.

РЕШЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 29.01.2024. године, II-4 Ув. 56/24

Записничар
Даница Лекић, с.р.

Председник већа-судија
Драган Јовановић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурђић

МН

ДОДАТАК 2

РЕПУБЛИЧКА ИЗБОРНА КОМИСИЈА
Краља Милана 14
11000 Београд

ПРИМЉЕНО: 26.06.2020

02 # 013-1032/20

Орг. јед.	Број	Прилог	Вредност
20. г.	Републичка изборна		

С обзиром да је после подношења нашег Захтева, јуче, 25.06.2020. г., Републичка изборна комисија објавила да се понавља гласање на бирачким местима на којима су утврђене нерегуларности, у Захтеву мења се рок «до суботе 27. јуна 2020 г.» у: «у току три дана по објављивању коначних резултата избора» тако да цео текст гласи:

Ми, овде потписани преко епоште, држављани Републике Србије на основу чланова 1-3, 18, 19, 21-23, 26, 46, 50-54, 56 и 194 УСТАВА подносимо Републичкој изборној комисији с изменом датума

ЗАХТЕВ

да Републичка изборна комисија јавно објави, у току три дана по објављивању коначних изборних резултата, бирачке спискове добијене од бирачких одбора са свих бирачких места о изборима одржаним у недељу 21. јуна 2020. године са ознаком код имена сваког бирача да ли је гласао или није гласао и да сваки бирачки одбор на свом бирачком месту објави, у тока иста та три дана, бирачки списак са тог бирачког места са ознаком код имена сваког бирача да ли је гласао или није гласао.

Захтев се подноси да сваки бирач може да се увери у истинитост и тачност означавања у колони да ли јесте или није гласао.

Одбијањем овог захтева би била оправдана сумња у тачност и истинитост објављених изборних резултата.

Пошто државни органи и руководиоци знају те податке право је и грађана да их сазнају. Тиме се не руши тајност самог гласања. Излазак на гласање јесте јаван. Не траже се подаци о томе за кога је гласао сваки бирач који је изашао на изборе.

Потписивање се одвијало од 03:30 уторка 23. јуна до 12:00 четвртка 25. јуна 2020. године слањем потписа на: ustav.srbije@gmail.com.

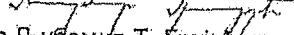
Потписници (обавезни подаци су: Име, Презиме, Адреса и еадреса):

1. Др Љубомир Т. Грујић, Цона Кенедија 31/15, 11070, Београд, ljubomirtaruvitch@gmail.com
2. Душан Баљак, Бул.Велка Блаховића 31, Зрењанин, m.lic@beotel.net
3. Вујадиновић Радислав, Светозара Марковића 50, 11000 Београд, vurad58@gmail.com
4. Горан Витошевић, Јурија Гагарина 64/9, Нови Београд, goran.vitosevic@gmail.com
5. Реља Витошевић, Јурија Гагарина 64/9, Нови Београд, relja.vitosevic@gmail.com
6. Mirjana Pavlovic, Dobrinjska 1a, Beograd, mirjanapavlovic200@gmail.com
7. Бранко Драгаш, Господар Јавремова 35 Београд, info@dragas.biz
8. Драгана Бамдад, Туристско бб, Крагујевац, bamda:dragana@gmail.com
9. Filip Filipovic, Mirka Milojkovicа 23; 11060 Beograd, filipinjc83@yahoo.com
10. Саша Стошић, Војводе Младена 11,11300 Смедеревска, sasastosic.ssp@gmail.com
11. Zeljka Erceg, m tla 145 Vrbaš, zeljkaerceg67@gmail.com
12. Vera Žikić-Qihman, Vjekoslava Kovača 12, 11050, Beograd, via_tlaminie59@hotmail.com
13. Ivana Dorđević, Solunska 27, Male Pčelice, 34113 Kragujevac, ivanad1112@gmail.com

14. Никола Радосављевић, Тетовска 27, 11000 Београд, nikolaradosavljevic1991@gmail.com
15. Lazarevic Zoran, 22300 Stara Pazova Jarkovacka br.16 imeil adresa; melapas@mts.rs
16. Момчило Милутиновић, Милице Српкиње 45, 11090 Београд, momcilo2013@gmail.com
17. Илија Ранђеловић, Синоше Милосављевића број 4, 16220 Алексинац, lijarandjelovic94@gmail.com
18. Nedeljko Popović, Jug Bogdanova 62/19, nedeljkopopovic94@gmail.com
19. Урош Топаловић, Љубић Поље 557, Чачак, uros18@hotmail.com
20. Властимир Новаковић, Булевар Деспота Стефана 72/15, 11108 Београд, novakovichy@gmail.com
21. Stadjan Jevremović, Kablovska I br. 57, 35270 Majur, stadjanko@gmail.com
22. Андреја Живковић, Шабачка 8, Панчево, konar.mail@gmail.com
23. Мирела Берић, Чат Геџе 16/6, 24000, Суботица, mela87mb@gmail.com
24. Дејан Берић, Чат Геџе 16, 24000, Суботица, mela87mb@gmail.com
25. Владимир Ковчин, Изворска 56, Београд, vkoca1957@gmail.com
26. Татјана Ковчин, Гандијева 142, Београд, vkoca@bectel.rs
27. Гроздана Ковчин, Гандијева 142, Београд, vkoca@bectel.rs
28. Ана Ковчин, Јове Илића 17, Београд, ana.lucky@sbb.rs
29. Катарина Трајковић Ковчин, Јове Илића 17, Београд, katarina.trajkovic@sbb.rs
30. Srdjan Stefanovic, Turgenjeva 2, 21000 Novi Sad, srkins1983@gmail.com
31. Јован Тодоровић, 2 октобра 42, 26330 Уљма, jovantodorovic@yahoo.com
32. Ненад Тодоровић, 2 октобра, 42, 26330 Уљма, todorovic.jnenad@gmail.com
33. Срђан Трајковић, Вардарска 7, 11000 Београд, srdjantr@yahoo.com
34. Весна Трајковић, Др Ивана Рибара 40, 11073 Београд, vtrajkovic953@gmail.com
35. Војислав Трајковић, Др Ивана Рибара 40, 11073 Београд, ivojkan@yahoo.com
36. Vladimir Djurović, Uf. Melohijska br.3 stan2, 11080 Zemun, vladimirdjurovic@gmail.com
37. Маја Рамовић, ул. 3.оклобар 95/6, 19210 Бор, maja.ramovic@gmail.com
38. Петар Илић-Зулумов, с.Сићево, petar.ilic@bectel.net
39. Koso Dragoljub 26000 PANCEVO, Josifa marinkovica 9, kosic.dragan@gmail.com
40. Darko Popov, Josifa Marinkovića 150, Novi Bečej, darko.popov85@gmail.com
41. Хаџи Љубиша Гвоић, Луке Војводића 73, Раковица, Београд, h.gvoic@gmail.com
42. Горан Голубовић, Тимочка 11, 11080 Земун, gorolubovic@gmail.com
43. Vladimir Kapetanovic, Velibava Vukovica 47g, vladimirkapetanovic@yahoo.com
44. Радован Јевтић, Јаше Продановића 16, 11000 Београд (Невска 2/27 354000 Сочи, Россия), jevta@vandex.ru
45. Stadjana Rukavina Pozeska 166/2 11030 Beograd, lukicsladja58@gmail.com
46. DUSAN M. RMUS (Душан М. Рмуш), 105 Pittmann Cr AJAX, ONT., CANADA, Rodjen u Melohiji, Ozrim, Vitomirica, PECH, SRBIJA, JUGOSLAVIJA
47. Zoran Bucevac, Jurija Gagarina 108/25, 11070 Novi Beograd, zoranmbucevac@gmail.com
48. Лука Јоксимовић Барбат, Ул. Луке Спасојевића 1, 11250 Београд, luka.barbat@gmail.com
49. Бојан Стојадиновић, Кнеза Милете С3/4, Јеродина, serbona.guitars@gmail.com
50. Љубомир С. Стевовић, Кнегиње Зорке 9, 11000 Београд, ljuba.stevovic@gmail.com
51. Владислав Милосављевић, Далматинска 18/4, 26000 Панчево, vu7aw@yahoo.com
52. Маја Митић, 1. Мај 6/13, 19210 Бор, majemilic3@gmail.com
53. Љиљана Митић, Краља Петра I 8/11, 19210 Бор, liljan_bor@yahoo.com
54. Маја Тсковић, Feldkirchner Straße 294, 9020 Klagenfurt, majatokovic@yahoo.com
55. Звонко Илић, Византијски булевар 34/26, 18000, Ниш, 31@чуварлирилице.срб
56. Jelena Keserovic, Mirka Milojkovica 23, jelena keserovic@yahoo.com
57. Beba Vanoli bebavanoli@gmail.com

Закључно с бројем 57.

У име свих потписника

 Др Љубомир Т. Грујић, редовни професор у пензији
 Копија личне карте се доставља Републичкој изборној комисији
 Цона Кенедија 31/15
 11070 Београд

РЕПУБЛИЧКА ИЗБОРНА КОМИСИЈА
Краља Милана 14
11000 Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
РЕПУБЛИЧКА ИЗБОРНА КОМИСИЈА
БЕОГРАД

Ми, овде потписани преко епоште, држављани Републике Србије на основу чланова 1-3, 18, 19, 21-23, 26, 46, 50-54, 56 и 194 УСТАВА подносимо Републичкој изборној комисији

ПРИМЉЕНО: 25.06.2020

1354

ЗАХТЕВ

Орг. јед.	Број	Прилог	Вредност
02	013/032/20		2000000

да Републичка изборна комисија јавно објави до суботе 27. јуна 2020 г. бирачке спискове добијене од бирачких одбора са свих бирачких места о изборима одржаним у недељу 21. јуна 2020. године са ознаком код имена сваког бирача да ли је гласао или није гласао и да сваки бирачки одбор на свом бирачком месту објави до 12:00 суботе 27. јуна 2020 г. бирачки списак са тог бирачког места са ознаком код имена сваког бирача да ли је гласао или није гласао.

Захтев се подноси да сваки бирач може да се увери у истинитост и тачност означавања у колони да ли јесте или није гласао.

Одбијањем овог захтева би била оправдана сумња у тачност и истинитост објављених изборних резултата.

Пошто државни органи и руководиоци знају те податке право је и грађана да их сазнају. Тиме се не руши тајност самог гласања. Излазак на гласање јесте јаван. Не траже се подаци о томе за кога је гласао сваки бирач који је изашао на изборе.

Потписивање се одвија од 03:30 уторка 23. јуна до 12:00 четвртка 25. јуна 2020. године слањем потписа на: ustav.srbije@gmail.com.

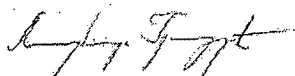
Потписници (обавезни подаци су: Име, Презиме, Адреса и еадреса):

1. Др Љубомир Т. Грујић, Џона Кенедија 31/15, 11070, Београд, lyubomirtgruvitch@gmail.com
2. Душан Баљак, Бул. Вељка Влаховића 31, Зрењанин m.lic@beotel.net
3. Вујадиновић Радислав, Светозара Марковића 50, 11000 Београд vurad58@gmail.com
4. Горан Витошевић, Јурија Гагарина 64/9, Нови Београд goran.vitosevic@gmail.com
5. Реља Витошевић, Јурија гагарина 64/9, Нови Београд, relja.vitosevic@gmail.com
6. Mirjana Pavlovic, Dobrinjska 1a, Beograd, mirjanapavlovic200@gmail.com
7. Бранко Драгаш, Господар Јевремова 35 Београд, info@dragas.biz
8. Драгана Бамдад, Ђурићева 6б, Крагујевац, bamdaddragana@gmail.com
9. Filip Filipovic, Mirka Milojkovicа 23, 11060 Beograd, filipinto83@yahoo.com
10. Саша Стошић, Војводе Младена 11, 11300 Смедерево, sasastosic.sap@gmail.com
11. Zeljka Erceg, m tita 145 Vrbas, zeljkaerceg67@gmail.com
12. Vera Žikić-Othman, Vjekoslava Kovača 12, 11050, Beograd, via_flaminia59@hotmail.com
13. Ivana Đorđević, Solunska 27, Male Pčelice, 34113 Kragujevac, ivanadj2112@gmail.com
14. Никола Радосављевић, Тетовска 27, 11000 Београд, nikolaradosavljevic1991@gmail.com
15. Lazarevic Zoran, 22300 Stara Pazova Jarkovackа br. 16 imeil adresa; metapas@mts.rs
16. Момчило Милутиновић, Милице Српкиње 45, 11090 Београд, momcilo2013@gmail.com
17. Илија Рањеловић, Синеше Милосављевића број 4, 18220 Алексинац, ilijarandjelovic94@gmail.com
18. Nedeljko Popović, Jug Bogdanova 62/19, nedeljkopopovic94@gmail.com
19. Урош Топаловић, Љубић Поље 557, Чачак, uros18@hotmail.com

20. Властимир Новаковић, Булевар Деспота Стефана 72/15, 11108 Београд, novakovichv@gmail.com
21. Sladjan Jevremović, Kablovska I br. 57, 35270 Majur, sladianko@gmail.com
22. Андреја Живковић, Шабачка 8, Панчево, konar.mail@gmail.com
23. Мирела Берић, Чат Гезе 16/6, 24000, Суботица, mela87mb@gmail.com
24. Дејан Берић, Чат Гезе 16, 24000, Суботица, mela87mb@gmail.com
25. Владимир Ковчин, Изворска 56, Београд, vkoca1957@gmail.com
26. Татјана Ковчин, Гандијева 142, Београд, vkoca@beotel.rs
27. Гроздана Ковчин, Гандијева 142, Београд, vkoca@beotel.rs
28. Ана Ковчин, Јове Илића 17. Београд, ana.lucky@sbb.rs
29. Катарина Трајковић Ковчин, Јове Илића 17, Београд, katarina.trajkovic@sbb.rs
30. Srdjan Stefanovic, Turgenjeva 2, 21000 Novi Sad, srkins1983@gmail.com
31. Јован Тодоровић, 2 октобра 42, 26330 Уљма, jovantodorovic@yahoo.com
32. Ненад Тодоровић, 2 октобра 42, 26330 Уљма, todorovic.j.nenad@gmail.com
33. Срђан Трајковић, Вардарска 7, 11000 Београд, srdjantr@yahoo.com
34. Весна Трајковић, Др Ивана Рибара 40, 11073 Београд, vtrajkovic953@gmail.com
35. Војислав Трајковић, Др Ивана Рибара 40, 11073 Београд, trvoikan@yahoo.com
36. Vladimir Djurović, Ul. Metohijska br.3 stan2, 11080 Zemun, vladimirdzurovic@gmail.com
37. Маја Раговић, ул. 3.октобар 95/8, 19210 Бор, maja.ramovic@gmail.com
38. Петар Илић-Зулумов, с.Сићево, petar.jilic@beotel.net
39. Kotic Dragoljub 26000 PANCEVO, Josifa marinkovica 9, kotic.dragan@gmail.com
40. Darko Popov, Josifa Marinkovića 150, Novi Becej, darko.popov86@gmail.com
41. Хаџи Љубиша Гвоић, Луке Војводића 73, Раковица, Београд lj.gvoic@gmail.com
42. Горан Голубовић, Тимочка 11, 11080 Земун, ggolubovic@gmail.com
43. Vladimir Kapetanovic, Velišava Vulovica 47g, vladimirkapetanovic@yahoo.com
44. Радован Јевтић, Јаше Продановића 16, 11000 Београд (Невска 2/27 354000 Сочи, Россия), jevta@yandex.ru
45. Sladjana Rukavina Pozeska 166/2 11030 Beograd, lukicsladja58@gmail.com
46. DUSAN M. RMUS (Душан М. Рмуш), 105 Pittmann Cr AJAX, ONT., CANADA, Rodjen u Metohiji, Ozrim, Vitomirica, PECH, SRBIJA, JUGOSLAVIJA
47. Зогап Висевас, Јурија Гагарина 108/25, 11070 Нови Београд, zoranmbucevac@gmail.com
48. Лука Јоксимовић Барбат, Ул. Луке Спасојевића 1, 11250 Београд, luka.barbat@gmail.com
49. Бојан Стојадиновић, Кнеза Милете С3/4, Јагодина, serbona.guitars@gmail.com
50. Љубомир С. Стевовић, Кнегиње Зорке 9, 11000 Београд, ljuba.stevovic@gmail.com
51. Владислав Милосављевић, Далматинска 18 / 4, 26000 Панчево, yu7aw@yahoo.com
52. Маја Митић, Т. Мај 5/13, 19210 Бор, majamitic3@gmail.com
53. Љиљана Митић, Краља Петра I 8/11, 19210 Бор, lillian_bor@yahoo.com
54. Маја Токковић, Feldkirchner StraÙe 294, 9020 Klagenfurt, majatokovic@yahoo.com
55. Звонко Илић, Византијски булевар 34/26, 18000, Ниш, 31@чуварђирилице.срб
56. Jelena Keserovic, Mirka Milojkovića 23, jelena_keserovic@yahoo.com,
57. Beba Vanoli bebavanoli@gmail.com

Закључно с бројем 57.

У име свих потписника

Др Љубомир Т. Грујић, редовни професор у пензији
Копија личне карте се доставља Републичкој изборној комисији
Цона Кенедија 31/15
11070 Београд

ДОДАТАК 3

На основу члана 8. став 1. Закона о избору председника Републике („Службени гласник РС“, број 14/22) и сходно члану 24. став 1. тачка 11) и члану 75. Закона о избору народних посланика („Службени гласник РС“, број 14/22),

Републичка изборна комисија, на седници одржаној 9. марта 2022. године, донела је

РЕШЕЊЕ

1. **ПРОГЛАШАВА СЕ** Александар Вучић из Београда, дипломирани правник, за кандидата за председника Републике на изборима расписаним за 3. април 2022. године, на предлог Коалиције Александар Вучић – Заједно можемо све, Српска напредна странка (СНС), Социјалистичка партија Србије (СПС) – Ивица Дачић, Савез војвођанских Мађара – Vajdasági Magyar Szövetség (СВМ-ВМСЗ) - Иштван Пастор - István Pásztor.

2. Ово решење објављује се на веб-презентацији Републичке изборне комисије.

Образложење

Републичка изборна комисија је утврдила да је овлашћено лице у име Коалиције Александар Вучић – Заједно можемо све, Српска напредна странка (СНС), Социјалистичка партија Србије (СПС) – Ивица Дачић, Савез војвођанских Мађара – Vajdasági Magyar Szövetség (СВМ-ВМСЗ) - Иштван Пастор - István Pásztor, 8. марта 2022. године, поднело благовремен и уредан Предлог кандидата за председника Републике за изборе расписане за 3. април 2022. године и сву прописану документацију.

Уз Предлог кандидата је, у складу са чланом 14. тачка 3) Закона о избору председника Републике, поднето укупно 148.846 правно ваљаних оверених писмених изјава бирача да подржавају наведени предлог кандидата.

У складу са наведеним, Републичка изборна комисија је закључила да Предлог кандидата испуњава све законом прописане услове за проглашење тако да је донела одлуку како је наведено у диспозитиву овог решења.

Упутство о правном средству: Против овог решења предложени кандидат за председника Републике, лице чије је име садржано у називу предлагача проглашеног кандидата, политичка странка, предлагач проглашеног кандидата за председника Републике и бирач могу поднети приговор Републичкој изборној комисији у року од 48 часова од објављивања овог решења на веб-презентацији Републичке изборне комисије.

02 Број 013-654/22

У Београду, 9. март 2022. године

РЕПУБЛИЧКА ИЗБОРНА КОМИСИЈА

ПРЕДСЕДНИК

Владимир Димитријевић

ДОДАТАК 4

РЕПУБЛИЧКОЈ ИЗБОРНОЈ КОМИСИЈИ
Краља Милана 14
11000 Београд

ПРЕКО ИНТЕРНЕТА СЕ ДОСТАВЉА:

ДРЖАВЉАНИМА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И МЕДИЈИМА

НАРОДНОЈ СКУПШТИНИ

Председнику господину Ивици ДАЧИЋУ,
Генералном секретару магистру Вељку ОДАЛОВИЋУ,
с молбом да овај документ проследи сваком народном посланику,
Трг Николе Пашића бр. 13, 11000 Београд
sekretar@parlament.rs

ПРЕДСЕДНИКУ РЕПУБЛИКЕ господину Александру ВУЧИЋУ,
Андрићев венац 1, 11000 Београд
predsednik@predsednik.rs, predstavkegradjana@predsednik.rs

УСТАВНОМ СУДУ

Председници госпођи Снежани МАРКОВИЋ, дипл. правници,
Булевар краља Александра 15, 11000 БЕОГРАД
kabinet.predsednika@ustavni.sud.rs, sekretar.us@ustavni.sud.rs,

МИНИСТАРСТВУ УНУТРАШЊИХ ПОСЛОВА

Министру господину Александру ВУЛИНУ
info@mup.gov.rs

ВОЈСЦИ СРБИЈЕ

ГЕНЕРАЛШТАБУ ВОЈСКЕ СРБИЈЕ

НАЧЕЛНИКУ ГЕНЕРАЛШТАБА ВОЈСКЕ СРБИЈЕ генерал потпуковнику Милану МОЈСИЛОВИЋУ,
vojska.srbije@mod.gov.rs

СРПСКОЈ ПРАВОСЛАВНОЈ ЦРКВИ

Светом Архијерејском Сабору и Светом Архијерејском Синоду, kp@spc.rs, info@spc.rs,
Рашко-Призренској епархији у егзилу, uredniksrbinakup@gmail.com,

Њ.К.В. ЈУГОСЛОВЕНСКОМ ПРЕСТОЛОНАСЛЕДНИКУ И ПРЕТЕНДЕНТУ НА КРУНУ, ПРЕСТО И ТРОН
СРБИЈЕ господину Александру Петра КАРАЂОРЂЕВИЋУ, pr@dvor.rs,

Предмет: Приговор на Решење Републичке изборне комисије донето на њеној седници
завршеној у 12:17 09.03. 2022. г. о прихватању Александра ВУЧИЋА за кандидата за
председника Републике Србије

У складу с текстом објављеним на ипростору <https://www.rik.parlament.gov.rs/tekst/78/o-izborima-za-predsednika-republike.php> Републичке изборне Комисије подносимо

ПРИГОВОР

на Решење Републичке изборне комисије донето на седници завршеној у 12ч. и 17 минута 09.03.2022 о прихватању Александра ВУЧИЋА за кандидата за председника Републике Србије.

Александар Вучић не може да буде кандидат за председника Републике Србије из следећих разлога:

1. Сам је лично јавно, својим противуставним делима и актима и својим неизвршавањима уставних дужности председника Републике, доказао да је пословно неспособан да буде председник Републике Србије у складу с Уставом.
2. Сам је лично јавно, својим противуставним делима и актима и својим неизвршавањима уставних дужности и председника Владе и председника Републике, доказао да он не може да ступи на дужност председника Републике Србије јер не може да положи веродостојну, верну, истиниту председничку заклетву:

"Заклињем се да ћу све своје снаге посветити очувању суверености и целине територије Републике Србије, укључујући и Косово и Метохију као њен саставни део, као и остваривању људских и мањинских права и слобода, поштовању и одбрани Устава и закона, очувању мира и благостања свих грађана Републике Србије и да ћу савесно и одговорно испуњавати све своје дужности."

4. став члана 114 Устава.

3. Сам је дозволио да његово име противуставно носи једна прихваћена изборна листа.
4. Други став члана 3 новог Закона о избору председника Републике је неприменљив у садашњој ситуацији.

ЛИЧНИ ДОКАЗИ САМОГ АЛЕКСАНДРА ВУЧИЋА ТВРЂЕЊА ПОД 1. И 2.

1. Лични докази самог Александра ВУЧИЋА да је он пословно неспособан да буде председник Републике у складу с Уставом

1.0 Прихватање по сваку цену кандидатуре Александра ВУЧИЋА да врши руководећу државну функцију

Противуставна деловања председника Републике Александра ВУЧИЋА представљају непрекидност његових противуставних деловања док је био (први пот)председник Владе. Она се прво излажу да би се то сагледало као његов метод извршавања највиших државних функција и да он нема пословну способност да буде председник Републике у складу с Уставом.

Народној скупштини су у следећим документима били пружени докази да Александар ВУЧИЋ не може да испуни услов да буде ни кандидат ни да буде проглашен за председника Републике: 07-1765/17 од 06.03.2017., 07-1765/17 од 03.04.2017., 07-1765/17 од 18.04.2017., 07-1765/17 од 24.05.2017., 07-1765/17 од 31.05.2017. г. Такође су Народној скупштини излагани докази противуставних дела и неиспуњавања председничких обавеза председника Републике Александра ВУЧИЋА: 07-1765/17 од 16.06.2017., 07-1765/17

од 17.09.2018., 07-1765/17 од 22.05.2019., 07-1765/17 од 24.05.2019., 07-1765/17 од 06.06.2019., 07-1765/17 од 03.08.2020. године и у Народној иницијативи од 26.11.2020. г. (јавно је изложен на иппростору Иницијативног одбора Народне иницијативе: <https://www.srbijanarodnadrzava.com>). Та документа су достављана Александру ВУЧИЋУ истовремено кад и Народној скупштини.

У тим документима је тражено, на основу датих доказа, од Народне скупштине да Александра ВУЧИЋА разреши положаја, функције и дужности председника Републике. Није то учинила. Створила се садашња ситуација. Јединствена, по вишеструкој окупацији, у историји Србског/Србског/српског народа: по противуставној домаћој окупацији, под руководством Александра ВУЧИЋА. И по иностраној окупацији, покренутој од власти германских држава а НАТО вођеној и одржаваној. Она се заснива на одбацивању Устава Републике Србије, Повеље Уједињених нација и Резолуције СБ УН 1244. Она се спроводи као : државна, територијална, национална, културна, финансијско-економска и војна окупација започета прихватањем противуставних међународних аката од 03.06.1999.г. На њима су засновани, такође противуставни акти: у целости Кумановски споразум (09.06.1999. г.) и делимично Резолуција СБ УН 1244 (10.06.1999.г.). Тада је Александар ВУЧИЋ био министар за информисање. О свему је био добро обавештен.

Уставном суду су били подношени докази противуставних дела: 25.02.2014.г. у документу „Забрана рада Демократској странци, Социјалистичкој партији Србије и Српској напредној странци“, Уставна жалба од 14.03.2017. г. на Пресуду Управног суда 22. Уж. 8/17 од 09.03.2017. г., „иницијатива за покретање поступка за оцену уставности и законитости инаугурисања и деловања председника Републике Александра ВУЧИЋА“ 16.06.2017. г. /1/, „Нови разлози за иницијативу /1/ за покретање поступка за оцену уставности и законитости инаугурисања и деловања председника Републике Александра ВУЧИЋА“ од 17.10.2017. г., „ На основу чланова 1, 2, 3 Устава, 3. става члана 168, 2. и 3. става члана 4, 1. става члана 166, последњег става члана 167 и 2. става члана 168 Устава и 2. става Закона о Уставном суду следи да је право, обавеза и надлежност Уставног суда да у складу с Уставом оцени уставност и законитост инаугурисања и деловања председника Републике Александра ВУЧИЋА“ од 02.02.2018.г. , „Иницијатива да Уставни суд изврши контролу и да оцени уставност и законитост рада председника Републике Србије Александра ВУЧИЋА, дипл. правника“ од 13.07.2018. г. , „Иницијатива Уставном суду да Уставни суд покрене и спроведе контролу и оцени уставност и законитост рада председника Републике Србије Александра ВУЧИЋА“ од 02.07.2019. г. , „Петиција „Ваш избор: неспособност и/или спасавање и/или намера“. Иницијатива Уставном суду да оцени уставност рада и аката председника Републике Александра ВУЧИЋА“ од 15.09.2020. Г. Та документа су достављана Александру ВУЧИЋУ истовремено кад и Уставном суду.

У понедељак 6. марта 2017. године у 14:06, пре истека 24 часа од завршетка одговарајуће седнице Републичке изборне комисије њој је био поднет приговор (02 Број: 013-76/17 од 06.03.2017) на прихватање његове кандидатуре. Она је одбила Решењем (02 Број: 013-76/17 од 07.03.2017). Образложење је било неблаговременост приговора упркос чињеницама да Републичка изборна комисија нити је јавно саопштила време када је одлуку донела нити када истиче рок од 24 сата. То је објавила тек после добијања Приговора! Управни суд и Уставни суд су одбили жалбе на такву одлуку Републичке изборне комисије. Следећа документа су неумољиви доказ тога: Решење (02 Број 013-76/17 од 05.03.2017. године) Републичке изборне комисије донето (без назнаке времена када је донето и без објављивања када истиче рок од 24 сата за пријем приговора) на седници одржаној 05.03.2017 године о проглашењу Александра ВУЧИЋА за кандидата за председника Републике; Приговор (02 Број 013-76/17 од 06.03.2017. године) на то Решење; Решење (02 Број: 013-76/17 од 07.03.2017. године) Републичке изборне комисије којим се Приговор одбацује као неблаговремен; Жалба Управном суду (поднета 07.03. у 20:54 ч.), Налог (22 Уж. 8/2017 од 08.03.2017. године) Управног суда да се доставе оригинали који су Управном суду достављени 08.03.2017.

године (у 18:55 ч.); Пресуда Управног суда (22 Уж. 8/17 од 09.03.2017. године) да се Жалба одбија; Уставна жалба (Уж. 2108/2017 Од 14.03. 2017. године) Уставном суду на Пресуду Управног суда и Решење (Број: Уж-2108/2017 од 19.11.2018. године) Уставног суда да се одбацује та Уставна жалба.

То илуструје, показује и доказује да је пре избора било одлучено да Александар ВУЧИЋ мора да буде нови председник Републике Србије. По сваку цену! Зашто је он морао да буде председник Републике Србије, чиме је то заслужио, шта је био добро урадио за Републику Србију, за њен конститутивни српски (Сербски, Србски) народ? Је ли зато што је било лако да буде уцењен због његових запаљивих бусађијских ратоборних говора крајем 20. века у току растурања СФРЈ (као одговор на смртоносне претње Србима у Хрватској)? Је ли зато што Томислав Николић после претходна два бирања за председника Републике (2008. и 2012.) није имао више уставно право да буде биран за председника Републике (3. став члана 116 Устава)? Је ли зато што је Српска напредна странка имала противуставну привилегију да постане скупштинска странка мимо избора, супротно Уставу, да противуставно влада Србијом? А зашто баш она да нама влада и то противуставно? Је ли зато што је она била и остала спремна за, и извршила, највећу превару у историји Србије и српског (Сербског, Србског) народа, за потпуну послушност неограниченој противуставној самоволној владавини Александра Вучића? За потпуну посвећеност његовом успешном растурању државе, омаловажавању Срба, уништавању слобода, насилној тајној промени демографског састава Републике Србије, распродаји свега, ... , уништавању морала? .....

1.1 Противуставна деловања Александра ВУЧИЋА као (првог пот)председника Владе

Александар ВУЧИЋ, као тадашњи први потпредседник Владе, председник Републике Томислав НИКОЛИЋ, председник Владе Ивица ДАЧИЋ, и Влада у целини, држећи Дом Народне скупштине опкољен великим полицијским снагама и многим полицијским возилима, су приморали, (ауторитетом и моћима положаја и функција које су заузимали и вршили) 175 народних посланика да својим гласовима одлуче да Народна скупштина усвоји Резолуцију о основним принципима за политичке разговоре са привременим институцијама самоуправе на Косову и Метохији, у даљем тексту: **Резолуција**.

Уставни суд је одбио да изврши своју дужност (чланови 166 и 167 Устава) да оцени уставност Резолуције. Он није утврдио ни њену уставност. Као што није утврдио ни уставност и законитост *Пријаве за учлањење Републике Србије у Европску Унију* нити уставност и законитост *Бриселског споразума*.

Сви су заједно тада извршили државни удар и истовремено потпуно изгубили легитимитет да буду на врховним државним положајима, они, сви 175: тадашњи народни посланици који су изгласали Резолуцију, председник Републике Томислав НИКОЛИЋ, председник Владе Ивица ДАЧИЋ и Александар ВУЧИЋ као први потпредседник Владе. Народна скупштина није прихватила захтев 468 грађана да поништи ту Резолуцију. То право јој је дато у самој Резолуцији. Први следећи сазив Народне скупштине који поштује Устав је био обавезан да је поништи. То до данас није учињено.

Александре ВУЧИЋ је:

- 1) прихватио и прихвата вође УЋК за владајуће органе и руководиоце изабране и постављене мимо Устава Републике Србије и мимо Резолуције СБ УН 1244 за легитимну власт на Косову и Метохији што значи у делу Републике Србије: тиме је деловао супротно Преамбули и члану 182 Устава,
- 2) уништавао сувереност, независност и безбедност Републике Србије супротно Уставу (тачка 1 члана 97 Устава), што је кривично дело (чланови 305 и 314 Кривичног законика),
- 3) на противуставан начин доводио и довео Србију, држављане Републике Србије, посебно Србски народ, у положај подчињености и зависности од шћиптарске власти на Косову и Метохији, што је кривично дело (члан 305 Кривичног законика),

- 4) признавао и прихватао предају Србије на Косову и Метохији, што је кривично дело (члан 306 Кривичног законика),
- 5) узурпирао власт мимо воље народа кршећи Устав (став 2 члана 2 Устава), што је кривично дело (тачка (1) члана 330 Кривичног законика),
- 6) супротно Уставу (став 1 члана 3 Устава) укидао владавину права, која је једна од основа Републике Србије, што је кривично дело (тачка (1) члана 308 Кривичног законика),
- 7) одузео је сувереност од грађана Републике Србије што је забрањено (став 2 члана 2 Устава),
- 8) није се повиновао Уставу и деловао је супротно Уставу (став 2 члана 3 Устава) успостављајући своје самовлашће, што је кривично дело (тачка (1) члана 330 Кривичног законика),
- 9) рушио је Републику Србију као државу засновану на владавини права, социјалној правди, начелима грађанске демократије, људским и мањинским правима и слободама и припадности европским начелима и вредностима (члан 1 Устава), доводио је Србију у стање подчињености и понизности те деловао супротно Уставу, што је кривично дело (чланови 305 и 314 Кривичног законика)
- 10) на противустанан начин је отцепљивао Косово и Метохију од осталог дела Србије, што је кривично дело (члан 307 Кривичног законика),
- 11) рушио је територијалну целовитост Републике Србије супротно Уставу (став 1 члана 8 и тачка 1 члана 97 Устава), што је кривично дело (члан 307 Кривичног законика),
- 12) рушио је територијалну организацију Републике Србије насупрот Уставу (тачка 3 члана 97 Устава), што је кривично дело (члан 307 Кривичног законика),
- 13) мењао је границе Републике Србије супротно Уставу (став 2 члана 8 Устава), што је кривично дело (чланови 307 и 308 Кривичног законика),
- 14) уништавао је људска права и слободе супротно Уставу (чланови 18 – 20, 27 и тачка 2 члана 97 Устава), што је кривично дело (тачка (1) члана 128 Кривичног законика),
- 15) уништавао је људско достојанство (свих држављана Р. Србије који поштују Устав) и тиме кршио Устав (став 1 члана 23 Устава), што је кривично дело (тачка (1) члана 137 Кривичног законика),
- 16) рушио је јединственост правног система Р. Србије противно Уставу (став 1 члана 4 и став 1 члана 194 Устава), што је кривично дело (члан 308 Кривичног законика),
- 17) уништавао је јединственост судске власти у Р. Србији супротно Уставу (став 1 члана 142 Устава), , што је кривично дело (члан 308 Кривичног законика),
- 18) укидао је јединственост тржишта, правног положаја привредних субјеката, система обављања појединих привредних и других делатности, робне размене; монетарног, банкарског, девизног и царинског система; пореског система у Р. Србији одбацујући Устав (тачка 6 члана 97 Устава), што је кривично дело (члан 308 Кривичног законика),
- 19) ограничавао је слободу кретања супротно Уставу (члан 39 Устава). То је кривично дело (тачке (1) чланова 132 и 133 Кривичног законика),
- 20) угрожавао је уставно уређење и безбедност Републике Србије у току вршења својих врховних

државних дужности, што је кривично дело (чланови 308 и 314 Кривичног законика),

21) чинио је групу која врши кривична дела из чланова 305 – 307 Кривичног законика, што је кривично дело (тачка (1) чланова 319 и 320 Кривичног законика),

22) самовласно је присвојио право да одлучује о противуставном вођењу народа и државе супротно Уставу (став 2 Члана 2 и став 4 члана 5 Устава), што је кривично дело (тачка (1) члана 330 Кривичног законика),

23) преузео је да самовољно води политику Републике Србије супротно члановима 112, 122 и тачки 1 члана 123 Устава,

24) користио је своје службене положаје да добија подршку из Европске Уније чиме је себи прибављао користи и привилегије које добија заузимањем врховних државних положаја упркос изгубљеног легитимитета за то, што је кривично дело (тачка (1) члана 359 Кривичног законика),

25) несавесно је обављао врховне државне дужности кршењем Устава, што је кривично дело (тачка (1) члана 361 Кривичног законика),

26) коришћењем моћи силе која проистиче из врховних државних положаја које је вршио покушавао је да промени уставно уређење Републике Србије, што је кривично дело (члан 308 Кривичног законика),

27) прихватио је и насилним путем спроводио Бриселски споразум, који је противуставан и зато је ништаван и неважећи (ставови 2 – 4 члана 194 Устава), чиме силом која проистиче из врховних државних положаја покушава да промени уставно уређење Републике Србије, што је кривично дело (члан 308 Кривичног законика),

28) је, на основу Резолуције и Бриселског споразума, одбацујући Устав, прихватио и подржавао изборе које организује шћиптарска окупацијска власт, а не Република Србија, и вршио присилу над Србима запосленим у државној служби Р. Србије, под претњама, да морају с породицама да учествују на изборима, што су кривична дела (чланови 155, 308, 319, и 359 Кривичног законика),

29) укинуо је Привремену Скупштину Косова и Метохије основану на основу Устава Р. Србије (чланови 176, 177, 179, 180, 182 – 185 Устава), што представља предају (капитулацију) државе. То је кривично дело (чланови 155, 306, 308 Кривичног законика).

30) Одузео је изборно право држављанима Р. Србије на Косову и Метохији супротно Уставу (чланови 1, 3 и 52 Устава), што је кривично дело (чланови 155, 159 Кривичног законика).

31) Насилно их је принудио да учествују на изборима које не организује Р. Србија супротно Уставу (члан 52 Устава) чиме је наносио тешке патње Србима, а да би добио признања из ЕУ, што је кривично дело (тачка (2) члана 137 Кривичног законика).

32) Присилњавао је Србе да прихвате шћиптарску окупацијску власт за легитимну. Тиме је прихватио предају Републике Србије и да Србе прогањају из државе Републике Србије супротно Уставу (став 2 члана 38 и Тачка 2 члана 97 Устава), што је кривично дело (чланови 306, 370, 371 и 387 Кривичног законика).

33) Није помагао Србима на Косову и Метохији који су подвргнути сталној опасности по живот. То је кривично дело (тачка (1) члана 127 Кривичног законика).

34) Примораво је Србе на Косову и Метохији да се одрекну права човека гарантована Уставом и законом, што је кривично дело (тачка (1) члана 128 Кривичног законика),

35) Доводио је Србе у беспомоћан положај опасан по живот супротно Уставу (став 1 члана 34 Устава), који доводи Србе у положај да се принудно исељавају с Косова и Метохије, што је кривично дело (члан 371 Кривичног законика).

36) Довео је Србе у ропски положај или у положај сличан ропском што је забрањено Уставом (став 1 члана 26 Устава), а што доводи до истребљења Срба на Косову и Метохији, што је кривично дело (чланови 370, 371 и 390 Кривичног законика).

37) Присиљавао је Србе да се одрекну привредног, царинског, правног и школског система Републике Србије и да прихвате шћиптарски окупацијски систем, чиме је кршио Устав (члан 18 и тачка 6 члана 97 Устава), што је кривично дело (тачка (1) члана 135 Кривичног законика).

38) Спроводио је дискриминацију над Србима који поштују Устав Републике Србије на Косову и Метохији супротно члану 21 Устава, што је кривично дело (чланови 135 и 137 Кривичног законика).

39) Вређао је држављане Републике Србије који поштују Устав, што је кривично дело (члан 137 и тачка (1) члана 170 Кривичног законика).

То су последице противуставности Резолуције и Бриселског споразума.

- Ивица ДАЧИЋ, председник Владе и министар унутрашњих послова, Александар ВУЧИЋ, као први потпредседник Владе, и сваки други члан Владе, јавно у Народној скупштини, према Члану 16 Закона о Влади, су били положили заклетву која гласи:

Заклињем се на оданост Републици Србији и својом чашћу обавезујем да ћу поштовати Устав и закон и дужност члана Владе вршити савесно, одговорно и предано,

- Александар ВУЧИЋ, као први потпредседник Владе, је изјавио (парафразира се) *да се-стиди што припада народу који је извршио злочине*, прећуткујући своја ангажовања деведесетих година и да је од тада на врховним државним или политичким положајима, као да је Србски народ икоме дао право да врши злочине у његово име, чиме је Србски народ изложио јавно порузи, што је супротно Уставу (члан 23 Устава) и кривично дело (чланови 173 и 174 Кривичног законика),

- Александар ВУЧИЋ, као први потпредседник Владе, је био изјавио и јавно обелоданио: *Променићемо Устав*, чиме је потврдио владање мимо слободно изражене воље народа (исказане усвајањем Устава) што је забрањено 2. ставом члана 2 Устава и представља самовлашће што је кривично дело (члан 330 Кривичног законика),

- Томислав НИКОЛИЋ, председник Републике, Ивица ДАЧИЋ, председник Владе и министар унутрашњих послова, и Александар ВУЧИЋ, као први потпредседник Владе и Влада су били организовали церемонијалне прославе на којима су вербално исказивали заслужено поштовање и дивљење родољубивом херојству наших предака и њиховим достигнућима, а која су уништавали својим деловањима. На њих може да се примени став покојног великог србског родољуба и сведока србског страдања под страховладом КПЈ/КПС Антонија ЂУРИЋА:

”Поносити се својим прецима а не бити их достојан – чин је вредан само презрења”,

- Предајом власти на Косову и Метохији шћиптарским вођама УЋК стицао је (од оних који на Западу шире лажи о Србима и Србији, демонизују нас, од оних који су наређивали или подржавали неоправдива бомбардовања народа Републике Српске, Србије и Црне Горе) у ЕУ и код ММФ похвале, признања, подршке да буде на власти и да води такву противуставну, противдржавну и противнародну политику, да добија кредите које користи и за плаћање војске, жандармерије и полиције захтевајући од њих неприкосновену послушност (што учини и на смотри Војске Србије 12.09.2020. г.) тако да се не супротстављају растурању Р.

Србије и одбацивању дела народа у ропски положај, у практично насилничком одузимању држављанства Р. Србије свима које подвлачи под противуставну шћиптарску терористичку власт на Косову и Метохији, што ствара утисак септилне али дубоке и уништавајуће корупције на највишем државном нивоу,

- прихватио је неоправдив став Европске Уније да су Срби геноцидан народ, да су извршили геноцид у Сребреници, да је за то одговорна Република Србија, чиме Србе и Србију излаже јавно порузи (што је кривично дело према ставу 1 члана 173 и члану 174 Кривичног законика) и могућим неоснованим обештећењима, уместо да се бори за међународно ширење истине о Србима и о Републици Србији, и за међународну правду према нама,

- усвојио је противуставан (Уставни суд није утврдио његову сагласност с Уставом) Бриселски споразум, који је резултат владавине Борис ТАДИЋ – др Мирко ЦВЕТКОВИЋ и њеног продубљивања владавином Томислава НИКОЛИЋА – Ивице ДАЧИЋА - Александра ВУЧИЋА уз подршку свих чланова Владе и 175 народних посланика, коме је основа Резолуција Народне скупштине од 13/01/2013, а не Устав и закон, којим је прихватио да се руши целовитост, независност, правни, економски, финансијски, просветни, енергетски, информацијски, тржишни и друштвени систем Р. Србије, којим је унео државну границу у сред Србије и променио њене границе, којим је укинуо грађанска и људска права и слободе Србима, и другима који поштују Р. Србију и њен Устав, на Косову и Метохији, којим их је гурнуо у потлачени, практично ропски, положај, чиме је деловао и делује супротно Уставу (чланови 1 – 3, ставови 3 и 4 члана 5, чланови 8, 18 – 20, 23 -27, 39, 40, 52, став 2 члана 82, став 1 члана 86, члан 89, тачке 1. – 16. члана 97, члан 111, 4. став члана 114, 1. – 3. став члана 194 Устава) и учинио кривична дела (чланови 25, 33, 35, 1. став члана 125, чланови 128, 132, 133, 137, 1. став члана 170, чланови 173, 305, 306, 1. став члана 307, члан 314, тачка (1) члана 330, члан 361, 1. став члана 390 Кривичног законика).

Прихватање Бриселског споразума:

- је против владавине права и социјалне правде, начела грађанске демократије, људских права и слобода, и припадности европским принципима и вредностима кршећи члан 1 Устава,
- је против суверености грађана кршећи члан 2 Устава,
- подређује себи судску власт супротно 2. ставу члана 3 Устава, уместо да судска власт обезбеди да се законодавна и извршна власт повинују Уставу и закону према тој истој одредби Устава,
- је против суверенитета Републике Србије који је утврђен Преамбулом, 1. ставом члана 2 и тачком 1. члана 97 Устава и признат над Косовом и Метохијом Резолуцијом УН 1244 (која је саставни део правног система Републике Србије према 2. ставу члана 16 и 4. ставу члана 194 Устава),
- је против јединствености и недељивости територије Републике Србије делујући супротно Преамбули, 1. ставу члана 8 и тачки 1. члана 97 Устава,
- је против озбебеђивања неповредивости границе Републике Србије са стране Косова и Метохије према Македонији, Албанији и Црној гори делујући супротно 2. ставу члана 8 Устава,
- онемогућује судској власти да контролише (према члану 4 Устава) законодавну власт (Народну скупштину према члану 98 Устава) и извршну власт (Председника Републике према председничкој заклетви у члану 114 Устава, и Владу према члану 122 Устава),
- спречава да се остварује заштита људских права и слобода гарантована члановима Устава: 18, 19, 21, 25 до 27, и тачком 2 члана 97,
- спречава да се остварује заштита људског достојанства и слободног развоја личности гарантована чланом 23 Устава,

- спречава да се остварује заштита људског живота гарантована 1. ставом члана 24 Устава,
- спречава да се остварује заштита слободе кретања и настањивања гарантована чланом 39 Устава,
- спречава да се остварује заштита неповредивости стана гарантована чланом 40 Устава,
- спречава да се остварује заштита слободе мисли, савести и вероисповести гарантована чланом 43 Устава,
- спречава да се остварује заштита права на слободне изборе гарантована чланом 52 Устава,
- спречава да се остварује заштита права на имовину гарантована чланом 58 Устава,
- спречава да се остварује заштита права наслеђивања гарантована чланом 59 Устава,
- спречава да се остварује заштита права детета гарантована чланом 64 Устава,
- спречава да се остварује заштита права на здравствену заштиту гарантована чланом 68 Устава,
- спречава да се остварује заштита права на образовање гарантована чланом 71 Устава,
- спречава да се остварује заштита аутономије универзитета гарантована чланом 72 Устава,
- спречава да се остварује заштита научног и уметничког стварања гарантована чланом 73 Устава,
- спречава да се остварује заштита животне средине гарантована чланом 74 Устава,

све на Косову и Метохији.

Александар ВУЧИЋ је учествовао у стварању Бриселског споразума као (први пот)председник Владе.

Ово су докази да Александар Вучић нема пословну способност за највише државне функције.

1.2 Противуставна деловања Александра ВУЧИЋА као председника Републике

1.2.1 Противуставно инаугурисање Александра ВУЧИЋА за председника Републике

Својим противуставним деловањима као (први пот)председник Владе Александар ВУЧИЋ је одбацио своју заклетву члана Владе, изгубио легитимитет да обавља послове (пот)председника Владе. Он је показао тада своју неспособност да врши врховну државну функцију по Уставу. Зато он није испуњавао законски услов да буде кандидат за председника Републике (члан 2 тадашњег *Закона о избору председника Републике*). Зато он није могао ни да положи истиниту, одану, веродостојну председничку заклетву. Народна скупштина је била на време упозорена на то. Он је својим деловањима показао и потврдио пословну неспособност да буде председник Републике по Уставу.

Да би се спречила (имајући у виду поднети приговор прихватању његове кандидатуре) било каква сумња у оданост, верност, искреност, веродостојност његове председничке заклетве, положио ју је народу на Уставу као сви дотадашњи председници Републике али и Српској православној цркви и Богу на Мирослављевом Јеванђељу:

"Заклињем се да ћу све своје снаге посветити очувању суверености и целине територије Републике Србије, укључујући и Косово и Метохију као њен саставни део, као и остваривању људских и мањинских права и слобода, поштовању и одбрани Устава и закона, очувању мира и благостања свих грађана Републике Србије и да ћу савесно и одговорно испуњавати све своје дужности".

Положио је заклетву јавно и писмено потврдио 31 маја 2017. године у Дому Народне скупштине, чиме је формално званично стекао легитимитет да буде председник Републике Србије. Почео му је петогодишњи мандат председника Републике Србије.

1.2.2 Прво Вучићево одбацивање председничке заклетве и противуставно деловање у својству председника Републике

Цитат из Вучићеве инаугуралне беседе (цео текст је на <http://www.predsednik.rs/predsednik/inauguracija>):

«Зато хоћу и да отворимо унутрашњи дијалог по питању Косова и Метохија, уз све наше разлике, без предрасуда, а поштујући Устав наше земље. Морам да будемо отворени, да се ослободимо митског приступа, али и олаког давања онога на шта имамо свако право. Наш унутрашњи дијалог, по том питању, можда је и важнији од оног којег треба да водимо са Албанцима.»

Он је био обавезан као председник Владе да руководи Владом да она испуни уставни задатак: да Народној скупштини предложи посебан закон о суштинској аутономији Аутономне покрајине Републике Србије Косово и Метохија (2. став члана 182 Устава). Он то није урадио, већ је учинио супротно у својој председничкој беседи.

Александар ВУЧИЋ је Косово и Метохију третирао као проблем који постоји супротно Преамбули, члановима 1-3, 5, 112, 114 и 182 Устава и супротно Резолуцији СБ УН 1244; супротно историјској истини да је то србска земља. Отворио је дијалог о територији Републике Србије, која је јединствена и целовита (1. став члана 8 Устава), и о њеној граници која је неповредива (2. став члана 8 Устава). Вишеструко је прекршио Устав. Погазио је и одбацио своју председничку заклетву. Изгубио је легитимитет председника Републике. Својим неправним задржавањем на положају, неправним извршавањем функције и дужности, председника Републике постао је њихов узурпатор.

Отворио је „унутрашњи дијалог“ да би задовољио захтеве страних Влада и шћиптарских окупатора, а све у име насилног, без народне референдумске сагласности, учлањавања Републике Србије у Европску Унију, и у име очувања насилног окупаторског „мира“ у „региону“. Одмах је почео да извршава дужности и функције председника Републике супротно Уставу: супротно Преамбули, члановима 1 – 3, 6, члану 111, 112, 4. ставу члана 114, 2. ставу члана 182 Устава и супротно Резолуцији СБ УН 1244 да би доказао да није више ратоборац и запаљиви бусађија из деведесетих година 20. века (који не поштује Устав и који се тада подсмевао онима који су се залагали за мирнодопско решавање унутрашње ситуације у СФРЈ на основу њеног Устава). Настојао је да се не разматрају и да се забораве његова запаљујућа, ватрена, бусађијска иступања из тог

доба која су непријатељима наше државе и народа служила као аргумент за неосновано демонизовање Србије и Срба, и за правдање неоправдивих санкција и бомбардовања 1995. и 1999:

<https://www.youtube.com/watch?v=Ft9oAbiUi4E>, <https://www.youtube.com/watch?v=ReVwofRQVPY>,
<https://www.youtube.com/watch?v=Kmkcn219nZM>, <https://www.youtube.com/watch?v=d2PW7LiZuQo>,
<https://www.jutarnji.hr/vijesti/svijet/video-ovako-je-pricao-mladi-radikal-vucic-prije-dvadeset-godina-ubijte-jednog-srbina-mi-cemo-stotinu-muslimana/280252/>

Није сматрао да је прво требало да тражи опроштај од Србског народа и Србије нити показује да сада сматра да треба. Уместо тога он је понижавао Србе својим изјавама о Србском народу. За то је добијао похвале, честитке и подршку од наших непријатеља. При томе нас је убеђивао да то чини зато што хоће истину да нам каже у очи. Зашто онда није изнео и истину о себи да млађе генерације знају њу?

Он је тражио од Србског/Србског/српског народа да се одрекне народног предања и памћења, да заборави прошлост, а када не може другачије да брани своја противуствна дела он се позивао и сада се позива на прошла противуствна дела својих претходника. За њих је знао пре доласка на власт 2012. године. Обећавао је да ће то зауставити. Нико у историји нашег народа га није тако преварио као Александар ВУЧИЋ.

Све време од постављења за првог потпредседника Владе 2012. године до данас Александар ВУЧИЋ свим начинима и средствима (да не би био присиљен као Слободан Милошевић и други Срби, или да не би добровољно као професор др Војислав Шешељ, ишао у Хаг да брани своје ставове и та своја иступања, као што су они чинили) настоји да докаже да се променио (те зато захтева од целог Србског народа да се променимо, а не каже у кога да се претворимо: у Сакате Србе - Сакабе? Србију у Сакату Србију –Сакабију?).

Александар ВУЧИЋ је потпуно подредио извршавање врховних државних функција и дужности доказивању да је постао миротворац по сваку цену и на сваки начин. Зато је у Немачкој Ангели МЕРКЕЛ обећао да ће Србија да изврши све што се од Србије буде тражило. Он се не само извињавао Уилијаму Билу КЛИНТОНУ, једном од ствараоца лажи о Србима и Србији, вођи демонизовања Срба и Србије и НАТО агресије на Србију 1990., а све то да не би био позвани у Хаг, да би доказао своју промену и био прихваћен од страних власти да влада самовољно Србијом испуњавајући њихове захтеве ради чега му је Тони БЛЕР био саветник у Влади Србије иако је и он један од србомрзаца и покретача рата против Србије и Црне горе 1999.г. Све то делујући супротно Уставу и својој председничкој заклетви.

Зар то није довољно да се закључи да Александар Вучић нема пословну способност да буде председник Републике у складу с Уставом?

1.2.3 Остала противуствна и кривична дела Александра ВУЧИЋА као председника Републике Србије

Александар ВУЧИЋ, као председник Републике, не само да спроводи већ је основни носилац остваривања даље наведених противуствних одредби следећих противуствних политичких или правнополитичких аката (по оцени Уставног суда):

1. *Противуствна, неважећа и ништавна на основу члана 194 Устава, пријава председника Републике Бориса Тадића и председника Владе др Мирка Цветковића за учлањење Републике Србије у Европску Унију. Уставни суд није утврдио њену уставност.*
2. *Противуствна, неважећа и ништавна на основу члана 194 Устава, Резолуција Народне скупштине Републике Србије о основним принципима за политичке разговоре са привременим институцијама самоуправе на Косову и Метохији од 13.01.2013. Уставни суд није утврдио њену уставност.*

3. Противуставни, неважећи и ништавни на основу чланова 16 и 194 Устава, Бриселски споразум. „Службени гласник“, бр. 13 од 2. фебруара 2015. године, стране 9 – 23 – 27 – 30 – 34 – 38. Уставни суд није утврдио његову уставност.

- Спроводи одредбу Резолуције да се *Влада Републике Србије овлашћује да настави са применом («имплементацијом») већ постигнутих договора и споразума са представницима ПИС у Приштини.* Договори које је претходна власт постигла су противуставни (супротни су Преамбули, Члановима 1 – 3, 5, 8, 18, 19, 21, 39, 82, 86, 89, тачкама 1 – 13 Члана 97 Устава Р. Србије).

Треба да се уочи да чак и Резолуција утврђује следеће:

Народна скупштина Републике Србије захтева од Владе да је редовно извештава о развоју догађаја, току разговора са представницима ПИС у Приштини у вези са Косовом и Метохијом, као и о спровођењу овде утврђених циљева, активности и мера за заштиту суверенитета, територијалног интегритета и уставног уређења Републике Србије.

и да

Република Србија није спремна да чини додатне уступке који би могли да доведу до угрожавања државних и националних интереса.

6. Ова резолуција и њоме утврђени правац, смернице и циљеви државне политике обавезујући су за све државне органе и организације и могу бити измењени једино новом резолуцијом Народне скупштине Републике Србије.

(делове текста Резолуције наглашене црном бојом подвукао аутор овог текста).

- На основу Резолуције Народне скупштине донете и под утицајем Александра ВУЧИЋА и из ње прихваћеног Бриселског споразума под ДАЧИЋЕВИМ и ВУЧИЋЕВИМ руководством, одбацујући Устав, Александар ВУЧИЋ прихвата и подржава изборе које организује шћиптарска окупацијска власт, а не Република Србија, и за то се спроводи присила над Србима запосленим у државној служби Републике Србије, под претњама, да морају с породицама да учествују на шћиптарским изборима, што су кривична дела (чланови 155, 308, 319 и 359 Кривичног законика).
- Чињеница да Александар ВУЧИЋ, као председник Републике Србије, прихвата да преговара, и преговара, с председником противуставно прокламоване „Репубљик Косова“, је супротна нашем Уставу и државности Србског народа (Преамбула, 1. члан, 8. члан, 1. и 2. став члана 26, 1. став члана 27, 1. став члана 39, члан 47, тачке 1 – 13 члана 97, 4. став члана 114, и 2. став члана 182 Устава). Све што је до сада „компромисно“ препустио Шћиптарима је све потпуније одвајање Косова и Метохије од осталог дела Србије. Прекршио је управо цитиране чланове Устава.
- Прихвата да са шћиптарским терористима оптуженим за ратне злочине разговара као с представницима независне шћиптарске државе на Косову и Метохији. То је супротно Преамбули, члану 111 и 4. ставу члана 114 Устава. То је кривично дело према члановима 305 и 306 Кривичног законика. Он је то учинио опет 3. и 4. септембра 2020. г. у Вашингтону.
- Подржава шћиптарске окупацијске власти под руководством вођа УЋК на Косову и Метохији. То је супротно Преамбули, члановима 1, 2, 111, 4. ставу члана 114 и члану 182 Устава. То је кривично дело према члановима 305 и 306 Кривичног законика.
- Прихвата вође УЋК за представнике не само малобројног дела Шћиптарског народа који живи деценијама или вековима од доба србске државе Немањића или се нелегално и незаконито доселио после бомбардовања 1999. на Косово и Метохију већ и свих осталих житеља тамо (супротно члановима 114 и 182 Устава).
- Прихвата да они оснују институције државног карактера и прихвата њихова противуставна деловања на Косову и Метохији мимо Устава Републике Србије те супротно нашем Уставу (чланови 114 и 182 Устава)

и супротно Резолуцији СБ УН 1244.

- Прихвата окупацијску неуставну власт противуствано прокламоване тзв. државе «Репубљик Косова» за самосталну и независну државу примењујући Резолуцију и Бриселски споразум. Он свим својим делима прихвата предају Републике Србије. То су кривична дела (чланови 305 - 308, 314, 319, 330 , 359 и 361 Кривичног законика). То је симболички доказао јавно када је у току своје посете Косову и Метохији био у ставу МИРНО пред службеником (војним или полицијским) окупацијске УЋК власти на Косову и Метохији који му није дозволио да посети место које се налази на територији Републике Србије и у коме га је народ очекивао!
- Спроводи одредбу Резолуције да се обавезују државни органи да поштују њене противуставне одредбе чиме се она поставља изнад Устава противно члану 194 Устава. Резолуција је ништавна и неважећа (члан 194 Устава) и његово деловање је противно Уставу (члан 114 Устава).
- Прихвата да међу шћиптарским руководиоцима на Косову и Метохији буду лица која немају држављанство Републике Србије: супротно Уставу (Преамбули, Члановима 1- 3, 5, 21, 52, 97 Устава Р. Србије).
- Прокламовао је, настоји да спроводе и захтева да се за Србе створи гето под називом «Заједница српских општина» упркос постојању једине и јединствене уставне заједнице српских општина на Косову и Метохији: *Аутономна покрајина Косово и Метохија Републике Србије*. То је супротно Уставу (члановима 1, 21 и 182 Устава Р. Србије).
- Приморава држављане Републике Србије да признају окупаторску шћиптарску власт (супротно члановима 1, 78, 114 и 182 Устава).
- Прихвата што је Србима онемогућено слободно кретање Косовом и Метохијом (супротно члановима 39, 114 и 182 Устава и супротно Резолуцији СБ УН 1244).
- Прихвата да нашим држављанима шћиптарска полиција не дозвољава слободан улазак на Косово и Метохију (кривично дело према члановима 305 - 307 Кривичног законика) уместо да захтева од Савета безбедности распуштање шћиптарске полиције и свих осталих шћиптарских оружаних снага на основу Преамбуле, 4. става члана 114 и 2. , 3. и другог дела 4. става члана 194 Устава и Резолуције СБ УН 1244. Прекршио је члан 25, 1. став члана 27 и члан 39 Устава.
- Прихвата да држављани Републике Србије морају да узимају држављанство шћиптарске власти да би могли да решавају текуће основне животне проблеме што је тежак прекршај 2. става члана 38 Устава и супротно је члановима 1, 18 и 19 Устава.
- Прихвата насилно претварање Срба на Косову и Метохији у „Косоваре“ (супротно члановима 1, 26, 27 и 114 Устава).
- Прихвата рушење територијалне целине Републике Србије (супротно члановима 8 и 114 Устава).
- Прихвата укидање суверености Републике Србије на Косову и Метохији (супротно члановима 1, 2 и 114 Устава и супротно Резолуцији СБ УН 1244).
- Прихвата и спроводи уништавање јединствог одбранбеног, економског, тржишног, катастарског, информацијског, телекомуникацијског, енергетског, царинског, образовног – просветног и здравственог система Републике Србије на Косову и Метохији (супротно члановима 97 и 114 Устава).
- Прихвата државне границе успостављене од шћиптарске окупаторске терористичке власти у сред Републике Србије (супротно члановима 1, 8, 10 и 114 Устава).

- Прихвата шћиптарску царину у сред Србије (супротно члановима 97 и 114 Устава).
- Прихвата шћиптарски царински печат у сред Србије (супротно члановима 1, 97, 114 Устава).
- Прихвата предају катастарских књига неуставној шћиптарској власти (супротно члановима 97 и 114 Устава).
- Прихвата уништавање судског и целог правосудног система Републике Србије на Косову и Метохији (супротно члановима 4, 114 и 194 Устава).
- Прихвата, супротно члану 146 Устава, под принудом одлуке Владе донете под руководством његовог мандатора Ане БРНАБИЋ, да наше судије на Косову и Метохији погазе своју судијску заклетву дату у Народној скупштини и да положе заклетву шћиптарском окупатору.
- Прихватио је тврђење, супротно Преамбули, 4. ставу члана 114 и члану 182 Устава, председнице Владе Ане БРНАБИЋ да је Косово и Метохија било део Републике Србије.
- Прихвата обезвређивање држављанства и личних докумената држављана Републике Србије на Косову и Метохији (супротно члановима 1, 97 и 114 Устава).
- Не реагује, или само формално реагује, на уништавање слобода и људских права свих држављана Републике Србије на Косову Метохији који поштују њен Устав, Повељу УН и Резолуцију СБ УН 1244 (супротно члановима 1, 97 и 114 Устава).
- Не захтева слободан и безбедан повратак и живот свих прогнаних лица у своје домове, од којих је преко 275.000 Срба, што захтева Резолуција СБ УН 1244.
- Не захтева да се одређеном броју чланова наших безбедносних снага омогући да раде на Косову и Метохији, што утврђује Резолуција СБ УН 1244.
- Не захтева да се поштује сувереност Републике Србије на Косову и Метохији и њена територијална целовитост, што утврђују наш Устав и Резолуција СБ УН 1244.
- Омогућава, предвиђеном изградњом ауто пута од Тиране до Ниша, несметано усељавање Шћиптара у Србију, освајање Србије и покораване Србског народа (супротно члановима 1, 97 и 114 Устава). То је будућност коју обећава нашој деци.
- Александар ВУЧИЋ, као Председник Републике, је био носилац изборне листе „АЛЕКСАНДАР ВУЧИЋ –За нашу децу“ супротно члановима 1 – 3, 6, 111, 114 и 115 Устава.
- Александар ВУЧИЋ, као Председник Републике, је, супротно члановима 1, 2, 3, 6, 111, 114 и 115 Устава, истовремено и председник политичке странке – Српске напредне странке, која је имала већину и сада има више од двотрећинске већине народних посланика у Народној скупштини. Он је тиме паралисао, и сада настоји да паралише, (супротно члану 37 Закона о Народној скупштини) право народног посланика да се опредељује, иступа и гласа слободно, независно, по сопственом уверењу и паралисао је њен рад посебно кад је у питању његова одговорност и покретање уставног поступка за његово разрешење (супротно члановима 1,2, 3, 6, 98, 114 и 118 Устава). Разрешење председника Републике је уставна институција (члан 118 Устава).
- Не реагује, или само формално реагује, на јачање шћиптарских оружаних снага на Косову и Метохији (супротно члановима 1, 97, 112, 114 и 139 Устава и Резолуцији СБ УН 1244).

- Не захтева испуњење одредбе Резолуције СБ 1244, која је део правног поретка Републике Србије (члан 16 Устава), да «Ослободилачка војска Косова» тј. УЋК, и остале наоружане групе косовских Албанаца без одлагања прекину све офанзивне војне, ратне, акције и да се придржавају захтева за демилитаризацију, већ се саглашава с њеним кршењем.
- Не захтева испуњење одредбе Резолуције СБ 1244 да се оствари непосредан и поверљив престанак насиља и репресије на Косову и Метохији (над Србима).
- Не поштује одредбу Резолуције СБ 1244 да се успостави сигурно окружење у којем избеглице и протерана лица с Косова и Метохије могу безбедно да се врате, већ се саглашава с њеним кршењем. Заклетвом се обавезава да се бори за људска права. Њу одбацује.
- Не захтева испуњење одредбе Резолуције СБ 1244 да се створи привремена администрација на Косову и Метохији под којом људи с Косова и Метохије могу да уживају значајну аутономију у оквиру Републике Србије као правног наследника Савезне Републике Југославије преко ДЗСЦГ, већ се саглашава с њеним кршењем. Делује против 2. става члана 16 Устава.
- Не захтева испуњење одредбе Резолуције СБ 1244 да се договореном броју југословенског и србског особља дозволи да се врати да би обављали следеће функције: одржавање присуства на србским историјским локалитетима; одржавање присуства на кључним граничним прелазима, већ се саглашава с њеним кршењем. Делује против 2. става члана 16 Устава.
- Уништава сувереност, независност и безбедност Републике Србије супротно Уставу (Тачка 1 члана 97 Устава), што је кривично дело (чланови 305 и 314 Кривичног законика).
- На противустанан начин доводи Србију и Србе у положај подчињености и зависности од шћиптарске власти на Косову и Метохији, што је кривично дело (члан 305 Кривичног законика).
- Признаје и прихвата предају Србије на Косову и Метохији супротно Преамбули, члановима 1 - 3, 8 и 182 Устава, што је кривично дело (члан 306 Кривичног законика).
- Супротно Уставу (став 1 члана 3 Устава) укида владавину права, која је једна од основа Републике Србије, што је кривично дело (тачка (1) члана 308 Кривичног законика).
- Не повинује се Уставу и делује супротно Уставу (став 2 члана 3 Устава) успостављајући своје самовлашће, што је кривично дело (Тачка (1) члана 330 Кривичног законика).
- Руши Републику Србију као државу засновану на владавини права, социјалној правди, начелима грађанске демократије, људским и мањинским правима и слободама и припадности европским начелима и вредностима (члан 1 Устава), доводи Србију у стање подчињености те делује супротно Уставу (чланови 1 и 2 Устава), што је кривично дело (чланови 305 и 314 Кривичног законика).
- На противустанан начин отцепљује Косово и Метохију од осталог дела Србије, што је кривично дело (члан 307 Кривичног законика).
- Руши територијалну целовитост Републике Србије супротно Уставу (став 1 члана 8 и тачка 1 члана 97 Устава), што је кривично дело (члан 307 Кривичног законика).
- Руши територијалну организацију Републике Србије насупрот Уставу (тачка 3 члана 97 Устава), што је кривично дело (члан 307 Кривичног законика).

- Прихвата промену границе Републике Србије супротно Уставу (став 2 члана 8 Устава), што је кривично дело (чланови 307 и 308 Кривичног законика).
- Уништава људска права и слободе супротно Уставу (чланови 18 – 20, 27 и тачка 2 члана 97 Устава), што је кривично дело (тачка (1) члана 128 Кривичног законика).
- Уништава људско достојанство (свих држављана Р. Србије који поштују Устав) и тиме крши Устав (став 1 члана 23 Устава), што је кривично дело (Тачка (1) члана 137 Кривичног законика).
- Прихвата рушење јединствености правног система Р. Србије противно Уставу (став 1 члана 4 и став 1 члана 194 Устава), што је кривично дело (члан 308 Кривичног законика).
- Прихвата уништавање јединствености судске власти у Р. Србији супротно Уставу (став 1 члана 142 Устава), што је кривично дело (члан 308 Кривичног законика).
- Прихвата укидање јединствености тржишта, правног положаја привредних субјеката, система обављања појединих привредних и других делатности, робне размене; монетарног, банкарског, девизног и царинског система; пореског система у Р. Србији одбацујући Устав (тачка 6 члана 97 Устава), што је кривично дело (члан 308 Кривичног законика).
- Прихвата ограничавање слободе кретања супротно Уставу (члан 39 Устава), што је кривично дело (тачке (1) чланова 132 и 133 Кривичног законика).
- Насилно принуђује Србе да учествују на изборима које не организује Р. Србија супротно Уставу (члан 52 Устава) чиме наноси тешке патње Србима, а да бисмо добили признања из ЕУ, што је кривично дело (тачка (2) члана 137 Кривичног законика).
- Присиљава их да прихвате шћиптарску окупацијску власт за легитимну. Прихвата предају Републике Србије и Срба и њихово прогањање из државе Републике Србије супротно Уставу (став 2 члана 38 и Тачка 2 члана 97 Устава), што је кривично дело (чланови 306, 370, 371 и 387 Кривичног законика).
- Приморава Србе на Косову и Метохији да се одрекну права човека гарантована Уставом и законом, што је кривично дело (тачка (1) члана 128 Кривичног законика).
- Доводи Србе у беспомоћан положај опасан по живот супротно Уставу (став 1 члана 34 Устава), који доводи Србе у положај да се принудно исељавају с Косова и Метохије, што је кривично дело (члан 371 Кривичног законика).
- Доводи Србе у ропски положај или у положај сличан ропском што је забрањено Уставом (став 1 члана 26 Устава), који доводи до истребљења Срба на Косову и Метохији, што је кривично дело (чланови 370, 371 и 390 Кривичног законика).
- Присиљава Србе да се одрекну привредног, царинског, правног и школског система Р. Србије и да прихвате шћиптарски окупацијски систем, чиме крши Устав (члан 18 и тачка 6 члана 97 Устава), што је кривично дело (тачка (1) члана 135 Кривичног законика).
- Спроводи дискриминацију над Србима који поштују Устав Р. Србије на Косову и Метохији супротно Уставу (члан 21 Устава), што је кривично дело (чланови 135 и 137 Кривичног законика).
- Тврди да *треба љубити земљу деце своје, а не дедова својих*, а не објашњава која је то земља наше деце која није наслеђена од дедова наших! Он тиме поништавате право наслеђа и људи и народа и тиме делује супротно Уставу (чланови 59 и 89 Устава).

- Александар ВУЧИЋ је истовремено и председник Републике Србије и председник Српске напредне странке (<https://www.sns.org.rs/>): То Устав не дозвољава и представља деловање против Устава (последњи став члана 5, 1. став члана 6, и члан 115 Устава).
- Александар ВУЧИЋ је био подчинио, и сада је то појачао, Народну скупштину свом самовлашћу чиме је деловао и делује супротно члановима 1 – 3 и 5 Устава, уништавао је и уништава демократију, људска права и слободе и самосталност народног посланика.
- Недозвољено је (1. став члана 6 и члан 115 Устава, 1. став члана 6 Закона о спречавању сукоба интереса при вршењу јавних функција) да је положај председника Републике користио Александар ВУЧИЋ за политичку кампању коју је водио пред изборе за Скупштину града Београда. Изборна листа је носила назив: „Александар Вучић – Зато што волимо Београд“! Углед, ауторитет и моћ над средствима јавног обавештавања (медиима) коју има као председник Републике и као председник владајуће Српске напредне странке је ставио у службу једне изборне листе за локалне изборе. Он не може да изражава државно јединство; те не може да испуњава основну обавезу председника Републике да изражава државно јединство (члан 111 Устава) јер је деловао супротно члану 115 Устава.
- Александар ВУЧИЋ је у својству председника Републике опет прекршио Устав када каже „нећу да бринем за будућност Ваше деце тако што ћу да кажем мораш да идеш да се сукобљаваш и да идеш да ратујеш“. Није он надлежан да самостално објављујете ратно стање и мобилизацију (члан 112 Устава и члан 17 Закона о Војсци Србије). Народна скупштина је надлежна да објави ратно стање (тачка 5 члана 99 и члан 101 Устава). Не пише ни у Уставу ни у *Закону о војсци* нити је у војној традицији Србског народа да се деца мобилишу, да се шаљу у рат. Зна се које генерације преузимају оружану одбрану земље и народа: пунолетни држављани Републике Србије не старији од 60 година који чине активан резервни састав (5. став члана 5 Закона о Војсци Србије) и стални војни састав чији припадници су пунолетни (2 став члана 5, 1 став члана 7 и члан 9 Закона о Војсци Србије). Недозвољено је да председник Републике који командује нашој Војсци, сада Александар ВУЧИЋ, спомиње децу када говори о ратовању и слању у рат. Он користи децу ради застрашивања народа. То је његово настојање да уништи родољубље народа и војни морал у народу и војсци.
- Неприхватљиво је да децу користи, Александар ВУЧИЋ, за политичку кампању коју је водио у току предизборне кампање за изборе одржане 21. јуна 2020. године. Изборна листа је носила назив: „АЛЕКСАНДАР ВУЧИЋ – За нашу децу“ јер он за нашу децу наставља Србију милитантним мигрантима! Деловао је опет супротно члановима 6, 111 и 115 Устава. Шта више, узео је међународни кредит да би финансирао ту кампању и од тога делио паре народу да би добио гласове. То чини и сада.
- Прихватио је противуставну одлуку Високог савета судства засновану на противуставном Бриселском споразуму, уместо да ју је прогласио неважећом и ништавном на основу 4. става члана 114, 2. и 3. става и другог дела 4. става члана 194 Устава. Потом да је предложио Народној скупштини да је поништи и да тражи избор нових чланова Високог савета судства. То није учинио. Његова пословна неспособност да врши функцију председника Републике.
- Прихватио је да се укине судство Републике Србије на Косову и Метохији, као последица одлуке Високог савета судства и да наше судије под притиском погазе своју судијску заклетву дату у Народној скупштини Републике Србије да би се заветовали у вршењу судијске службе преко Хашима ТАЧИЈА тзв. „држави Косова“. Погазио је своју председничку заклетву да ће да брани Устав, људска права и слободе.
- Наставља да приморава држављане Републике Србије да признају окупаторску власт (кривично дело према члану 305 Кривичног законика) уместо да то прекине и да се бори за њихову слободу и људска права на основу Преамбуле, 4. става члана 114 и 2. , 3. и другог дела 4. става члана 194 Устава.
- Истовремено да тражи од Савета безбедности да обезбеди поштовање слободе и људских права свих

држављана Републике Србије на Косову и Метохији на основу Устава и Резолуције СБ УН 1244. То не чини.

- Наставља продубљивање расцепа и међу Србима на Косову и Метохији чиме је изгубио право да представља Републику Србију у земљи и иностранству јер је то супротно члану 1, члану 111 и 4. ставу члана 114 Устава.
- Прихвата насилно претварање Срба на Косову и Метохији у „Косоваре“ супротно 2. ставу члана 38 Устава.
- Прихвата државне границе успостављене од шћиптарске окупаторске терористичке власти у сред Републике Србије. Руши Устав делујући супротно његовом члану 8. То је кривично дело према члановима 305 - 307 Кривичног законика.

Био је председник Владе. Није руководио Владом да она предложи, на основу члана 123 Устава, нити је као председник Републике на основу 4. става члана 114 Устава предложио као бранилац Устава (4. став члана 114 Устава), Народној скупштини да усклади противуставне законске одредбе с Уставом. На пример:

- *Члан 12 Закона о Председнику Републике да се усклади с чланом 116 Устава,*
- *Чланове 43, 81-83 Закона о избору народних посланика да се ускладе с члановима 1, 2, 18, 19, 21, 23, 25, 37, 43, 46 и 52 Устава.*
- *Закон о референдуму и народној иницијати да се усклади с члановима 1-3 Устава.* Он, као бранилац Устава (члан 114 Устава), не тражи од Народне скупштине да те законе усклади с Уставом. Напротив, предложио је и прогласио пуноважним нови Закон о референдуму и народној иницијативи и после две недеље његову противуставну Измену Закона о референдуму и народној иницијативи! Мења смисао, значење и важност Референдума дозвољавајући да једно лице је довољно да на том „референдуму“ донесе „референдумску одлуку“ да би на тај начин изиграо захтев 7. става члана 302 Устава! Ово је само за себе довољан доказ његове пословне неспособности да буде председник Републике у складу с Уставом јер је тиме погазио, одбацио, још дубље своју председничку заклетву и покушао да изигра Устав. На томе још увек инсистира.
- Он је прихватио уредбу Владе да у просторији, по вештачком али циљно тендециозном критеријуму, у затвореном простору не сме да буде више од 50 људи. То показује његову некомпетентност и његову намеру. Није број људи у просторији меродаван критеријум него је то густина људи у просторији, односно број људи на пример: у кругу полупречника од два метра или у квадрату страница од по два метра. Та одлука је донета с тенденцијом, намером, да се спречи, заустави, прекине рад Народне скупштине. Он је то прихватио. Прихватио је да Народна скупштина буде суспендована. Да врховни уставотворни и законодавни представнички орган Републике Србије буде суспендован. То је био државни удар којим је руководио.
- Према 1. ставу члана 109 Устава, *Председник Републике може, на образложени предлог Владе, распустити Народну скупштину.* Влада такав предлог није била упутила Александру ВУЧИЋУ, као председнику Републике.
- То је био министар одбране Александар ВУЛИН који је, иако ненадлежан и неовлашћен, њему, као председнику Републике, Маји ГОЈКОВИЋ као председници Народне скупштине и Ани БРНАБИЋ као председници Владе, упутио предлог да они донесу одлуку о проглашењу ванредног стања неосновано се позивајући на члан 200 Устава. То је Александар ВУЧИЋ образложио народу лажним тврђењем да Народна скупштина не може да заседа због уредбе Владе. Истина је да ју је противуставно суспендовао том уредбом Владе и истина је да је Народна скупштина безбедно могла да заседа у том великом простору Дома Народне скупштине. Посебно уз помоћ рачунаризације („дигитализације“) којом се

толико диче, а ту је нису применили. Зашто нису? Нису да би је суспендовали. Зашто да је суспендују када је Александар ВУЧИЋ преко 104 народних посланика СНСа и верних 22 народних посланика из СПСа себи потпуно подчинио? Зато што је хтео да потпуно несметано уведе дуге полицијске сате да би их користио за неометано тајно противуставно и незаконито насељавање Србије мигрантима. Њихови злочини над грађанима Републике Србије су све чешћи и окрутнији, усмрћујући. Њиховим тајним досељавањем у Србију он притајено настоји да промени демографски састав Републике Србије.

- Устав не предвиђа суспендовање Народне скупштине. Напротив, 3. став члана 200 Устава захтева да се *за време ванредног стања, Народна скупштина састаје без посебног позива и не може бити распуштена.*
- Странци тачно знају какве уговоре и под којим условима Александар ВУЧИЋ, као државни трговачки путник, склапа. Истовремено све то крије од грађана Србије. Чак и од Народне скупштине. Сакрио је и уговор/споразум о прихватању миграната које не приме западне државе Европске Уније. Он самовољно мења демографску структуру Републике Србије. С циљем да кроз 10-20 година Срби буду мањина на територији данашње Републике Србије. Да тиме она престане да буде држава српског народа што утврђује члан 1 Устава. Тако драстично и систематски руши темељ наше државе и Србском народу уништава једину суверену и независну државу. Потпуно опет одбацује своју заклетву (члан 114 Устава).
- Александар ВУЧИЋ, је предложио као председник Српске напредне странке (СНС) тој странци противуставну промену *Закона о избору народних посланика*. Народни посланици из СНС су, заједно с верним им посланицима из Социјалистичке партије Србије, ту промену усвојили. Александар ВУЧИЋ је у својству председника Републике ту измену и допуну прогласио пуноважном. Резултат је противуставни *Закон о избору народних посланика*. Александар ВУЧИЋ је одбацио своју обавезу да брани Устав, људска права и слободе и на тај начин (члан 114 Устава).
- Александар ВУЧИЋ је расписао и спровео изборе по противуставном *Закону о избору народних посланика*. У току његове предизборне кампање за изборну листу „АЛЕКСАНДАР ВУЧИЋ – За нашу децу“ је делио новац људима. Јавно. Зар постоји очигледнији, гнуснији и беднији начин подмићивања људи? Није успео. Преко 51% бирача није гласало, према званичном извештају Републичке изборне комисије. Упркос томе, он спроводи поступак конституисања Народне скупштине с народним посланицима изабраним по противуставном *Закону о избору народних посланика*. На противуставан начин је остварио да у таквој Народној скупштини од 250 мандата 180 припадају СНСу под његовим председништвом. Његов наум је исказао још у својој председничкој беседи: да промени Устав и да избаци из Устава да је Косово и Метохија део Србије. Тотално противуставно. Његова изборна листа није добила ни 30% гласова бирача. Он тиме руши све темеље Републике Србије утврђене у Уставу (чланови 1-3, 5, 8, 18-27, 182).
- Савезна Република Југославија - СРЈ се мирнодопски уставно претворила у Државну заједницу Србија и Црна Гора – ДЗСЦГ. Правни наследник СРЈ је била ДЗСЦГ, а Република Србија и Република Црна Гора су биле државе као равноправне чланице ДЗСЦГ (Члан 2 Уставне Повеље ДЗСЦГ). Уставна повеља ДЗСЦГ у 3. ставу свог члана 60 недвосмислено одређује да у *случају иступања државе Црне Горе из државне заједнице Србија и Црна Гора међународни документи који се односе на Савезну Републику Југославију, посебно Резолуција 1244 Савета безбедности Уједињених нација, односили би се и у целости важили за државу Србију, као следбеника*. О томе је тадашњи председник Републике Србије Борис ТАДИЋ правовремено обавестио све меродавне међународне институције. Није било примедби на то обавештење и на тај став.
- Упркос томе, Александар ВУЧИЋ, проглашени председник Републике, неосновано тврди да Резолуција СБ УН 1244 не гарантује сувереност Републике Србије на Косову и Метохији зато што се у њој спомиње Савезна Република Југославија, а не спомиње се Република Србија. Он одбацује ту Резолуцију СБ УН! Он омаловажава непрекидност државности и преношење државних права. Он тиме противправно делује на укидању суверености Републике Србије на Косову и Метохији, на уништавању људских права,

слобода и свих националних вредности Срба на Косову и Метохији, на уништавању територијалне целовитости Републике Србије. Он делује супротно Преамбули, 1. – 3., 8., 114. и 182. члану Устава.

- Том својом неоснованом тврдњом Александар ВУЧИЋ, проглашени председник Републике, настоји да оправда: своје непоштовање и одбацивање Резолуције СБ УН 1244, свој став и тврђење (на Свечаној академији РТС-а поводом 20.-годишњице борбе на Кошарама) да смо изгубили територију, своје прихватање да су вође УЋК легитимни државни руководиоци на Косову и Метохији упркос томе што нису изабрани по Уставу Републике Србије, да Срби у служби под њиховим руководством морају њима да положе заклетву оданости и верности одбацујући заклетву дату народу Србије по Уставу Републике Србије; да оправда своје прихватање: да се шћиптарске оружане снаге не демилитаризују већ да се оснивају и јачају, да се не обезбеди сигуран повратак, слободан и безбедан живот и кретање свих прогнаних држављана Републике Србије с Косова и Метохије; да оправда: што прихвата принудно претварање Срба у Косоваре, да се противустванно устоличена власт вођа УЋК на Косову и Метохији признаје за легитимну, што прихвата: државну границу у сред Републике Србије, одузимање србске имовине на Косову и Метохији, шћиптарску царину и њен царински печат; да оправда што прихвата да Република Србија не извршава ни једну од својих многобројних уставних дужности на Косову и Метохији одређених чланом 97 Устава. Он делује супротно Преамбули, супротно 1. – 3., 8., 23., 25., члану Устава, супротно 1. ставовима чланова 26, 27 и 39 Устава, супротно 97., 114. и 182. члану Устава и супротно Резолуцији СБ УН 12 44. Александар ВУЧИЋ уништава државу Републику Србију својом пословном неспособношћу да буде председник Републике по Уставу.
- Александар ВУЧИЋ, проглашени председник Републике, одбацивањем Резолуције СБ УН 1244 покушава да оправда и своје тврђење да Република Србија мора да прихвати неки нови компромис и да буде задовољна ако нешто добије да не би било рата јер шћиптарско руководство на Косову и Метохији отворено јавно прети оружаним ратним дејствима против Републике Србије. Те претње он непрекидно користи у својим говорима народу да убеди народ у нашу беспомоћност да мирнодопски сачувамо територијалну целину Републике Србије и да зато морамо да прихватимо захтеве шћиптарских терориста и окупатора. Одбацивањем Резолуције СБ УН 1244 он одбацује моћно међународно признато правно средство за мирнодопско решавање проблема на Косову и Метохији у складу с Уставом Републике Србије. Одбацивањем Резолуције СБ УН 1244 Александар ВУЧИЋ делује супротно и 2. ставу члана 16 Устава.
- Александар ВУЧИЋ, проглашени председник Републике, одбацивањем Резолуције СБ УН 1244 је себи дао право да не поштује резолуције Уједињених Нација и њеног Савета безбедности. Зато је прихватио у Вашингтону у току своје дводневне посете 3. и 4 септембра 2020. г. да се Република Србија саглашава да у Јерусалим буде пресељава амбасада Републике Србије из Тел Авива. Резолуција Генералне скупштине Уједињених нација АЕС-10/L.22 од 21. 12. 2017. г. то забрањује. Република Србија је тада гласала за ту Резолуцију. Он је тада већ био проглашени председник Републике Србије. Шта то његово самовољно прихватање у Вашингтону значи: његову тоталну неспособност, његово додворавање да га не позову у Хаг, његово настојање да уништи Републику Србију и Србски народ, или шта? Било шта да је то оно њега потпуно дезавуише да буде на положају, да врши функцију и дужности председника Републике Србије, да је њен Председник. Оно му одузима сва права да иступа у својству нашег Председника. То је један од врхова његових делатности на упропашћавању наше земље, нашег народа и свих држављана Републике Србије. То је врх испод кога је провалија без дна у коју нас он гура својом пословном неспособношћу да буде председник Републике у складу с Уставом.
- Александар ВУЧИЋ је у Вашингтону потписао да кроз годину дана Република Србија престаје да се бори за васпостављање свог суверенитета на Косову и Метохији! Он је преузео обавезу да се Република Србија кроз годину дана потпуно одриче од Косова и Метохије!!! Супротно следећим одредбама Преамбуле Устава: *да је Покрајина Косово и Метохија саставни део територије Србије, уставне обавезе свих државних органа да заступају и штите државне интересе Србије на Косову и Метохији у свим унутрашњим и спољним политичким односима, супротно члановима 8 и 182 Устава.*

- Александар ВУЧИЋ је у Вашингтону овековечио историјски догађај његовог историјског уништавања свега што су србски родољуби стварали преко 1500 година, тј. дуже од 15 векова. Он је отишао у Вашингтон да с шћиптарским представницима преговара као с представницима легитимне државе. Оно што је започео својим ангажовањем као први потпредседник Владе за усвајање Резолуције од 13.01.2013.г., наставио као председник Владе и Председник Републике, све потпунијим прихватањем шћиптарских представника, институција и аката са Косова и Метохије за легитимне: акте и представнике суверене независне државе, Александар ВУЧИЋ је у Вашингтону потпуно потврдио и јасно нам рекао да он није, не може и неће да буде председник Републике Србије по њеном Уставу и по вољи народа.
- Све што је Александар ВУЧИЋ потписао противно Резолуцији Генералне скупштине Уједињених Нација АЕС-10/L.22 од 21. 12. 2017. г. и Резолуцији њеног Савета безбедности 1244 од 10.06.1999.г., и све што је супротно Уставу Републике Србије, је ништавно и неважеће (чланови 16 и 194 Устава).
- Александар ВУЧИЋ је својим противуставним деловањима потврдио оправданост, легалност и легитимност једногласних одлука окупљеног народа пред Домом Народном скупштином 11. и 18 јула и 14. септембра о.г. да га случајно окупљени народ, као случајни узорак народа, разрешава функције, положаја и дужности председник Републике Србије.
- Александар ВУЧИЋ је својим противуставним деловањима потврдио оправданост, легалност и легитимност (члан 118 Устава) Одлуке и Захтева Народне иницијативе Народној скупштини да га разреши функције, положаја и дужности председник Републике Србије.
- Александар Вучић мења смисао, појам, значај уставне институције РЕФЕРЕНДУМ да би се изиграо уставни захтев седмог става члана 203 Устава.
- Александар Вучић самовољно, као потпуно ненадлежно лице (члан 112 Устава), објављује, и то пре завршетка утврђивања коначних резултата, а на основу 16% гласова бирача од укупног броја бирача, који су гласали "ДА" на гласању 16.01.2022.г. да су они донели „референдумску одлуку“ да се мења део Устава који се односи на наше судство. Узурпирао је дужност Републичке изборне комисије. Противуставно преузима њене надлежности и права.
- Александар Вучић, у својству противуставног двоструког председника Републике и политичке странке, Српске напредне странке, припрема предлоге закона и њих, преко посланика из те странке, који чине више од 2/3 народних посланика и предлог изгласавају за закон, проглашава за закон. Примери су нови Закон о референдуму и народној иницијативи и нови Закон о избору председника Републике. Противуставно (чланови 99, 112 и 123 Устава) је преузимао надлежности Народне скупштине и Владе.

Александар ВУЧИЋ :

- супротно Уставу (став 1 члана 2 Устава) је самовољно узимао и узима сувереност од народа да би спроводио своја противуставна дела (као што је чинио у Вашингтону 3. и 4. септембра 2020. г.), што је кривично дело (Тачка (1) члана 330 Кривичног законика),
- је прихватио и признао за владајуће органе и руководиоце вође УЋК изабране и постављене мимо Устава Републике Србије и мимо Резолуције СБ УН 1244 за легитимну власт на Косову и Метохији што значи у делу Републике Србије,
- је уништавао и уништава сувереност, независност и безбедност Републике Србије супротно Уставу (Тачка 1 члана 97 Устава), што је кривично дело (чланови 305 и 314 Кривичног законика).

Све претходно изложено убедљиво доказује пословну неспособност Александра ВУЧИЋА да буде председник Републике по Уставу.

1.3 Александар ВУЋИЋ, у својству председника Републике Србије, који командује Војсци Србије, се не супротставља шћиптарским злоделима већ прихвата нове њихове «компромисе» и не чини ништа да би се зауставиле њихове отворене оружане ратне претње Србим и Републици Србији

Александар ВУЋИЋ, у својству председник Републике, не користи уставна права и не извршава уставне обавезе да се позивањем на Устав и Резолуцију СБ УН 1244 ангажује у складу са председничком заклетвом у Савету безбедности на заустављању деловања и претњи шћиптарских, („албанских“), терориста, припадника УЋК, а данашњих носиоца шћиптарске окупацијске власти на Косову и Метохији, који су насилним путем, оружаним средствима:

- i. рушили и руше суверенитет, независност и територијалну целину Републике Србије, што је кривично дело (чланови 305, 307 и 308 Кривичног законика),
- ii. настојали и настављају да насилно промене уставно уређење Р. Србије што је кривично дело (члан 308 Кривичног законика),

који

- iii. кршећи правила међународног права, су продирали и продиру у Србију, на Косово и Метохију као и у јужни део осталог дела Србије, из Шћиптарије без држављанства Р. Србије или без одобрења њених власти што је кривично дело (члан 318 Кривичног законика),
- iv. вређају, злостављају, Србе, над њима врше насиља и убиства, угрожавају Србима спокојство и тешко ремете јавни ред и мир што је кривично дело (члан 344 Кривичног законика),
- v. су ускраћивали и ускраћују, одузимају, уставна права Србима што је кривично дело (члан 128 Кривичног законика),
- vi. су одузимали и одузимају слободу кретања Србима што је кривично дело (чланови 132 и 133 Кривичног законика),
- vii. су одузимали и одузимају слободу настањивања Србима што је кривично дело (члан 133 Кривичног законика),
- viii. су принуђавали и принуђују, под претњом приморавају, Србе да се исељавају с Косова и Метохије, што је кривично дело (члан 135 Кривичног законика),
- ix. су злостављали, и злостављају, Србе и вређају њихово људско достојанство, што је кривично дело (члан 137 Кривичног законика),
- x. су применом силе и претњи наносили, и наносе, Србима дубок бол и страховите патње због дискриминације по националној припадности, што је кривично дело (члан 137 Кривичног законика),
- xi. су онемогућили, и спутавају, држављанима Р. Србије да учествују на изборима организованим по Уставу и закону Републике Србије што је кривично дело (чланови 155 и 159 Кривичног законика),
- xii. су одузимали и одузимају имања и куће, проваљују у њих, што је кривично дело (чланови 204 и 206, 1. став члана 219 Кривичног законика),
- xiii. отимају Србима и Српској Православној Цркви земљиште што је кривично дело (члан 218 Кривичног законика),

- xiv. су уништавали и уништавају србска културна и верска добра, споменике, фреске, што је кривично дело (члан 383 Кривичног законика),
- xv. прво су рушили србске духовне светиње а сада их проглашавају за њихове уз пасивност Александра ВУЧИЋА супротну члану 89, тачкама 7. и 10. члана 97 и 4. ставу члана 114 Устава ,
- xvi. неовлашћено се досељују на србска имања и усељују у србске домове што је кривично дело (члан 219 Кривичног законика),
- xvii. неовлашћено прекопавају србске гробове, грубо их оштећују, руше их, што је кривично дело (члан 354 Кривичног законика),
- xviii. подижу грађевинске објекте без грађевинске дозволе Републике Србије на њеној територији, на Косову и Метохији, што је кривично дело (члан 219а Кривичног законика),
- xix. прогоне Србе с Косова и Метохије што је кривично дело (члан 371 Кривичног законика),
- xx. настоје да делимично, или чак потпуно, униште Србе на Косову и Метохији што је кривично дело (чланови 370 и 371 Кривичног законика),
- xxi. су вршили нападе на цивилно србско становништво и његова насеља у току НАТО бомбардовања 1999. године и после њега продужавајући ратно стање на Косову и Метохији, што је кривично дело (члан 372 Кривичног законика),
- xxii. су кршили и крше Србима основна људска права и слободе зајемчене Уставом Р. Србије, Повељом УН и Резолуцијом СБ УН 1244, што је кривично дело (члан 387 Кривичног законика),
- xxiii. су силом и претњама, користећи тешке прилике на Косову и Метохији, доводили и доводе Србе у ропски положај или у њему сличан однос, су им живима одузимали органе, што су кривична дела (чланови 388 и 390 Кривичног законика),
- xxiv. су застрашивали и застрашују србско цивилно становништво на Косову и Метохији, с намером да принуде Републику Србију да их прихвати за легитимне органе власти на Косову и Метохији, потпуно угрожавајући уставне, политичке, економске и друштвене структуре Србије, нападајући на живот, тело и слободу србског цивилног становништва, вршећи отмице србских цивила, уништавајући државне, културне, духовне и јавне објекте, саобраћајни систем, инфраструктуру и опште добро Републике Србије, уништавајући приватну србску имовину угрожавањем живота србског цивилног становништва и проузрокујући огромне привредне губитке Србији; ометају и обустављају снабдевање србског цивилног становништва храном, водом, електричном енергијом, угрожавајући им животе, што су кривична дела (чланови 390 и 391 Кривичног законика).
- xxv. Шћиптари су се добровољно удруживали у терористичку организацију УЋК вршећи кривична дела наведена под i – xxii ради постизања својих неуставних циљева: одузимање Косова и Метохије од Републике Србије и протеривање Срба с Косова и Метохије што је кривично дело (1. став члана 307 и члан 393а Кривичног законика).
- xxvi. Шћиптари јавно објављују да је у току васпостављање Хитлером створене и заштићене нацистичке Велике Албаније поништавајући резултате Другог светског рата.

Шћиптарски терористи и режим у Приштини:

- xxvii. Шире лажи о Србима и Републици Србији, оптужују Србе за недела која Срби нису учинили, распирују и развијају мржњу против Срба. Овим делују супротно Уставу Р. Србије (1. ставу Преамбуле,

члановима 1, 18, 19, 23, 25, 49 Устава Р. Србије). То је кривично дело (тачке 5, 6, 9, 25, 103, 104, 128, 137 и 387 Кривичног законика).

- xxviii. Прогањају, протерују, превасходно Србе, а и невине људе других националности, врше незапамћени терор над њима, пребијају их и у полицијском притвору, на верској и националној основи их ненаоружане убијају. Овим делују супротно Уставу Р. Србије (2. ставу Преамбуле, члановима 1, 3, 5, 18, 19, 21, 23 - 28, 49 Устава Р. Србије). То је кривично дело (чланови, 25, 371 и 387 Кривичног законика).
- xxix. Србе су довели у ропски положај, или у стање слично ропском, у највећем делу Косова и Метохије. Овим делују супротно Уставу Р. Србије (2. ставу Преамбуле, члановима 1, 5, 18, 19, 21, 23, 25 - 27 Устава Р. Србије). То је кривично дело (чланови, 25, 370, 371 и 390 Кривичног законика).
- xxx. Ономогућавају слободно кретање Србима. Овим делују супротно Уставу Р. Србије (2. ставу Преамбуле, члановима 1, 18, 19, 21, 25, 39 Устава Р. Србије). То је кривично дело (чланови 25, 132 и 133 Кривичног законика).
- xxxi. Спрећавају слободан повратак прогнаних Срба на своја имања, у своје домове. Овим делују супротно Уставу Р. Србије (2. ставу Преамбуле, члановима 1, 18, 19, 21, 39 и 40 Устава Р. Србије). То је кривично дело (чланови 25, 132 и 133 Кривичног законика).
- xxxii. Србима одузимају имовину и разарују им домове, уништавају србску породичну баштину. Овим делују супротно Уставу Р. Србије (2. ставу Преамбуле, члановима 1, 18, 19, 21, 40, 58, 59 Устава Р. Србије). То је кривично дело (чланови 25, 139, 203 и 204 Кривичног законика).
- xxxiii. Отпуштају Србе с посла из националистичких разлога. Овим делују супротно Уставу Р. Србије (Преамбули, члановима 1, 3, 19, 21, 49, 60 Устава Р. Србије). То је кривично дело (чланови 25 и 128 Кривичног законика).
- xxxiv. Користе терористичке методе, незаконито наоружавање, и оружана деловања ради поробљавања Срба и успостављања своје власти у Р. Србији. Овим делују супротно Уставу Р. Србије (Преамбули, члановима 1- 3, 5, 18, 19, 21, 26 Устава Р. Србије). То је кривично дело (чланови 25 и 305 Кривичног законика).
- xxxv. Разарају србске цркве, манастире, гробља и друге србске националне духовне и материјалне вредности. Овим делују супротно Уставу Р. Србије (Преамбули, члановима 1- 3, 18, 19, 21, 23, 43, 49, 58, 59, 89 Устава Р. Србије). То је кривично дело (чланови 25 и 354 Кривичног законика).
- xxxvi. Узурпирају државну, јавну и приватну својину Р. Србије и Срба. Овим делују супротно Уставу Р. Србије (Преамбули, члановима 1, 3, 58, 59, 86, 89 Устава Р. Србије). То је кривично дело (чланови 25, 203 - 206 Кривичног законика).
- xxxvii. Постављају царинску контролу у сред Р. Србије. Овим делују супротно Уставу Р. Србије (Преамбули, члановима 1, 2, 8, 82 Устава Р. Србије). То је кривично дело (чланови 25, 305, 307, 308 и 314 Кривичног законика).
- xxxviii. Ономогућавају одржавање слободних и равноправних избора на целој територији Р. Србије. Овим делују супротно Уставу Р. Србије (Преамбули, члановима 1- 3, 5, 8, 18, 19, 21, 52, 54, 82 Устава Р. Србије). Чине кривично дело (чланови 25, 155 и 159 Кривичног законика).
- xxxix. Не признају државна документа Р. Србије, не признају њен суверенитет на целој њеној територији, користе сва средства и методе, непренебрегавајући злодела и злочине, чиме уништавају Р. Србију.

Овим делују супротно Уставу Р. Србије (Преамбули, члановима 1, 3, 5, 8, 97 Устава Р. Србије). То је кривично дело (чланови 25, 305, 307 и 308 Кривичног законика).

- xl. Отворили су границу Р. Србије према Албанији за несметан улазак и усељавање страних држављана у Р. Србију без одобрења Републике Србије. То је кривично дело (чланови 25 и 318 Кривичног законика).

Настављају и распламсавају Хитлером заштићену нацистичку политику и деловање на територији Србије против Србског народа и његове државе. Циљ је да Шћиптарски народ буде једини на што већој територији Србије (и на другим деловима Балканског полуострва) и да се ради остварења тог циља Срби истребе. Они то јавно, слободно и с поносом говоре! И с пркосом изазивају власт Р. Србије! То је супротно Уставу Р. Србије и њеним основама (Преамбули, члановима 1-3, 5, 8, 18, 19, 21, 23 - 27, 29, 40, 43, 49, 52, 58 - 60, 62, 63, 82, 86, 89, 97). То је кривично дело (чланови 25, 218, 306, 314, 344 и 370 Кривичног законика). Александар ВУЧИЋ, проглашени председник Републике Србије, то прихвата потпуно одбацујући Преамбулу, члан 8 Устава, и своју председничку заклетву - 4. став члана 114 Устава.

Зар се још сумња у пословну неспособност Александра ВУЧИЋА да буде председник Републике у складу с Уставом?

1.4 Александар ВУЧИЋ не може да командује Војсци Србије

Александар ВУЧИЋ је изјавио: „Ја нисам спреман да гинемо!“

Човек који то изјави не може да командује Војсци Србије чији је сваки војник, сваки официр и сваки генерал положио војну заклетву:

Ја (име и презиме), заклинам се својом чашћу да ћу чувати и бранити независност, сувереност и територијалну целовитост Републике Србије .
Члан 15 Закона о војсци Србије

Задатак Војске Србије је да брани земљу од оружаног угрожавања споља и извршава друге мисије и задатке, у складу са Уставом, законом и принципима међународног права који регулишу употребу силе. (члан 139 Устава). Како она може да извршава овај свој задатак ако лице које јој командује није спремно да погине да би одбранило земљу и народ? Задатак лица које командује Војсци Србије је да са што мање обогатених и убијених војника и официра, и цивила, војска одбије нападача. Непријатељу који оружаном напада земљу и народ највише одговара војска која са својим командантом није спремна да гине ради одбране своје земље и свог народа. Александар ВУЧИЋ не може да командује Војсци Србије јер није спреман да погине ради одбране Републике Србије и народа. Та његова изјава доказује да је његова председничка заклетва била неверна, неистинита, неискрена, неверодостојна. Онај ко се кандидује за председника Републике Србије тиме се кандидује и да командује Војсци Србије. То лице пре свог кандидовања треба са собом да рашчисти да ли је спремно или није да погине у одбрани Републике Србије и њеног народа. Својим кандидовањем он тврди да је спреман. И зато је Александар ВУЧИЋ згазио, одбацио, своју председничку заклетву. Он уништава војни родољубиви морал Војске Србије.

Вишеструким одбацивањем своје председничке заклетве (4. став члана 114 Устава) Александар ВУЧИЋ, као проглашени председник Републике:

- је изгубио право да тражи од војника, официра и генерала да поштују своју војну заклетву те он не може да командује Војсци Србије (последњи став члана 112 Устава),
- и
- изгубио је право да контролише рад других органа власти (2. и 3. став члана 4 Устав) те не може да испуњава ту једну од кључних дужности председника Републике.

Александар ВУЧИЋ је показао пословну неспособност да командује Војсци Србије по Уставау и закону.

1.5 Будућност коју нам припрема проглашени председник Републике Александар ВУЧИЋ

Деловања, одлуке и акта, а не његова обећања, показују да Александар ВУЧИЋ нашој деци, унучадима и потомству (свесно или несвесно), као резултат његовог завршетка послова које је започео, као достигнуће отварања Републике Србије ради стварања „Отвореног Балкана“, као наставак садашњег стварног стања на Косову и Метохији, припрема да створи следећу будућност:

- Срби са Косова и Метохије ће моћи да телефонирају својима у осталом делу Србије, док их још и буде, само преко међународног позива јер је сада шћиптарска власт, уз његову сагласност као председника Републике, укинула да и за Косово и Метохију важи позивни телефонски број 381 Србије.
- Хаотично стање са здрављем Срба на Косову и Метохији ће прерасти у њихово губилиште.
- Србе повратнике, ако их још буде, ће прогонити још жешће него до сада.
- Странци ће бити трајни власници водних извора и токова, рудника, земље, шума, и образовања не само на Косову и Метохији већ широм целе Србије. Срби ће у својој земљи бити најамни радници у новоствореном ропском положају.
- Странци ће бити власници обрадиве земље, прехрамбених организација и продаје хране и воде. Срби ће бити беземљаша, приморани да раде за минималну надницу. Уништава се безбедност државе и народа.
- Срби и Србија ће бити третирани као геноцидни народ и држава, које је добро стално и неизмерно кажњавати, понижавати и обезвређивати. Срби ће бити, док не ишчезну, у ропском положају под влашћу шћиптарских терориста.
- Срби, док не ишчезну, неће смети да се слободно крећу по многим деловима Србије и за улазак у њих ће морати да пролазе кроз посебне процедуре и да испуњавају посебне услове. Срби ће живети у гетоима. Доказ је текуће стање Срба на Косову и Метохији и противуставни његов гето за Србе под називом „Заједница српских општина“.
- Срби, док не ишчезну, ће морати да се одрекну своје прошлости, биће обавезни да је се стиде и да самосвесно и добровољно себе називају сакати Срби – Сакаби, или у „бољем случају“, ако то „заслуже“ на пример, „Косовари“ (што се сада насилно спроводи на Косову и Метохији) или Шћиптари (што је потпуно насилно спроведено над Србима у Шћиптарији).
- Срби ће морати да се образују и школују по диктату странаца и да се стиде своје националне културе, предања, традиције, историје, језика, све док се њих не одрекну. Тај процес се већ интензивно одвија на Косову и Метохији, а спорије, за сада, и у осталом делу Србије, у основним и средњим школама.
- Срби, док не ишчезну, ће морати да прихвате да су уљези у Србију и да су национална мањина чија права одређују странци који владају Србима и Србијом. Шћиптари о томе неуморно објављују текстове и књиге.
- Срби, док не ишчезну, ће морати да се задовоље бедним надницама да би отплаћивали у недоглед дугове које су садашње власти под његовим руководством и претходне власти направиле. То ће бити нераскидиви ропски окови.
- Срби, проглашени за геноцидан и поражени народ, ће морати трајно да буду кажњавани док се потпуно не искорене или претопе у окупаторски народ или у исељенике.

- Докази су истребљење Северних Срба, Балтичких Срба, Полабских Срба, Моравских Срба и свођење Лужичких Срба на свега око 70.000 сада, све у Средњој Европи, и претпапње Срба у Хрватској и протеривање из ње, протеривање преко 150.000 Срба с породицама с Косова и Метохије под нацистичком влашћу Велике Албаније, и нови прогон преко 250.000 Срба с Косова и Метохије после НАТО рата против Србије и Црне Горе 1999. г., а и наговештај председника Црне Горе Мила БУКАНОВИЋА да је спреман да „колона трактора са Србима крене.“

Последице пословне неспособности Александра ВУЧИЋА да буде председник Републике Србије ће бити трагичне по Србе и Србију ако он буде прихваћен за председничког кандидата.

1.6 Последице противуставних деловања и неиспуњавања уставних дужности председника Републике Александра ВУЧИЋА

Последице његових одбацивања Устава и Резолуције СБ УН 1244 су да Оружане снаге КФОР-а и ЕУЛЕКС-а делују супротно следећим својим обавезама утврђеним Резолуцијом СБ УН 1244:

1. Да се договорени број полицијског и војног србског особља врати на Косово и Метохију ради очувања србских националних вредности, и на кључне граничне прелазе (Тачка 4 и Тачка 6 Додатка 2 Резолуције 1244).
2. Захтев да ОВК и друге оружане групе косовских Албанаца одмах прекину сва офанзивна деловања и да се усагласе са захтевима за демилитаризовање (Тачка 15 Резолуције 1244).
3. Да се распусте све шћиптарске војне формације (Тачка 9, број 26524 и Тачка 15 Резолуције 1244).
4. Демилитаризовање УЋК и других наоружаних албанских група (Тачка 9, бр. 26524 и Тачка 8 Додатка 2 Резолуције 1244).
5. Да се изабере по Уставу Републике Србије прелазна администрација за Косово (и Метохију) под којом ће народ с Косова (и Метохије) имати суштинску аутономију у оквиру Савезне Републике Југославије, (што значи у оквиру Републике Србије као правног наследника СРЈ) (Тачка 10, став 6 Додатка 1 и тачка 5 Додатка 2 Резолуције 1244), и која ће да створи услове за миран и нормалан живот свих становника (4. став Додатка 1 и тачка 5 Додатка 2 Резолуције 1244). Одавде проистиче обавеза КФОР-а и ЕУЛЕКС-а и свих држава чланица Уједињених Нација да поштују Устав Републике Србије и на Косову и Метохији.
6. Да се омогући Р. Србији да остварује своју сувереност и територијалну целовитост и на Косову и Метохији (Преамбула, 6. став Анекса 1 и тачке 5 и 8 Додатка 2 Резолуције 1244). И одавде проистиче обавеза КФОР-а и ЕУЛЕКС-а да поштују Устав Републике Србије и на Косову и Метохији.
7. Поштовање начела суверенитета и територијалне целовитости Савезне Републике Југославије (тј. Републике Србије као њеног правног наследника) (Тачка 8 Додатка 2 Резолуције 1244). И одавде проистиче обавеза КФОР-а и ЕУЛЕКС-а да поштују Устав Републике Србије на Косову и Метохији.
8. Да се обезбеди миран повратак свих расељених лица и породица (Преамбула, Тачка 9, број 26525, став 11 тачке 11, 5. став Додатка 1 и тачке 4 и 7 Додатка 2 Резолуције 1244).
9. Да се осигура безбедно слободно живљење и кретање свих држављана Р. Србије по целој територији Косова и Метохије (Тачка 9, број 26530 Резолуције 1244).
10. Промовисање и заштита људских права (став 10 из Тачке 11 Резолуције 1244).
11. Захтеви да све земље у тој области сарађују потпуно у примени свих аспеката ове Резолуције (Тачка 18 Резолуције 1244).

12. Да се одмах прекине са свим насиљем и притиском на Косову (и Метохији) (став 1 Додатка 1 и Додатка 2 Резолуције 1244).
13. Да се спрече стране институције и оружане формације да постављају граничне прелазе унутар територије Р. Србије раздвајајући тако њене делове, и да прете применом војне силе против мирољубивих ненаоружаних држављана Р. Србије који хоће слободно да се крећу по Косову и Метохији, нпр. прелазећи из средишњег дела Србије на Косово и Метохију (6. став Додатка 1 и Тачке 5 и 8 Додатка 2, и Тачка 9/26530 Резолуције 1244).

Резолуција СБ УН 1244 је део правног система Републике Србије (Став 2 члана 16 Устава Републике Србије).

Резолуција СБ УН 1244 обавезује Оружане снаге КФОР-а и ЕУЛЕКС-а да поштују суверенитет и територијалну целину Републике Србије, што они не чине већ делују супротно. Тиме делују супротно Уставу Републике Србије (Став 1 члана 2 и Став 1 члана 8 Устава) и самој Резолуцији СБ УН 1244.

Оружане снаге КФОР-а и ЕУЛЕКС-а:

14. Не поштују Републику Србију као државу Србског народа и делују супротно њеном Уставу (члан 1 Устава) и Резолуцији СБ УН 1244 (Тачке 6. и 7. овде).
15. Уништавају сувереност Републике Србије на Косову и Метохији супротно Уставу Р. Србије (Преамбула, Став 1 члана 2 и Тачка 1 члана 97 Устава) и Резолуцији СБ УН 1244 (Тачке 6. и 7. овде).
16. Подржавају, помажу и штите Шћиптаре у уништавању територијалне целине Републике Србије супротно Уставу Р. Србије (Став 1 члана 8 и Тачка 1 члана 97 Устава) и Резолуцији СБ УН 1244 (Тачке 6. и 7. овде).
17. Омогућавају Шћиптарима да противправно заузму србску земљу – Косово и Метохију, што је кривично дело (Тачка (1) члана 218 Кривичног законика) и супротно је Преамбули Резолуције СБ УН 1244.
18. Прихватају шћиптарску градњу без грађевинске дозволе Р. Србије, што је кривично дело (члан 219а Кривичног законика).
19. Спречавају Републику Србију да обезбеди граничне прелазе на Косову и Метохији према Шћиптарији, Македонији и Црној Гори, што је супротно Уставу Р. Србије (Став 2 члана 8 Устава) и Резолуцији СБ УН 1244 (Тачка 1. овде).
20. Дозвољавају укидање слободе и људских права Србима на Косову и Метохији супротно Уставу Р. Србије (чланови 18 – 20 Устава) и Резолуцији СБ УН 1244 (Преамбула Резолуције, Тачке 5., 9. и 10. овде).
21. Допуштају шћиптарску дискриминацију Срба на Косову и Метохији супротно Уставу Републике Србије (члан 21 Устава) и Резолуцији СБ УН 1244 (Преамбула Резолуције, Тачке 5., 9. и 10. овде).
22. Пуштају Шћиптарима да уништавају људско достојанство и сам живот Срба на Косову и Метохији супротно Уставу Републике Србије (чланови 23 и 24 Устава) и Резолуцији СБ УН 1244 (Преамбула Резолуције, Тачке 5., 9. и 10. овде).
23. Дозвољавају Шћиптарима, да уништавају физички и психички интегритет Срба и да Србе подвргавају мучењу, нечовечном, понижавајућем поступању и кажњавању, да подвргавају Србе недозвољеним медицинским захватима на Косову и Метохији супротно Уставу Р. Србије (члан 25 Устава) и Резолуцији СБ УН 1244 (Преамбула Резолуције, Тачке 5., 9. и 10. овде).

24. Омогућавају Шћиптарима да Србе држе у ропском или у положају сличном ропском на Косову и Метохији супротно Уставу Р. Србије (члан 26 Устава) и Резолуцији СБ УН 1244 (Преамбула Резолуције, Тачке 5., 9. и 10. овде).
25. Омогућавају Шћиптарима да Србима одузимају слободу и личну безбедност на Косову и Метохији супротно Уставу Републике Србије (члан 27 Устава) и Резолуцији СБ УН 1244 (Преамбула Резолуције, Тачке 5., 9. и 10. овде).
26. Учествују са Шћиптарима у ускраћивању права свим Србима да се слободно крећу по Косову и Метохији супротно Уставу Републике Србије (члан 39 Устава) и Резолуцији СБ УН 1244 (Преамбула Резолуције, Тачке 5., 9. и 10. овде).
27. Не супротстављају се Шћиптарима да нападају Србе у србским кућама супротно Уставу Републике Србије (члан 40 Устава) и Резолуцији СБ УН 1244 (Преамбула Резолуције, Тачке 5., 9. и 10. овде).
28. Спречавају, са Шћиптарима, Србе да остварују своје бирачко право у Републици Србији супротно Уставу Р. Србије (члан 52 Устава) и Резолуцији СБ УН 1244 (Преамбула Резолуције, Тачка 10. овде).

Александар Вучић се не ангажује да се то спречи супротно обавезама Председника Републике (4. Став чланка 114 Устава, 2. став члана 16 Устава и супротно напред наведеним одредбама Резолуције СБ УН 1244. И то доказује пословну неспособност Александра Вучића да буде председник Републике у складу с Уставом.

1.7 Милосрдни анђео Александар ВУЧИЋ

Изгледало је да је Александар ВУЧИЋ, као председник Републике, показао своју хуманост:

«„Држава Србија наставиће да помаже Србима на Косову и Метохији, да обезбеђује њихов економски напредак и наћи ће нове механизме да се обезбеди њихова безбедност и да се обрачуна са криминалом и корупцијом. Срби морају да остану и опстану на својим огњиштима на Косову и Метохији. Не сме да нас буде мање на земљи на којој смо увек живели. Зато ћемо се као држава борити не све начине“, поручио је председник Вучић из манастира Бањска, »

«"Najviši interes Srba je mir i ništa drugo sem toga nam nije potrebije u ovom trenutku. Mir i opstanak i ostanak na vašim ognjištima",

„Ja znam da vi to ne želite, ali ja vas molim da nas pustite da ne koristimo nikakvo oružje. Bolje da ja razgovaram sa Tačijem, da ne znam ko razgovara milion puta sa Haradinajem, nego da i jedan metak bude ispaljen bilo gde“, rekao je Vučić, dodavši da politika Srbije „mora da bude politika mira sa Albancima“.

Србима на Косову је Александар ВУЧИЋ јасно рекао да ће да настави да признаје Хашима ТАЧИЈА за председника противуствано отетих Косова и Метохије и да Срби у тој окупаторској творевини треба да буду мирни, значи послушни и покорни, и да остану на Косову и Метохији без икаквог наговештаја да ће он, као председник Републике Србије, да тражи поштовање Устава Републике Србије и Резолуције СБ УН 1244 на Косову и Метохији!

1.8 Однос Александар ВУЧИЋА као председника Републике према државној граници

«Predsednik Srbije Aleksandar Vučić izjavo je da pravno obavezujući sporazum sa Prištinom, bez kojeg Srbija neće moći da uđe u EU, podrazumeva jasno rešenje pitanja granica.“

"Neće dozvoliti ulaz Srbije u EU bez jasno rešenog pitanja granica. Kako ćemo da ga rešimo, videćemo, narod će na nekom referendumu morati da kaže šta misli o tome", rekao je Vučić. »

«Вучић је, у емисији "Ђирилица" на ТВ Хели, говорећи о евроинтеграцијама, рекао да Србији "неће дозволити улазак у Европску унију без јасно решеног питања граница". »

при томе није рекао да Устав утврђује у свом члану 8:

Граница Републике Србије је неповредива, а мења се по поступку предвиђеном за промену Устава.

Нови доказ пословне неспособности Александра Вучића да буде председник Републике по Уставу.

1.9 Александар ВУЧИЋ, као председник Републике, омаловажава и одбацује историју, прошлост и преамбулу Устава

Александар ВУЧИЋ, као председник Републике, нас је убеђивао да треба да заборавимо историју, прошлост, те да се ослободимо народног предања, народних митова и легенди, народне и државне традиције, домаће културне заоставштине, да би смо се посветили својој будућности и будућности своје деце. Ово је једна од основа на којој он заснива свој рад и деловање као председник Републике. Та основа је бесмислена.

Колико год Александар ВУЧИЋ, као председник Републике, и било ко други, наређивао народу да заборави прошлост и историју, то једноставно није могуће. Једноставно зато што све садашње и будуће деловање зависи и заснива се на прошлости и историји, на садашњем стању које је резултат те прошлости и историје. Људско друштво је не само динамички систем, већ и систем с кашњењем, шта више и с памћењем, с меморијом. То може да захтева само тотална незналица или/и лош политичар, политикант, који сматра да је народ имбецилан те да то не схвата или да је он толики страховладар да народ мора да ћути и трпи.

Његов захтев да не спомињемо прошлост и историју на пример руши судски систем јер сва суђења се односе на (не)дела учињена у прошлости. Истовремено, тиме он настоји да спречи да спомињемо његов рад и његова деловања, његова обећања народу, у прошлости до 2000. године, и после његовог поновног доласка у државни врх 2012. године.

Преамбула наглашава дуготрајне историјске темеље државе, а за Републику Србију она то исказује следећим, претпостављамо њему добро познатим, текстом:

«Полазећи од државне традиције српског народа и равноправности свих грађана и етничких заједница у Србији,

полазећи и од тога да је Покрајина Косово и Метохија саставни део територије Србије, да има положај суштинске аутономије у оквиру суверене државе Србије и да из таквог положаја Покрајине Косово и Метохија следе уставне обавезе свих државних органа да заступају и штите државне интересе Србије на Косову и Метохији у свим унутрашњим и спољним политичким односима,

грађани Србије доносе

УСТАВ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ»

Преамбула нашег Устава не само да поштује прошлост и историју већ им даје посебну важност и за народ и за државу и за нашу будућност. Она је темељ Устава и закона. Преамбула има исти значај и важност као и начела Устава и уставне одредбе о људским правима и слободама (члан 203 Устава).

Наведени став Александра ВУЧИЋА и, на основу тог његовог става, његов рад и деловање су супротни Преамбули Устава.

Треба да се уочи да, када Александар ВУЧИЋ, као председник Републике, настоји да оправда своја противуставна дела, тада он тврди да су претходне власти већ потпуно уништиле Републику Србију, да смо немоћни и да немамо ништа на Косову и Метохији:

»Ми смо све одавно изгубили, данас немамо ништа. А то ништа смо добили 1999, 2004, 2008, а онда смо то потврдили 2010. и 2011. Боримо се да (од Косова) имамо нешто, а не ништа»

Када покушава себе да оправда и заштити онда он узима право да се позива на прошлост и историју и да јој даје највећу важност!

Александар ВУЧИЋ дели одговорност за усвајање противуставне Резолуције Народне скупштине Републике Србије о основним принципима за политичке разговоре са привременим институцијама самоуправе на Косову и Метохији од 13.01.2013.

Александар ВУЧИЋ такође дели одговорност за прихватање и спровођење противуставног Бриселског споразума. **Он, као бранилац Устава, закона, људских права и слобода, Косова и Метохије у оквиру Републике Србије, сноси сада сву одговорност за спровођење противуставних одредби Резолуције и Бриселског споразума у дело.**

Под претходним властима Александар ВУЧИЋ подразумева само власти од 2000. до 2012. године. Потпуно свесно, да се не би разматрала његова деловања деведестих година 20. века кад је био у врховним органима власти која је потписала противуставни Кумановски споразум (Решење Уставног суда Републике Србије, Број: IV-97/99 од 25.05.2000. године), а и да се не разматрају његова запаљива бусађијска иступања из тог доба која су непријатељима наше државе и народа служила као један аргумент за неосновано демонизовање Србије и Срба, и за правдање неоправдивих санкција и бомбардовања 1995. и 1999.

Колико су за Александра ВУЧИЋА, као председника Републике, лично важне прошлост и историја показују чињенице да је у Владу довео за саветника једног од главних заговорника за неоправдиво 79-о дневно-ноћно бомбардовање Србије Тони БЛЕРА, друге странце, и да се за та своја ратоборна иступања јавно извињавао Уилијаму Билу КЛИНТОНУ, председнику САД, који је дириговао демонизовањем Срба и бомбардовањем Србије!

Александар ВУЧИЋ се није ни пре тога ни после тога покајао пред нашим народом, није се извињивао Србском народу и свим држављанима Републике Србије. То је један од показатеља како и колико он, као председник Републике, поштује сувереност Републике Србије, људска права, слободе и достојанство држављана Републике Србије, гарантована Уставом (чланови 1, 2, 18 и 23 Устава).

Откуд и откад Република Србија има (једина од свих југословенских република) аутономне покрајине и то две?

Устав ФНРЈ од 31.01.1946. у другом ставу свог члана 2 уводи да Народна Република Србија има у свом саставу Аутономну покрајину Војводину и Аутономну косовско-метохијску област. Иако Устав СФРЈ из 1963. нигде не спомиње аутономне покрајине, ипак су оне утврђене у Уставу СР Србије из 1963.: Аутономне покрајине Војводина и Косово. Устав СФРЈ из 1974. утврђује у свом члану 2 да у оквиру СР Србије постоје Аутономне покрајине Војводина и Косово. Устав Републике Србије из 1990. у свом члану 6 дефинише да у Републици Србији постоје Аутономна покрајина Војводина и Аутономна покрајина Косово и Метохија као облици

територијалне аутономије. То је прошлост, то је историја. Наследили смо је. Она је утицала битно да у садашњем Уставу Републике Србије пише:

Република Србија има Аутономну покрајину Војводину и Аутономну покрајину Косово и Метохија. Суштинска аутономија Аутономне покрајине Косово и Метохија уредиће се посебним законом који се доноси по поступку предвиђеном за промену Устава.
2. став члана 182 Устава

Ово илуструје потпуни бесмисао његовог захтева, као председника Републике, да заборавимо прошлост и историју. Својим игнорисањем историје и прошлости Србског / Србског / српског народа Александар ВУЧИЋ одбацује Устав Републике Србије и на тај начин. Још један доказ његове пословне неспособности да врши функцију председника Републике у складу с Уставом.

1.10 Непријатељ државе и Александар ВУЧИЋ као председник Републике

Повеља Уједињених Нација је саставни део правног система Републике Србије (2. став члана 16 Устава). У Повељи УН се недвосмислено, јасно, утврђује:

1. Савет безбедности, кад год је целисходно, користи такве регионалне споразуме или агенције за принудну акцију под својим руководством. Али, без одобрења Савета безбедности, неће по регионалним споразумима нити преко регионалних агенција бити предузета ниједна принудна акција, изузев мере против сваке непријатељске државе као што су оне дефинисане у ставу 2 овог члана, предвиђених у складу са чланом 107 или у регионалним споразумима усмереним против обнављања агресивне политике било које такве државе, све док Организација не буде могла, на тражење заинтересованих влада, да преузме на себе одговорност за сузбијање нове агресије такве државе.

2. Израз »непријатељска држава« како је употребљен у ставу 1 овог члана примењује се на сваку државу која је у току другог светског рата била непријатељ било ког потписника ове Повеље.

Глава VI, члан 53 Повеље УН
(масном црном бојом делове текста нагласио писац овог текста).

Знамо које су државе биле непријатељске према Краљевини Србији и Краљевини Југославији, према Србији и Србском народу, у 1. и 2. светском рату, следствено. То зна и проглашени председник Републике Александар ВУЧИЋ. Сада је потписао Закон о војној сарадњи са СР Немачком! Без сагласности народа!!!

Да ли иједна од тих нама непријатељских држава није признала противуствано прокламовано шћиптарски окупрано Косово и Метохију за самосталну државу? Да ли иједна од њих поштује Устав Републике Србије, Повељу УН и Резолуцију СБ УН 1244?

Ниједна!

Под руководством власти СР Немачке, хитро су то прихватиле и признале нама, по претходној дефиницији УН, непријатељске државе: Турска, Шћиптарија (Албанија), Аустрија, Хрватска, Бугарска, Мађарска, наравно СР Немачка.

Власти СР Немачке, не само да су успеле да увуку власти нама традиционално савезничких народа и држава: САД, Велике Британије и Француске у свој непријатељски однос према Југославији, Србији и Србском народу, већ су успеле да постану заштитници обнављања шћиптарске фашистичко - нацистичке окупације, отимања, србске територије, поробљавања, и прогона или истребљења Србског народа на Косову и Метохији. Да би то оправдали пред својим народима организовали су под руководством председника САД Уилијама

КЛИНТОНА, незапамћену пропаганду засновану на лажима против Срба и Србије, што му је било предочено у јавном писму 20.12.1998. г., и уз асистенцију премијера Велике Британије Тони БЛЕРА.

Александар ВУЧИЋ је у својству председника Републике недавно прогласио војни споразум С. Р. Немачком!

То је драстично поништавање резултата из 1. и 2. светског рата! То је велико омаловажавање невиних жртава и свих бораца против Хитлеровог нацизма! То је издаја тих војника, официра, старешина савезничких војски! Толика да је неприхватљива и да захтева мобилисање свих антифашистичких, антинацистичких, антирасних људи, удружења, странака, власти, држава широм планете да се заштите резултати 1. и 2. светског рата ради очувања мира, ради човечности, људских права и слобода. Србски народ, Република Србија и Република Српска су опет стављени у ситуацију да будемо једна од искри те борбе на Балкану. Искористимо сва расположива мирнодопска легитимна средства (Устав Републике Србије, Повељу УН, Резолуцију СБ УН 1244, међународне мирнодопске уговоре) да та борба успе. Она почиње ослобађањем Косова и Метохије од шћиптарске окупације и његовим очувањем у оквиру Републике Србије. Србија не може ни да жели да то започне док је Александар ВУЧИЋ Председник Републике СРБИЈЕ.

Александар ВУЧИЋ, као председник Републике, одбацује да поштује сва та мирнодопска легитимна средства да би самовољним вођењем противуставне политике Републике Србије задовољио све захтеве и прохтеве ових непријатељских власти држава Републици Србији и Србском народу! Он тиме поништава сву борбу савезничких народа и Србског народа против нацизма и фашизма, борбу за своју слободу, за очување своје територије и за независност своје државе. Тако је то када он одбацује прошлост и историју.

1.11 Неоснована обећања и тврђења Александра ВУЧИЋА као председника Републике

Од 1945. године до 1980. године је народу обећавана боља, «светла», будућност». Ми већ деценијама, од маја 1980. године, живимо у тој будућности. Сада Александар ВУЧИЋ, као председник Републике, гарантујете бољу будућност ако прихватимо његову борбу за «компромис» да не би неко «добио све, а неко ништа» и да Србија бар «нешто добије» јер «немамо ништа», како нас он убеђује. Зашто нас у то убеђује? Зар је то дужност, зар је то право председника Републике и човека који командује Војсци Србије? Није! Тиме он жестоко делује супротно председничкој заклетви, супротно Уставу (4. став члана 114 Устава). Тако он уништава свеопшти морал у нашој држави и у нашем народу.

Тврђење Александра ВУЧИЋА, као председника Републике, да «немамо ништа» на Косову и Метохији је његово јавно признање да је он нас толико упропастио да «немамо ништа» на Косову и Метохији и да је одлучио да, пошто «немамо ништа» на Косову и Метохији, онда треба да одустанемо од одбране и повратка Косова и Метохије у уставни систем Републике Србије! Рекло би се да је веома храбар кад ово чини ако се не би знала страна подршка њему да нас овако срозава и уништава као и када се не би разумело да Народна скупштина и Уставни суд не извршавају своју прву уставну обавезу (3. став члана 4 Устава) да контролишу рад председника Републике.

Човек који то тврди не може и не треба да буде, и није легитимни председник Републике Србије.

То тврди Александар ВУЧИЋ експлоатишући углед, достојанство, ауторитет, моћ председника Републике Србије, поверење народа у институцију председника Републике Србије.

Зар Србија тражи да ишта добије што није њено или на шта нема право?

Не.

Србија и Србски народ, ми не тражимо да ишта добијемо, већ не прихватамо да нам се одузимају земља, природна богатства, слобода, људска права, сва национална заоставштина, рушење породице, отимање деце, ... , да нам се намећу германизовање и хрватизовање. Опредељења Србског народа и осталих држављана Републике Србије су записана у Уставу Републике Србије.

Он, Александар ВУЧИЋ, као председник Републике не подржава народни предлог да се Републици Србији исплати ратна одштета за материјалну штету нанету НАТО агресијом 1990., а за моралну штету нанету лажима и демонизовањем Срба и за убијање невиних људи. Захтевамо да се светској јавности изнесе истина да нити смо били агресор нити смо били геноцидни нити јесмо.

Србија и Србски народ захтевају да се поштују Повеља УН, Резолуција СБ УН 1244 и Устав Републике Србије, њена територија Уставом одређена и Резолуцијом СБ УН 1244 призната, људска права и слободе њених држављана на тој територији која укључује Косово и Метохију као свој нераздвојиви део.

Срби су били ослободили своју древну престоницу Драч. Велике западне силе су је потом поклониле Шћиптарима, који су касније добили и Скадар. Срби су то заборавили.

Он, Александар ВУЧИЋ, као председник Републике одбацује истину да су Срби Шћиптарима пружали уточиште од диктатуре Енвер Хоџе. Комунистичка партија Југославије (КПЈ) им је отворила границе Југославије из Србије, Црне Горе и Македоније. Шћиптарски дошљаци су постајали одани њени чланови. Шћитари су имали сва права као и остали држављани Србије и (ДФР, ФНР, СФР и СР) Југославије. Није било проблема између Срба и Шћиптара док међу Шћиптарима нису почели њихови политичари да организују протесте против државе и народа који су им пружили гостопримство. Захтевали су своју републику у Југославији, независну од Србије. Тражили су је од Јосипа Броза; обећао им је, тврдили су. Изводили су појединачне терористичке акције против невиних Срба. Претили су Србима смрћу ако не напусте своје домове, ако им их не продају. Све чешће и организованије. Без казни. И све чешће су тврдили да немају довољно права. Ругова је Папи обећао да ће Западу ставити сво рудно благо Косова и Метохије на слободно коришћење ако им се обезбеди да владају Косовом и Метохијом слободно (вршећи злочине ради протеривања Срба).

Уследиле су санкције Србији и Црној Гори, «Олуја», «Бљесак», бомбардовања Србског народа 1995. и 1999. САД су у кратком року изградиле војну базу «Бондстил» на територији Србије. Без одобрења Србије и/или УН. Заштита шћиптарским терористима. Шћиптари успоставише своју власт на Косову и Метохији мимо Устава Републике Србије захваљујући Кумановском споразуму и Резолуцији наше Скупштине! Сада сматрају да је Косово и Метохија заувек њихова земља. Настављају да освајају југ Србије. Траже све до Ниша и Рашку. Наша власт је чинила неоправдиве уступке Шћиптарима, под руководством председника Броза, Милошевића, Тадића, Николића, њега: Александра ВУЧИЋА, као потпредседника или председника Владе и Ивице ДАЧИЋА.

Чиме то он, Александар ВУЧИЋ, као председник Републике, гарантујете да ће Шћиптари у будућности поштовати Републику Србију, њен Устав, њен конститутивни Србски народ и његове националне вредности и наслеђе ако он прихвати не само садашње стање на Косову и Метохији створено злочинима над Србима и Србијом, већ и новим уступцима? Новим компромисима? Ничим!

Ако бисмо прихватили његов бесмислен захтев да заборавимо прошлост онда не бисмо били у стању да схватимо и сагледамо циљ Шћиптара: освајање целог јужног дела Србије, као што су прелили велики део Македоније, а не само Косова и Метохије. Оно што чине на Косову и Метохији и у Македонији није чак ни прошлост. Одиграва се свакодневно. Упркос томе, он, Александар ВУЧИЋ, као председник Републике, настоји да нас убеди да је за нашу будућност и будућност наше деце добро да прихватамо нове

«компромисе». То је чак и против Резолуције. После сваког компромиса у коме смо се одрицали свога и давали га Шћиптарима они су тражили и траже, захтевају, нове уступке, нови «компромис».

Зна се где је граница томе, где је граница између Шћиптарије и Србије: Јуничка планина, Паштрик, Коритник. Она је утврђена и међународно призната.

1.12 Александар Вучић као председник Републике уништава брак, породицу

Александар ВУЧИЋ је у својству председника Републике објавио, у току потписивања овог документа, да морамо да прихватимо једнополни (а зашто, кад се већ предлаже изопачавање појма и институције брака, не и трополни?) брак «да бисмо следили напредак и цивилизацијски развој Европске Уније», како нам је он објаснио Он одбацује уставно утврђени миленијумски појам брака да је то заједница двоје разноплних људи: мушкарца и жене. Основни циљ брака је стварање ПОРОДИЦЕ (чланови 62 и 66 Устава).

Брак, породица, је основна ћелија друштва и државе. Материнство, очинство, родитељство, је једна од најплеменитијих обавеза и најискренија, потпуна, алтруистичка љубав. Једнополни брак то исмева, подвргугје руглу, циља да уништи. За једнополну заједницу двоје (или више?) људи треба утврдити друго име и статус, а не *брак* или *ПОРОДИЦА*. Тај нови противуставни захтев председника Републике Александра ВУЧИЋА је биолошки, друштвени, државни и морални канцер. То је само по себи и за себе довољан разлог да он треба што пре да буде уклоњен с положаја председника Републике Србије његовим разрешењем мирнодопским начином уставним поступком. Народном иницијативом се тражи да Народна скупштина изврши своју уставну обавезу (члан 118 Устава) да га разреши без даљег одлагања мирнодопски по Уставу.

1.13 Александар Вучић противуставно одређује председника Народне скупштине

Александар ВУЧИЋ је у својству председника Републике јавно био објавио да ће Ивица ДАЧИЋ бити нови председник Народне скупштине. Александар ВУЧИЋ је и тиме противуставно преузео и самовољно присвојио ингеренције, надлежност, право и слободу другог државног органа, у овом случају Народне скупштине и народних посланика да бирају председника Народне скупштине:

Народна скупштина, већином гласова свих народних посланика, бира председника и једног или више потпредседника Народне скупштине.

Председник Народне скупштине представља Народну скупштину, сазива њене седнице, председава њима и врши друге послове одређене Уставом, законом и пословником Народне скупштине

Члан 104 Устава

Додатни доказ пословне неспособности Алееександра ВУЧИЋА да буде председник Републике у складу с Уставом.

2. Лични докази самог Александра ВУЧИЋА да он не може да положи искрену, верну, одану председничку заклетву

Председничка заклетва је последњи уставни (и законски) услов (4. став члана 114 Устава) да изабрани кандидат за председник Републике може да ступи на ту дужност и да буде легитиман председник Републике Србије.

Александар ВУЧИЋ се јавно, усмено и писмено, заклео народу на Уставу, а Српској православној цркви и Богу на Мирослављевом јеванђељу да ће *све своје снаге посветити очувању суверености и целине територије Републике Србије, укључујући и Косово и Метохију као њен саставни део, као и остваривању*

људских и мањинских права и слобода, поштовању и одбрани Устава и закона, очувању мира и благостања свих грађана Републике Србије и да ћу савесно и одговорно испуњавати све своје дужности.

Сваким својим противустваним делом, чином, актом и сваким својим неизвршавањем уставних дужности Александар ВУЧИЋ је све дубље и дубље одбацавао, омаловажавао, газио, своју председничку заклетву, деловао супротно њој и утврђивао свој статус нелегитимног председника Републике, односно узурпатора функције, дужности и полжаја председника Републике. Непрекидно је све јасније и изразитије доказивао своју неспособност да извршава дужности и функције председника Републике у складу с Уставом. Лично је сам доказивао и вишеструко доказао да он не може да положи искрену, верну председничку заклетву.

ДОКАЗ ТВРЂЕЊА ПОД 3.

3. Сам је дозволио да његово име противуствано носи једна прихваћена изборна листа.

У својству председника Републике Александар ВУЧИЋ је дозволио да сада изборна листа: „АЛЕКСАНДАР ВУЧИЋ – Заједно можемо све“ носи његово име. Остале изборне листе су доведене у подређени статус, а та листа је добила привилеговани статус. Делује супротно 1. ставу члана 21 Устава да смо сви једнаки пред Уставом и законом. Противно том ставу члана 21 Устава он делује на рушењу демократије, владавине права, социјалне правде и људских права супротно члану 1 Устава и као председник Републике одбија да се повинује Уставу чиме руши 2. став члана 3 Устава да власт мора да се повинује Уставу. Још дубље делује против члана 1 Устава и против члана 111 Устава да председник Републике изражава државно јединство. Александар Вучић довољно доказује своју пословну неспособност да буде председник Републике по Уставу.

Пошто је изборна листа „АЛЕКСАНДАР ВУЧИЋ – Заједно можемо све“ већ прихваћена за изборе народних посланика с његовим именом зато он не може да буде кандидат за председника Републике. Својим дозвољавањем да једна изборна листа носи његово име он је доказао да подржава једну изборну листу. Зато он не може да испуњава основну дужност и функцију председника Републике утврђену чланом 111 Устава да председник Републике изражава државно јединство Републике Србије нити може да положи искрену, одану, веродостојну председничку заклетву према 4. ставу члана 114 Устава. Александар Вучић тиме још снажније потврђује своју пословну неспособност да буде председник Републике по Уставу.

ДОКАЗ ТВРЂЕЊА ПОД 4.

4. Други став новог Закона о избору председника Републике је неприменљив

У Закону о избору председника Републике део који се односи на изборно право држављанина Републике Србије да буде биран за председника Републике и на његову пословну (не)способност подразумева (члан 112 Устава и 4. став члана 114 Устава), да то значи пословну (не)способност да то лице извршава дужности, функције, председника Републике утврђене Уставом (и законом који је у складу с Уставом: члан 194 Устава).

Лице делимично лишено пословне способности може да бира председника Републике и да буде бирано за председника Републике ако суд решењем о делимичном лишењу пословне способности није утврдио да је неспособно да врши изборно право.

2. став Закона о избору председника Републике

Закон о избору председника Републике нигде у свом тексту не утврђује:

- ни ко је овлашћен да поднесе захтев суду за оцену пословне (не)способности лица да буде председник Републике у складу с Уставом,
- ни који суд је меродаван да оцени да је лице пословно (не)способно.

У Републици Србији од свих судова само је Уставни суд надлежан да оцењује уставност и законитост рада и дела, аката, председника Републике на основу члана 118, 1. става члана 166, тачке 6 члана 167 Устава. У

горњем одељку 1.0 је показано да су Уставном суду биле подношене иницијативе да оцени уставност и законитост рада, деловања и аката председника Републике Александра Вучића. Уставни суд је одбијао да прихвати те иницијативе својим актима: ИР – 35/016 од 10.06.2016. г., ИР – 43/2017 од 19.10.2017. г., ИР – 77/2017 од 17.01.2018. г. ИР – 51/2018 од 28.08.2018.г., Уж – 2018/2017 од 19.11.2018.г., ИР – 34/2019 од 23.08.2019.г., Су број: 24/278 од 21.05.2020. г. и Су број: 445/1 од 7. децембра 2020. године. Основни разлози су били да појединац није овлашћено лице да подноси те иницијативе и да Уставни суд није надлежан да по таквој иницијативи делује већ једино на захтев Народне скупштине.

Народна скупштина је Закон о избору председника Републике донела 04.02. 2022.г. Председник Народне скупштине је 03.03.2022.г. расписао изборе за председника Републике. Свега месец дана после усвајања Закона о избору председника Републике у Народној скупштини. Закон о избору председника Републике је суштински изгласала већина од 180 народних посланика Српске напредне странке чији је противуствани председник Александар ВУЧИЋ. Он је у својству председника Републике Указом прогласио тај Закон за важећи. Све то доказује следеће:

- 2. став Закона о избору председника Републике је неприменљив.

- 2. став Закона о избору председника Републике је донет и ступио је на снагу свега месец дана пре расписивања избора за председника Републике. Његовом применом се спречава подношење приговора Републичкој изборној комисији на њено решење да прихвата најављену кандидатуру Александра ВУЧИЋА за председника Републике. То је пример како се Александру ВУЧИЋУ додељују посебне привилегије и повластице што потврђује излагање у тачки 1.0. Њима се делује супротно следећим члановима Устава:

Пред Уставом и законом сви су једнаки.

1. став 21. члана Устава

Република Србија је држава српског народа и свих грађана који у њој живе, заснована на владавини права и социјалној правди, начелима грађанске демократије, људским и мањинским правима и слободама и припадности европским принципима и вредностима.

1. члан Устава

Владавина права је основна претпоставка Устава и почива на неотуђивим људским правима.

Владавина права се остварује слободним и непосредним изборима, уставним јемствима људских и мањинских права, поделом власти, независном судском влашћу и повиновањем власти Уставу и закону.

3. члан Устава

Људска и мањинска права зајемчена Уставом непосредно се примењују.

1. став 19. члана Устава

Јемства неотуђивих људских и мањинских права у Уставу служе очувању људског достојанства и остварењу пуне слободе и једнакости сваког појединца у праведном, отвореном и демократском друштву, заснованом на начелу владавине права.

20. члан Устава.

Двоструко председништво, државе и странке, Александра ВУЧИЋА траје стално од тренутка његовог полагања заклетве и инаугурисања. Оно му је омогућило да себи потпуно подреди Народну скупштину и да

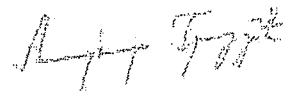
утиче на рад и других државних органа (Уставног суда и Републичке изборне комисије) експлоатишући углед и ауторитет институције председника Републике. Он је одузео сувереност од народа. То забрањују 2. став 2. члана, 3. члан, 1. став 6. члана и 115. члан Устава:

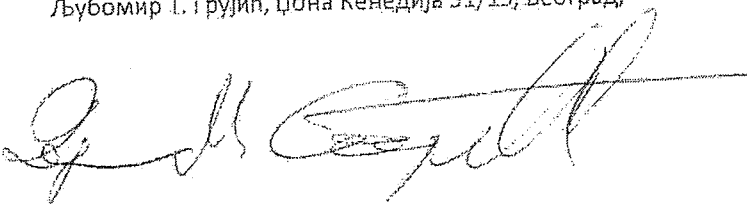
Ниједан државни орган, политичка организација, група или појединац не може присвојити сувереност од грађана, нити успоставити власт мимо слободно изражене воље грађана.
2. став 2. члана Устава

Нико не може вршити државну или јавну функцију која је у сукобу са његовим другим функцијама, пословима или приватним интересима.
1. став 6. члана Устава.

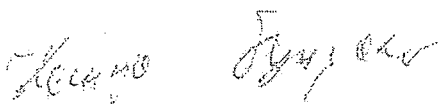
Председник Републике не може обављати другу јавну функцију или професионалну делатност.
115. члан Устава

ПОТПИСНИЦИ:

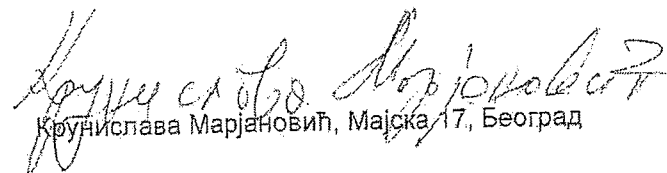

1. Љубомир Т. Грујић, Цона Кенедија 31/15, Београд,

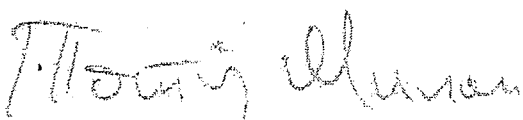

2. Душан Стојановић, Корзо 9, Суботица.

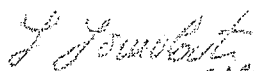
3. Ксенија Бундало, Струмичка 76/12, Београд

4. Крунислава Марјановић, Мајска 17, Београд

5. Тодор Милутић Олга Алексић; 3/22 Београд

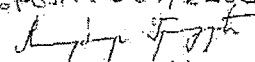
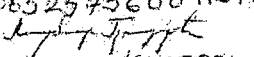
6. Јелена Јошовић
Билце 22
1126 Београд

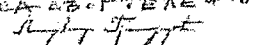

Потписале телефонски са свог
броја 063-662453.

Арсенијевић

7. Силвана Арсенијевић
МИРОСЛАВА АНТИЋА 2/7
КРАТЉЈЕВАЧ

8. Професор др НАДА КОСТИЋ,
КНЕЗА МИЛОША 16, БЕОГРАД.
ПОТПИСАЛА ТЕЛЕФОНСКИ СА СВОГ
БРОЈА 064/2985844.

9. МИЛИВОЈЕ ШАКЕТА, Липа 12, БЕОГРАД,
0652575600 ПОТПИСАО ТЕЛЕФОНСКИ,

10. ГОРДАНА КАНТРГА МИКУЛИЋ, МОША
ПЛОДНЕ 17а, 11224 БРЧИН, ПОТПИСАЛА
СА СВОГ ТЕЛЕФОНА 0637523643.

ДОДАТАК 5

На основу члана 8. став 1. Закона о избору председника Републике („Службени гласник РС“, број 14/22) и члана 153. став 1. Закона о избору народних посланика („Службени гласник РС“, број 14/22),

Републичка изборна комисија, на седници одржаној 11. марта 2022. године, решавајући по приговору бирача Љубомира Грујића из Београда, Душана Стојановића из Суботице, Ксеније Бундало из Београда, Круниславе Марјановић из Београда, Милана Тотаја из Београда, Јелене Јошовић из Београда, Силване Арсенијевић из Крагујевца, проф. др Наде Костић из Београда, Миливоја Шакоте из Београда и Гордане Кангрге Микулић из Врчина против Решења о проглашењу Александра Вучић за кандидата за председника Републике на изборима расписаним за 3. април 2022. године, донела је

РЕШЕЊЕ

1. Приговор се ОДБИЈА, као НЕОСНОВАН.
2. Ово решење се објављује на веб-презентацији Републичке изборне комисије.

Образложење

Републичка изборна комисија је 9. марта 2022. године у 15.18 часова примила приговор бирача Љубомира Грујића из Београда, Душана Стојановића из Суботице, Ксеније Бундало из Београда, Крунислава Марјановића из Београда, Тонтај Милана из Београда, Јелене Јошовић из Београда, Силване Арсенијевић из Крагујевца, проф. др Наде Костић из Београда, Миливоја Шакоте из Београда и Гордане Кангрга Микулић из Врчина против Решења 02 Број 013-654/22 од 9. марта 2022. године којим је проглашен Александар Вучић из Београда, дипломирани правник, за кандидата за председника Републике на изборима расписаним за 3. април 2022. године, на предлог Коалиције Александар Вучић - Заједно можемо све, Српска напредна странка (СНС), Социјалистичка партија Србије (СПС) - Ивица Дачић, Савез војвођанских Мађара - VAJDASÁGI MAGYAR SZÖVETSÉG (VMSZ) - Иштван Пастор - Pásztor István.

Приговор је поднет непосредном предајом Писарници Народне скупштине.

Подносилац приговора наводи да кандидат за председника Александар Вучић нема пословну способност, да не може да ступи на дужност председника Републике Србије јер не може да положи веродостојну, верну, истиниту председничку заклетву. Подносилац приговора сматра да у конкретном случају одредбе члана 3. став 2. Закона о избору председника Републике нису применљиве.

Подносилац приговора наводи да је кандидат за председника Александар Вучић дозволио да његово име противуствано носи једна прихваћена изборна листа, тако да по мишљењу подносиоца приговора Александар Вучић не може бити кандидат за председника Републике.

Подносилац приговора није доставио доказе за наводе о потпуном или делимичном лишењу пословне способности кандидата у виду судског решења о потпуном или делимичном лишењу послове способности, већ наводи да је сам кандидат лично, својим поступцима и понашањем, доказао да нема пословну способност. Подносилац приговора није предложио Републичкој изборној комисији да поништи оспорено решење, али се из садржине приговора може претпоставити да исти садржи такав предлог.

Републичка изборна комисија је, претходно испитујући приговор, у смислу одредби члана 162. став 1. Закона о општем управном поступку („Службени гласник РС“, бр. 18/16 и 95/18 - Аутентично тумачење), а у складу са чланом 159. став 1. Закона о избору народних посланика којим је предвиђено да се одредбе закона којим се уређује општи управни поступак сходно примењују на одлучивање о захтеву за поништавање гласања на бирачком месту и на одлучивање о приговору, утврдила да је приговор благовремен, дозвољен и изјављен од стране овлашћеног лица.

Поводом навода из приговора, Републичка изборна комисија је констатовала следеће чињенично и правно стање:

- Коалиција Александар Вучић - Заједно можемо све, Српска напредна странка (СНС), Социјалистичка партија Србије (СПС) - Ивица Дачић, Савез војвођанских Мађара - VAJDASÁGI MAGYAR SZÖVETSÉG (VMSZ) - Иштван Пастор - Pásztor István поднела је, 8. марта 2022. године, преко овлашћеног лица, Предлог кандидата за председника Републике 02 Број 013-654/22, којим је предложила за кандидата за председника Александра Вучића из Београда, дипломираног правника,

- уз Предлог кандидата је, у складу са чланом 14. Закона о избору председника Републике, достављена сва законом прописана, правно ваљана документација, и то: писмена сагласност кандидата Александра Вучића да прихвата кандидатуру за председника Републике, на прописаном Обрасцу ИПР-2/22, исправа о прочитаној личној карти кандидата Александра Вучића, 148.846 правно ваљаних оверених писмених изјава бирача да подржавају Предлог кандидата, на прописаном Обрасцу ИПР-3/22, Списак бирача који су потписали поднете изјаве да подржавају Предлог кандидата, у електронском облику, на прописаном Обрасцу ИПР-4/22, Коалициони споразум о образовању предлагача кандидата Александра Вучића, Коалиције Александар Вучић - Заједно можемо све, Српска напредна странка (СНС), Социјалистичка партија Србије (СПС) - Ивица Дачић, Савез војвођанских Мађара - VAJDASÁGI MAGYAR SZÖVETSÉG (VMSZ) - Иштван Пастор - Pásztor István и писмене сагласности Александра Вучића, Ивице Дачића и Иштвана Пастора да се у називу Коалиције употребе њихова лична имена;

- Републичка изборна комисија је, на седници одржаној 9. марта 2022. године, донела Решење 02 Број 013-654/22, којим је Александар Вучић проглашен за кандидата за председника Републике, на изборима расписаним за 3. април 2022. године;

- чланом 3. Закона о избору председника Републике прописано је да право да бира председника Републике и да буде биран за председника

Републике има пунолетни држављанин Републике Србије над којим није продужено родитељско право, односно који није потпуно лишен пословне способности, односно да лице делимично лишено пословне способности може да бира председника Републике и да буде бирано за председника Републике ако суд решењем о делимичном лишењу пословне способности није утврдио да је неспособно да врши изборно право;

- провером у Јединственом бирачком списку, утврђено је да је Александар Вучић уписан у Јединствени бирачки списак и да, стога, има изборно право.

У складу са наведеним чињеничним и правним стањем, Републичка изборна комисија је закључила да је Предлог кандидата Александра Вучића за председника Републике поднела коалиција на основу уредног и пуноважног коалиционог споразума и да предложено лице испуњава Законом о избору председника Републике прописане услове да буде кандидат за председника Републике на изборима расписаним за 3. април 2022. године, чиме је Републичка изборна комисија у свему испоштовала законску процедуру за кандидата за председника Републике.

По питању оспоравања пословне способности проглашеног кандидата за председника Републике, Републичка изборна комисија је закључила да се пословна способност, као основно људско право, стиче пунолетством и не доказује се, већ представља правну претпоставку да свако рођено лице које наврши 18 година живота има пуну пословну способност, што значи да може самостално да доноси одлуке у правном промету, одлуке о рођењу детета, закључењу брака, склапању уговора и правних послова и друге радње које физичко лице као субјекат права може да предузима.

С обзиром на то да је у питању правна претпоставка, као чињеница за које право узима да постоје, не тражећи доказ о томе, поседовање послове способности се у судском, управном па и изборном поступку не мора посебно доказивати, већ је онај ко тврди супротно дужан да достави доказ о обарању ове правне претпоставке, тј. судско решење о потпуном лишењу пословне способности, односно делимичном лишењу уз одузимање изборног права, што подносилац приговора није учинио. Сходно наведеном, констатовано је и да правни систем Републике Србије не познаје институт потврде о пословној способности, имајући у виду већ речено да се правне претпоставке не доказују.

Републичка изборна комисија је, приликом разматрања приговора, нарочито разматрала питање дате сагласности Александра Вучића да буде предложен за кандидата за председника Републике и утврдила да је не постоје основи сумње да иста није својеручно потписана од стране кандидата.

Констатовано је, такође, да је Законом о избору народних посланика и Законом о избору председника Републике предвиђена могућност да изборну листу кандидата за народне посланике и кандидата за председника Републике предложи, између осталих субјеката, и коалиција политичких странака, која у свом називу може садржати лично

име физичког лица, с тим што је подносилац, односно предлагач дужан да достави писану сагласност тог лица да се његово име употреби у називу коалиције. Констатовано је и да Закон о избору председника Републике препознаје могућност, у члану 31. став 2, да иста коалиција политичких странака буде и подносилац изборне листе кандидата за народне посланике и предлагач кандидата за председника Републике.

Републичка изборна комисија је констатовала да приговор не садржи све обавезне елементе прописане чланом 151. Закона о избору народних посланика, с обзиром на то да у приговору нису наведени бројеви телефона и адресе за пријем електронске поште свих подносилаца приговора, што у смислу члана 151. став 2. Закона о избору народних посланика представља основ за одбацивање приговора. Наведени недостатак поднетог приговора је од значаја за извршење обавезе Републичке изборне комисије из члана 25. став 4. истог закона, да подносиоца приговора, телефоном или електронском поштом, обавести о томе да је решење по предметном приговору донето и објављено на веб-презентацији Републичке изборне комисије.

На основу свега изнетог, Републичка изборна комисија је закључила да је оспорено решење законито, те да се приговор стога треба сматрати неоснованим, у складу с чим је донета одлука како је наведено у диспозитиву решења.

Републичка изборна комисија разматрала је и остале наводе из приговора и утврдила да исти немају утицаја на другачије решење по приговору с обзиром на то да се, пре свега, односе на вршење јавних функција од стране оспореног кандидата, што не може да буде предмет оспоравања у поступку пред Републичком изборном комисијом.

УПУТСТВО О ПРАВНОМ СРЕДСТВУ: Против овог решења може се изјавити жалба Управном суду у року од 72 часова од објављивања овог решења на веб-презентацији Републичке изборне комисије.

02 Број: 013-654/22
У Београду, 11. марта 2022. године

РЕПУБЛИЧКА ИЗБОРНА КОМИСИЈА

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
РЕПУБЛИЧКА ИЗБОРНА КОМИСИЈА
БЕОГРАД

ПРЕДСЕДНИК
Владимир Димитријевић

ДОДАТАК 6

16.03.2022 г.

<https://www.rik.parlament.gov.rs/tekst/42216/.php> :

- [Актуелно](#)
- [Вести](#)
- [Видео Листа](#)
- [Линкови](#)
- [Остало](#)
- [Претрага](#)

- [О Комисији](#)
- [Активности](#)
- [Документа](#)
- [Едукације](#)
- [Бирачи](#)
- [Преноси](#)
- [Линкови](#)
- [Архива](#)
- [Контакт](#)

- [Instagram](#)
- [Youtube](#)

- [L](#)
- [EN](#)
- [±](#)
- [-](#)

Република Србија

Републичка изборна комисија

- [Документа](#)
- [Документа и публикациије](#)

ИЗБОРИ ЗА НАРОДНЕ ПОСЛАНИКЕ

02 013-476/22 Приговор Зорана Ђирића, примљен 21.2.2022. у 12:10

- 02 013-476/22 Решење по приговору Зорана Ђирића, објављено 22.2.2022. у 22:00

- 02 013-476/22 Пресуда о одбијању жалбе Зорана Ђирића од 5.3.2022, објављена 6.3.2022 у 20:40

02 013-479/22 Приговор Зорана Ђирића, примљен 21.2.2022. у 12:10

- 02 013-479/22 Решење по приговору Зорана Ђирића, објављено 22.2.2022. у 22:00

- 02 013-479/22 Пресуда о одбијању жалбе Зорана Ђирића од 5.3.2022, објављена 6.3.2022 у 20:45

02 013-549/22 Приговор Војислава Михаиловића, примљен 28.2.2022. у 9:20

- 02 013-549/22 Решење по приговору Војислава Михаиловића, објављено 2.3.2022 у 10:31

- 02 013-549/22 Пресуда о одбијању жалбе Војислава Михаиловића од 5.3.2022, објављена 6.3.2022 у 20:35

02 013-549/22 Приговор КОАЛИЦИЈА ЗА КРАЉЕВИНУ СРБИЈУ – ДСС, примљен 28.2.2022. у 9:20

- 02 013-549/22 Решење по приговору КОАЛИЦИЈЕ ЗА КРАЉЕВИНУ СРБИЈУ – ДСС, објављено 2.3.2022 у 10:49

02 013-584/22 Приговор Душка Пејковића, примљен 28.2.2022. 9:20

- 02 013-584/22 Решење по приговору Душка Пејковића, објављено 2.3.2022 у 10:53

02 013-510/22 Приговор Групе грађана МОРАМО – АКЦИЈА – Еколошки устанак – Ћута – Не давимо Београд, примљен 1.3.2022. у 13:00

- 02 013-510/22 Решење по приговору Групе грађана МОРАМО – АКЦИЈА – Еколошки устанак – Ћута – Не давимо Београд, објављено 2.3.2022 у 10:55

- 02 013-510/22 Решење којим се одбацује жалба Групе грађана МОРАМО – АКЦИЈА – Еколошки устанак – Ћута – Не давимо Београд од 10.3.2022, објављено 11.3.2022. у 18:21

02 013-654/22 Приговор Љубомира Грујића, Душана Стојановића, Ксеније Бундало, Крунислава Марјановића, Милана Тонтаја, Јелене Јошовић, Силване Арсенијевић, Наде Костић, Миливоја Шакоте и Гордане Кангра Микулић, примљен 9.3.2022. у 15:18

-02 013-654/22 Решење по приговору Љубомира Грујића, Душана Стојановића, Ксеније Бундало, Крунислава Марјановића, Милана Тонтаја, Јелене Јошовић, Силване Арсенијевић, Наде Костић, Миливоја Шакоте и Гордане Кангра Микулић, објављено 11.3.2022. у 18:18

ИЗБОРИ ЗА ОДБОРНИКЕ СКУПШТИНЕ ОПШТНЕ АРАНЂЕЛОВАЦ

013-8-13/22 Приговор Јелене Матијашевић, примљен 21.2.2022. у 20:10 Општина Аранђеловац

- 013-8-13/22 Решење по приговору бирача Јелене Матијашевић, објављено 25.2.2022. у 16:10 Општина Аранђеловац

Мапа сајта

Веб презентација је лиценцирана под условима лиценце Creative Commons Ауторство-Некомерцијално-Без прерада 3.0 Србија; Веб пројекат rik.parlament.gov.rs

ДОДАТАК 7

Tekst deklaracije iz Tirane, koju je potpisala i Srbija

POSTAVIO: **JUGPRESS** 29 FEBRUARA, 2024

TIRANA

« Lideri zemalja jugoistočne Evrope, među kojima i lideri zapadnobalkanske šestorke i zvaničnici Evropske unije, usvojili su u Tirani na Samitu Ukrajina – Jugoistočna Evropa, deklaraciju u kojoj se navodi da je ničim izazvana vojna agresija Rusije na Ukrajinu i dalje najveća pretnja za evropsku stabilnost i međunarodni mir.

Deklaracija od 12 tačaka, iza koje je stao i predsednik Srbije Aleksandar Vučić, na samom početku naglašava da je ruska agresija na Ukrajinu i dalje najveća pretnja evropskoj bezbednosti i međunarodnom miru.

„Taj je čin agresije neprihvatljiv, flagrantno je kršenje međunarodnog prava uključujući i Povelju UN, kao i zločin protiv ukrajinskog naroda“, navodi se u prvoj tački deklaracije sa samita.

U deklaraciji je izražena „nepokolebljiva podrška nezavisnosti, suverenitetu i teritorijalnom integritetu Ukrajine“ u međunarodno priznatim granicama iz 1991. godine, a uz obećanje pomoći Ukrajini u ratu dokle god bude potrebno, upućen je i poziv celoj međunarodnoj zajednici da „snažno poveća podršku toj zemlji u njenoj borbi za „slobodu, nezavisnost i teritorijalni integritet“.

Lideri su ujedno osudili i planove Rusije da održi svoje predsedničke izbore na „privremeno okupiranim teritorijama“ na istoku zemlje i poluostrvu Krim.

U deklaraciji, lideri su naveli da je sveopšta agresija Rusije na Ukrajinu „demonstrirala krajnju potrebu i ključni značaj ujedinjene i snažne Evrope, sposobne da se suoči sa globalnim izazovima za mir i prosperitet njenih naroda“.

U dokumentu se izražava i puna podrška Ukrajini da sama bira svoje bezbednosne aranžmane, a dodaje se i da članice NATO i zemlje kandidati pozdravljaju korake koje ona preduzima ka članstvu u alijansi i podržavaju njenu želju da joj se pridruži čim to bezbednosni uslovi dozvole.

Učesnici samita izrazili su i nameru da „osnaže saradnju u borbi protiv dezinformacija, uključujući i lažne narative o ratu, i da ostanu posvećeni suzbijanju hibridnog rata, i izazovima u oblasti sajber bezbednosti“.

Deklaracija sadrži i obećanje zemalja učesnica samita da će pomoći u obnovi Ukrajine i u angažovanju svih finansijskih institucija, firmi i znanja da se obezbedi prosperitetna budućnost Ukrajine, koja je i preduslov za povratak njenih izbeglih stanovnika.

Dokument su, uz predsednika Srbije Aleksandra Vučića, potpisali predsednica Kosova Vjosa Osmani, predsednica Moldavije Maja Sandu, predsednik Crne Gore Jakov Milatović, Volodimir Zelenski i albanski premijer Edi Rama. Potpisali su i predsednica Saveta ministara BiH Borjana Krišto, i premijeri bugarske, hrvatske i Rumunije Nikolaj Denkov, Andrej Plenković i Marsel Čolaku. »

<https://www.021.rs/story/Info/Srbija/368612/Objavljena-Deklaracija-iz-Tirane-ciji-je-tekst-menjan-na-Vucicev-zahtev-Ima-12-tacka.html>

“DANAS”:

Objavljena Deklaracija iz Tirane čiji je tekst menjan na Vučićev zahtev: Ima 12 tačaka

AUTOR **Danas**
INFO
29.02.2024.
07:04 > 07:04

KOMENTARI

26

Tekst Deklaracije objavljen je na sajtu Vlade Albanije, a prenosi **Danas**.

Predsednik Srbije Aleksandar Vučić je iz Tirane poručio da su iz teksta Deklaracije na predlog Srbije izbačeni delovi o sankcijama Rusiji i njenom malignom uticaju.

Ovo je tekst Deklaracije:

‘Mi, predsednica Vjosa Osmani, predsednica Maja Sandu, predsednik Jakov Milatović, predsednik Stevo Pendarovski, predsednik Aleksandar Vučić, predsednik Volodimir Zelenski, premijer Edi Rama, predsednica Saveta ministara Borjana Krišto, premijer Nikolaj Denkov, premijer Andrej Plenković, premijer Džon-Marsel Čolaku, okupili smo se u Tirani 28. februara i izdali sledeću deklaraciju:

Učesnici Samita Ukrajine i Jugoistočne Evrope u Tirani izglasali su Deklaraciju u kojoj se izražava podrška nezavisnosti, suverenitetu i teritorijalnom integritetu Ukrajine.

1. Ruska ničim izazvana vojna agresija na Ukrajinu ostaje najveća pretnja evropskoj bezbednosti i međunarodnom miru. Ovaj čin agresije je neprihvatljiv; to je flagrantno kršenje međunarodnog prava, uključujući Povelju UN, i zločin protiv ukrajinskog naroda.

2. Ponovili smo našu nepokolebljivu podršku nezavisnosti, suverenitetu i teritorijalnom integritetu Ukrajine u okviru njenih međunarodno priznatih granica od 1991. godine i ostajemo posvećeni pružanju Ukrajine neophodnu podršku za prevladavanje ruskog agresorskog rata onoliko dugo koliko je potrebno da bi se postići sveobuhvatan, pravedan i trajan mir u skladu sa Poveljom UN i na osnovu ukrajinske formule mira.

3. Pozivamo celu međunarodnu zajednicu da snažno poveća podršku Ukrajini u njenoj tekućoj borbi za slobodu, nezavisnost i teritorijalni integritet.

4. Oštro osuđujemo namere Ruske Federacije da održi predsedničke izbore na privremeno okupiranim teritorijama Ukrajine, što predstavlja očigledno kršenje međunarodnog prava. Ističemo nezakonitu prirodu predstojećih izbora u Autonomnoj Republici Krim i gradu Sevastopolju i na okupiranim teritorijama Donjecke, Luganske, Zaporoške i Hersonske oblasti Ukrajine.

5. Tokom današnjih razgovora u Tirani, potvrdili smo našu solidarnost sa Ukrajinom i njenim narodom u njihovoj herojskoj odbrani njihove slobode i naših zajedničkih vrednosti i izrazili spremnost da učestvujemo u sprovođenju Formule mira predsednika Ukrajine Volodimira Zelenskog, koja je u skladu sa ciljevima i principima Povelje UN, i da učestvuje na inauguracionom Samitu mira, obezbeđujući najšire moguće međunarodno učešće u ovom procesu.

6. Uvereni smo da je ruski agresivni rat punog razmera protiv Ukrajine pokazao kritičnu potrebu i ključnu važnost ujedinjene i snažne Evrope sposobne da se suoči sa globalnim izazovima za mir i prosperitet naših naroda. Naglasili smo da nas spajaju zajedničke evropske vrednosti i vizija njihovog daljeg razvoja u okviru ujedinjene Evrope.

7. Ponovo smo potvrdili našu odlučnost da intenziviramo zajedničke napore kako bismo osigurali dalji napredak i međusobnu podršku ka

članstvu regiona Zapadnog Balkana, Ukrajine, Republike Moldavije i Gruzije u Evropskoj uniji.

8. U potpunosti podržavamo pravo Ukrajine da izabere sopstvene bezbednosne aranžmane. Saveznici u NATO-u i zemlje kandidati pohvaljuju korake preduzete ka njenom budućem članstvu u NATO-u i podržavaju Ukrajinu da postane članica Alijanse čim to uslovi bezbednosti dozvole.

9. Istakli smo našu čvrstu posvećenost da privedemo pravdi one pojedince odgovorne za zločine agresije, zločine protiv čovečnosti i druge zločine po međunarodnom pravu počinjene u vezi sa agresorskim ratom Rusije protiv Ukrajine, kroz odgovarajuće, poštene i nezavisne istrage i krivično gonjenje u nacionalnom ili međunarodnom nivou, uključujući kroz rad Kancelarije glavnog tužioca Ukrajine i Međunarodnog krivičnog suda kako bi se osiguralo da se optužbe za ratne zločine i druge međunarodne zločine u potpunosti i pošteno istraže nezavisnim, efikasnim i čvrstim pravnim mehanizmima.

10. Dogovorili smo se da sarađujemo i fokusiramo naše napore na povratak nezakonito i ilegalno deportovane i prisilno preseljene ukrajinske dece.

11. Obavezujemo se da ćemo poboljšati naše napore saradnje u borbi protiv dezinformacija, uključujući lažne narative o ratu, i da ćemo ostati posvećeni borbi protiv hibridnog ratovanja i izazova sajber bezbjednosti, doprinoseći stabilnosti i sigurnosti međunarodne zajednice.

12. Danas smo u Tirani potvrdili našu solidarnost i podršku Ukrajini, izrazili svoju posvećenost da učestvujemo u posleratnom oporavku i obnovi Ukrajine kako bismo omogućili ukrajinskom narodu da obnovi svoju zemlju, angažujući sve relevantne partnere, uključujući privatne kompanije i međunarodne finansijske institucije, sa ciljem obezbeđivanja finansijske podrške, investicija i znanja potrebnih da bi se obezbedila prosperitetna budućnost Ukrajine. Ističemo važnost deminiranja u širem kontekstu oporavka Ukrajine, kao ključnog početnog koraka ka bezbednom povratku ljudi i obnavljanju privrednih i poljoprivrednih aktivnosti.

Mi, prijatelji Ukrajine, potvrđujemo naše čvrsto uverenje da ćemo samo ujedinenjem moći da povratimo pravedan mir, stabilnost i prosperitet na evropskom kontinentu.’

“KOSOVO”:

<https://www.kosovo-online.com/vesti/politika/deklaracija-samita-u-tirani-podrska-teritorijalnom-integritetu-ukrajine-28-2-2024>

Oko teksta Deklaracije usaglasili su se kosovska predsednica Vjosa Osmani, predsednica Maja Sandu, predsednik Jakov Milatović, predsednik Stevo Pendarovski, predsednik Aleksandar Vučić, predsednik Volodimir Zelenski, premijer Edi Rama, predsednica Saveta ministara Borjana Krišto, premijer Nikolaj Denkov, premijer Andrej Plenković i premijer Jon-Marsel Čolaku.

ЛИЧНИ ПОДАЦИ И ПОТПИСИ

Потписујем лично, само у своје име, слободном својом вољом, Врховном Касационом суду – Врховном суду да заштити Републику Србију од њеног противуставног растурања и њене држављане од уништавања људских права и слобода и од одузимања им њихове суверености.

Силвана АРСЕНИЈЕВИЋ

Име и презиме штампаним словима

Мирослава Антића 2/7, Крагујевац

Адреса становања: улица, број, поштански број и име места: штампаним словима

061 676 7368
silvanaarsenijevic@gmail.com

Број телефона и еадреса

Силвана Арсенијевић
Својеручни потпис

Потписујем лично, само у своје име, слободном својом вољом, Врховном Касационом суду – Врховном суду да заштити Републику Србију од њеног противуставног растурања и њене држављане од уништавања људских права и слобода и од одузимања им њихове суверености.

Ксенија БУНДАЛО

Име и презиме штампаним словима

Струмичка 76/2, Београд-Вождовац

Адреса становања: улица, број, поштански број и име места: штампаним словима

060 050 0765

ksenijab555@gmail.com

Број телефона и еадреса

Ксенија Бундало

Својеручни потпис

Потписујем лично, само у своје име, слободном својом вољом, Врховном Касационом суду – Врховном суду да заштити Републику Србију од њеног противуставног растурања и њене држављане од уништавања људских права и слобода и од одузимања им њихове суверености.

Љубомир Т. ГРУЈИЋ

Име и презиме штампаним словима

Џона Кенедија 31/15, 11070 Београд

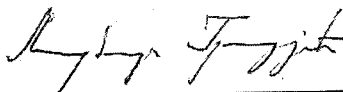

Адреса становања: улица, број, поштански број и име места: штампаним словима

066 067 408

Број телефона и еадреса

Својеручни потпис

Потписујем лично, само у своје име, слободном својом вољом, Врховном Касационом суду – Врховном суду да заштити Републику Србију од њеног противустановног растурања и њене држављане од уништавања људских права и слобода и од одузимања им њихове суверености.

Јелена ЈОШОВИЋ

Име и презиме штампаним словима

Бипце 22, Београд - Звездара

(11128)

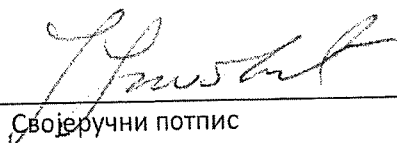
Адреса становања: улица, број, поштански број и име места: штампаним словима

063 662 453

j.j.joska@gmail.com

Број телефона и еадреса

Својеручни потпис

Потписујем лично, само у своје име, слободном својом вољом, Врховном Касационом суду – Врховном суду да заштити Републику Србију од њеног противустановног растурања и њене држављане од уништавања људских права и слобода и од одузимања им њихове суверености.

Професор др мед. наука Нада Костић

Име и презиме

Кнеза Милоша 16, Београд-Стари град

Адреса

064 298 5844

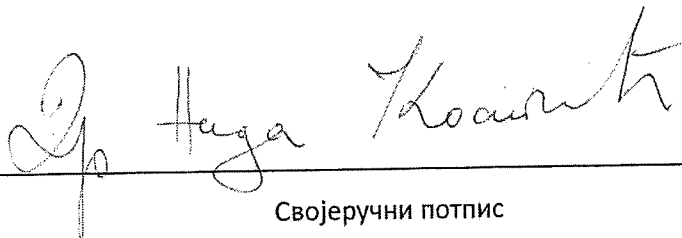

Број телефона

profnadakostic@gmail.com

Еадреса

Својеручни потпис

Потписујем лично, само у своје име, слободном својом вољом, Врховном Касационом суду – Врховном суду да заштити Републику Србију од њеног противуставног растурања и њене држављане од уништавања људских права и слобода и од одузимања им њихове суверености.

КруниславаМАРЈАНОВИЋ

Име и презиме штампаним словима

Мајска 17, Београд-Вождовац

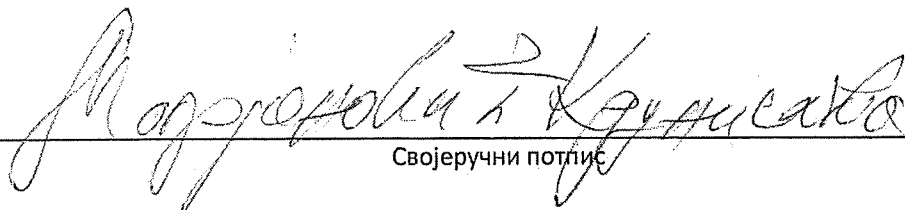
Адреса становања: улица, број, поштански број и име места: штампаним словима

061 307 4582

krunamarjanovic@gmail.com

Број телефона и еадреса

Својеручни потпис

Потписујем лично, само у своје име, слободном својом вољом, Врховном Касационом суду – Врховном суду да заштити Републику Србију од њеног противустановног растурања и њене држављане од уништавања људских права и слобода и од одузимања им њихове суверености.

Душан СТОЈАНОВИЋ

Корзо 9, Суботица

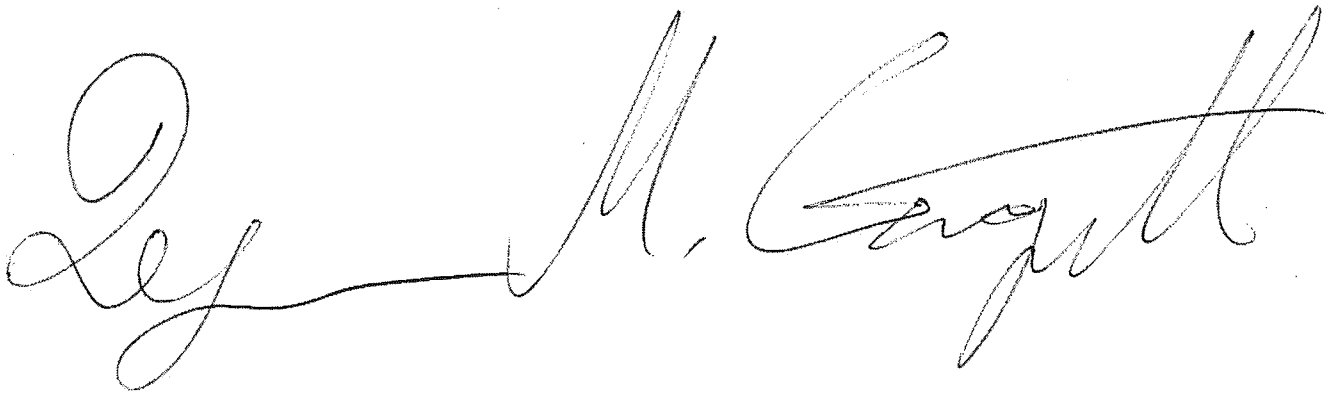
Адреса становања: улица, број, поштански број и име места: штампаним словима

064 325 0699

DusanMStojanovic@yandex.ru

Број телефона и еадреса

A large, stylized handwritten signature in black ink, appearing to read 'Dusan M. Stojanovic', is written across the page. The signature is fluid and cursive, with a long horizontal stroke extending from the middle of the name.

Својеручни потпис

Потписујем лично, само у своје име, слободном својом вољом, Врховном Касационом суду – Врховном суду да заштити Републику Србију од њеног противуставног растурања и њене држављане од уништавања људских права и слобода и од одузимања им њихове суверености.

Милан ТОТАЈ

Име и презиме штампаним словима

Олге Алкалај 3/22, Београд-Звездара

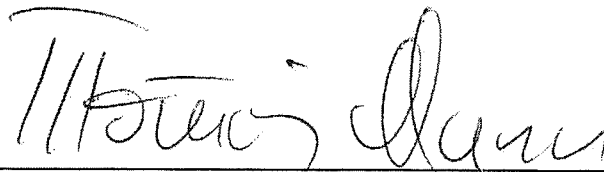
Адреса становања: улица, број, поштански број и име места: штампаним словима

067 714 8090

fendonkin1265@gmail.com

Број телефона и еадреса

Својеручни потпис